

Uluslararası Sivil İnisiyatif

Haziran / June 2013 Sayı / Issue 14

APİM PP NO: 120

32 Sayfa / Page 10 TL

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ve ABD Başkanı Obama'dan ortak açıklama:

“Terörle mücadeledeki kararlılığımız devam edecek”

“Bölgesel ve küresel meselelerde Türkiye - ABD ortaklıği barışa, huzura, güvenlik ve istikrara daha yoğun şekilde hizmet edecektir”.

Joint Declaration from Prime Minister Recep Tayyip Erdoğan and US President Obama:

“Our decisiveness in fight against terror shall resume”

“Turkey-US partnership shall serve peace, security and stability in regional and global issues”.

Sayfa 2 / Page 2

TÜRKİYEDE BİR İLK GERÇEKLEŞİYOR

Başkent Platformu'nun ev sahipliğinde Ankara'da gerçekleştirilen ilk Genel Kurul'a 81 ili temsilen katılım sağlayan Başkanlar oybirliği ile yeni dönemde görev alacak yönetim ve denetim kurulunu belirledi... Sayfa 30 / Page 31

FIRST TIME IN TURKEY

The chairmen representing 81 provinces participated the first General Assembly that was held in Ankara hosted by The Capital Platform determined the management and supervisory board...

SAYOKAN, BAKAN KILIÇ'LA HAK ETTİĞİ KONUMA KAVUŞACAK...

Üniversiteler ile Sayokan Ankara Alplik Okullarının ortaklaşa düzenlediği Sayokan Şöleni, Sayokan Alplarının kaynaşması ve Sayokan'ı tanıtmaya amaçlı Ankara Altınpark da yapıldı.

CALL FROM SAYOKAN TO MINISTER OF YOUTH AND SPORTS SUAT KILIÇ

The Sayokan Festival organized jointly by universities and Sayokan Ankara Alplik School was held at Altınpark Ankara for socializing the Sayokan Alps and introducing Sayokan to the public.

Dışişleri Bakanı Prof. Dr Ahmet DAVUTOĞLU:

Başkent Platformu'nun Avrasya'da yaptığı çalışmaları önemsiyorum...

Ankara Farilya İş Merkezi'nde Dr. Fatma Tülin İpek'e ait bir klinik açılışında Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu ile bir araya gelen Başkent Platformu Genel Başkanı Dr.Mustafa Kurt, Platformun, uluslararası alanda yaptığı çalışmalar hakkında Bakanı bilgilendirdi.

Minister of Foreign Affairs Prof. Ahmet DAVUTOĞLU:

I attach great importance to the Capital Platform's Works in Eurasia...

The Chairman of the Capital Platform Dr. Mustafa Kurt met with the Minister of Foreign Affairs Prof. Ahmet Davutoğlu at the opening of Dr. Fatma Tülin İpek's clinic at Ankara Farilya Business Center and Dr. Mustafa Kurt informed the Minister about the works of the Platform in the international arena.

Sayfa 4 / Page 4

Sayfa 3 / Page 3

III. Arap Türk Sosyal Bilimler Kongresi (ATCOSS)

The 3rd Arab Turkish Congress of Social Sciences (ATCOSS)

Prof. Dr. Yasin AKTAY

Sayfa 14 / Page 15

İngilizce Bilen Kadı ile İngilizce Bilmeyen Kadı...

Judge who speaks English and who doesn't speak English ...

Doç. Dr. Bülent ARI
Sayfa 8 / Page 8

“Keşke” (II) “I wish” (II)

Dr. Teyfur ERDOĞDU
Sayfa 10 / Page 11

Turizm Sektöründe Bir İlk: Hukuki Sorunlar Çalıştayı

A First in Tourism Sector: Legal Issues Workshop

Doç. Dr. Muharrem TUNA

Sayfa 20 / Page 21

“Sulh Daha Hayırlıdır” “Peace Is More Propitious”

Ali YÜKSEL

Sayfa 16 / Page 17

İş'in Temel'i...

Temel of the work ...

Ramazan TOPRAK
Sayfa 9 / Page 9

Birinci cumhuriyetin sonu (mu?)

End of the first Republican era (?)

Muhammed İkbal SAYLIK

Sayfa 26 / Page 27

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ve ABD Başkanı Obama'dan ortak açıklama:

“Terörle mücadeledeki kararlılığımız devam edecek”

“Bölgesel ve küresel meselelerde Türkiye - ABD ortaklıği barışa, huzura, güvenlik ve istikrara daha yoğun şekilde hizmet edecektir”.

ABD (Sivil İnisiyatif) – Bakan Recep Tayyip Erdoğan, ABD Başkanı Obama ile birlikte düzenlediği basın toplantısında “Suriye’deki kanlı sürecin sonlandırılması, halkın meşru taleplerini karşılayan yeni bir yönetim inşası konusunda, ABD ile tam bir mutabakat içerisindeyiz. Bu noktada muhalefetin desteklenmesi ve Esed’in gitmesi, Suriye’nin terör örgütlerinin faaliyet sahası olmasının engellenmesi, kimyasal silahların kullanılmamasının engellenmesi, bütün azınlıkların güvenliklerinin temin edilmesi öncelikli olarak önem arz etmektedir” dedi.

Türkiye ve ABD’nin terörle ortak mücadeleyi sürdürme konusunda son derece kararlı olduklarını hatırlatan Başbakan Erdoğan “Türkiye ve ABD Ortadoğu’dan Balkanlara, Doğu Akdeniz’den Kafkaslara, terörle mücadeleden, enerji arz güvenliğine kadar çok geniş bir alanda güç birliği sergiliyorlar” diye konuştu.

Ortadoğu’daki barış süreci konusunda fikir teatisinde de bulunan Başbakan Erdoğan Suriye konusunda yapılması gerekenleri konuştuklarını belirterek şunları söyledi:

“Suriye’de kanlı sürecin sonlandırılması, halkın meşru taleplerini karşılayan yeni bir yönetim inşası konusunda, ABD ile tam bir mutabakat içerisindeyiz. Bu noktada muhalefetin desteklenmesi ve Esed’in gitmesi, Suriye’nin terör örgütlerinin faaliyet sahası olmasının engellenmesi, kimyasal silahların kullanılmamasının engellenmesi, bütün azınlıkların güvenliklerinin temin edilmesi öncelikli olarak önem arz etmektedir”.

Irak’taki seçimler, Azerbaycan, Ermenistan, İran, Afganistan, Afrika ve Mynmar konularını değerlendirmeye imkani bulduklarına da dikkat çeken Başbakan Erdoğan, sözlerini şöyle tamamladı:

“Türkiye - ABD ilişkileri açısından tarihi bir gün, tarihi bir dönüm noktası yaşadığımıza inanıyorum. Bölgesel ve küresel meselelerde Türkiye-ABD ortaklıği barışa, huzura, güvenlik ve istikrara daha yoğun şekilde hizmet edecektir”.

Joint Declaration from Prime Minister Recep Tayyip Erdoğan and US President Obama:

“Our decisiveness in fight against terror shall resume”

“Turkey-US partnership shall serve peace, security and stability in regional and global issues”.

USA (Non Governmental Initiative) – In a joint press conference with US President Barack Obama, Prime Minister Recep Tayyip Erdoğan said “We are in full agreement with the US for ending the bloody process in Syria and construction of a new administration that meets the legal demands of the people there. In this aspect, it appears that issues like supporting the opposition, dismissal of Assad, preventing Syria to become a stage for terror groups, prevention of the use of chemical weapons and securing the rights of all minorities are of utmost importance”.

Noting that Turkey and US are decisive to resume the joint struggle against terror, PM Erdogan said “Turkey and US show a power unity in many areas from fight against terror to demand safety in energy and in a wide geography from Mideast to Balkans and Eastern Mediterranean to Caucasus”.

PM Erdogan also stated they have talked about what steps could be taken regarding the peace process in the Middle East and the crisis in Syria and added:

“We are in full agreement with the US for ending the bloody process in Syria and construction of a new administration that meets the legal demands of the people there. In this aspect, it appears that issues like supporting the opposition, dismissal of Assad, preventing Syria to become a stage for terror groups, prevention of the use of chemical weapons and securing the rights of all minorities are of utmost importance”.

Mentioning they had a chance to discuss the elections in Iraq and the issues like Azerbaijan, Armenia, Iran, Afghanistan, Africa and Myanmar, PM Erdogan finalized his words saying:

“I believe this is a historical day and a historical cornerstone in terms of Turkey-US relations. Turkey-US partnership shall serve peace, security and stability in regional and global issues”.

ULUSLARARASI *Sivil İnisiyatif*

GAZETESİ

İMİTYAZ SAHİBİ
Tülay ERİM ÇÖMEZ

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Mehmet Süreyya ORAL

BAŞ YAZAR

Mustafa KURT

GENEL KOORDİNATÖR

Süleyman Baydar

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Tülay ERİM ÇÖMEZ

HABER MÜDÜRÜ

Fahri ŞENYİCİT

EDİTOR

Akin AKSU

SPOR MÜDÜRÜ

Fethi DURAN

FOTO MUHABİRİ
Oktay BAŞYILDIZ, Zeliha ŞAHİN

**İÇANADOLU VE
TBMM TEMSİLCİSİ**
Adnan H. FİŞENK

**DOĞU VE GÜNEYDOĞU ANADOLU
TEMSİLCİSİ**

Filiz KAR

BALIKESİR TEMSİLCİSİ

Didem ÇETİNER

BURSA TEMSİLCİSİ

Eyüp KOCAKAYA

İZMİR TEMSİLCİSİ

Nail ERCAN

TRABZON TEMSİLCİSİ

Ahmet TAŞKIN

KAYSERİ TEMSİLCİSİ

Zeliha KÖKSAL

K.MARAŞ TEMSİLCİSİ

Şahin KARPUZOĞLU

MANİSA TEMSİLCİSİ

Yüksel DAĞHAN

RİZE TEMSİLCİSİ

Ömer Sadık TAŞKIN

YOZGAT TEMSİLCİSİ

Mehmet SAYGI

YURTDIŞI KOORDİNATÖRÜ

Fuat ÜLGER

BALKANLAR TEMSİLCİSİ

Uğurhan KURT

İNGİLTERE TEMSİLCİSİ

Gülten YAPICI

KANADA TEMSİLCİSİ

Orruç NAMLI

KİBRİS TEMSİLCİSİ

Umut BAHADIR

KIRGİZİSTAN TEMSİLCİSİ

Saibzhan SALIZHANOV

IRAK TEMSİLCİSİ

Serdar KOCAKAYA

HUKUK DANİŞMENİ

Av.Neslihan DURAN KOCAKAYA

Av.Faruk EVİRGEN

Av. Kerim ÖZTÜRK

Av.Önder KARAÇAM

Av.Rabia Mutlu KARAÇAM

TERCÜME

Safiye Anıl SOYLU

DANIŞMA KURULU

BAŞKENT PLATFORMU ADINA

MUSTAFA KURT

Hakkı ORHAN, Ahmet AKSU

Ergün ALANKUŞ

Ramazan TOPRAK

Hilmi TAŞKIN

Zeynep KÖŞKER

Mehmet SARI

İdris ORTAKAYA

Nesrin AYATA DEMİRDAĞ

Behçet UYANIK,

İbrahim ELMA

Ömer Faruk ALTIKARDEŞ

Volkan KAYA

Mahmut GÜLDİBİ

Musa ÖZDEMİR

Abdullah ÜLGER

Veysel KÜRK

SAYFA TASARIMI

Ertan GÜLDİBİ

BASKI

Korza Yayıncılık Basım San. ve Tic. Ltd. Şti.

Büyük Sanayi 1. Cad. No: 95/11

İskitler/ANKARA

Matbaa: Yenice Mahallesi Çubuk Yolu

No: 3

Esenboğa / ANKARA

Tel : (0312) 342 22 08

Fax: (0312) 341 14 27

www.korzabasim.com.tr

DAĞITIM

AMADE AJANS

WEB TASARIM

Can BAŞKAN

ADRES

Büyük Esat Mah. Fethiye Sok. No: 12/4

GOP-ANKARA/TÜRKİYE

Tel: +(90 312) 446 37 34

Faks + (90 312) 340 02 24

e-mail:sivilinisiyatigazetes@gmail.com

www.gazetesivilinisiyatif.com

Ankara (Sivil İnisiyatif) – Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu sivil toplum kuruluşlarının hem ülkemizde, hem de dünyada refah ve huzurun sağlanması hakkında önemli inisiyatıflar yüklediğini belirterek "Başkent Platformu'nun da bu yöndeki çabaları oldukça önemli. Özellikle Avrasya'da yapılan çalışmaları önemsiyorum" dedi.

Mustafa Kurt "Toplumsal barışa katkı sağlamak önceliğimiz"

Başkent Platformu Genel Başkanı Dr. Mustafa Kurt, Farilya İş Merkezi'de Dr. Fatma Tülin İpek'e ait klinik açılışında bir araya geldiği Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu'na platformun ulusal ve uluslararası alanda yaptığı çalışmalar hakkında bilgi verdi.

Başkent Platformu'nun **insanı yaşat ki devlet yaşasın** anlayışıyla yola çıkan

tığına dikkat çeken Genel Başkan Kurt platformun dünyanın pek çok ülkesinde temsilcilikleri olduğunu söyledi.

Platformun, uluslararası barış ve kardeşlik çerçevesinde önemli mesafeler aldığı vurgulayan Kurt, sözlerini şöyle sürdürdü:

"Başkent Platformu Avrupa'da, Suriye'de Kosova'da, Balkanların tamamında, Surinam'da, Irak'ta, İsviçre'de, Belçika'da, Kanada'da temsilcilikleri vasıtası ile yoluna devam etmektedir. Başkent Platformu ülkemizde sivil toplum bilincinin yerleşmesi, ayrıca mevcut sivil toplum kuruluşlarının daha etkin ve sürdürülebilir çalışmalar yapabilmesi için toplumsal uzlaşımı önceleyen bir vizyonu sahiptir. Başkent Platformu misyonuna inanmış, birçok dernek, vakıf, federasyon, konfederasyon

Dışişleri Bakanı Prof. Dr Ahmet DAVUTOĞLU: **Başkent Platformu'nun Avrasya'da yaptığı çalışmaları önemsiyorum...**

Ankara Farilya İş Merkezi'nde Dr. Fatma Tülin İpek'e ait bir klinik açılışında Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu ile bir araya gelen Başkent Platformu Genel Başkanı Dr. Mustafa Kurt, Platformun, uluslararası alanda yaptığı çalışmalar hakkında Bakanı bilgilendirdi.

temsilcilikleri ile birlikte ortak çalışmalar yürütme ve işbirliği yapmaktadır'.

Sivil toplum kuruluşlarıyla ulusal ve uluslararası düzeyde ortak çalışmalar sürdürdüklerini de hatırlatan Genel Başkan Kurt, **'toplumsal barışa katkı sağlamak ve dünya insanların sorunlarına care olmak önceliğimizdir'** diye konuştu.

Açılsa katılım yoğundu...

Dr. Fatma Tülin İpek'in klinik açılışına katılım oldukça yoğundu... Açılsa; Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu'nun yanı sıra Milletvekilleri, Bürokratlar, Başkent Platformu Genel Başkanı Dr. Mustafa Kurt, Sivil Toplum Kuruluş Temsilcileri ve iş dünyasından seçkin konuklar iştirak etti.

Minister of Foreign Affairs Prof. Ahmet DAVUTOĞLU:

I attach great importance to the Capital Platform's Works in Eurasia...

Ankara (Non-governmental Initiative) – Minister of Foreign Affairs Prof. Ahmet Davutoğlu stated that non-governmental organizations undertake important initiatives to ensure the welfare and peace both at home and in the world, 'I attach great importance to the Capital Platform's works in Eurasia'...

Mustafa Kurt "Our prior goal is to contribute to social peace"

The Chairman of the Capital Platform Dr. Mustafa Kurt met with the Minister of Foreign Affairs Prof. Ahmet Davutoğlu at the opening of Dr. Fatma Tülin İpek's clinic at Ankara Farilya Business Center and Dr. Mustafa Kurt informed the Minister about the works of the Platform in the international arena.

The Chairman Kurt pointed out that the Capital Platform set off with the motto of **'let the people live so that the state is alive'** and added that the platform has agencies in many countries of the world.

Emphasizing that the platform has made a significant progress within the framework of international peace and brotherhood, Kurt remarked that:

The Capital

The Chairman of the Capital Platform Dr. Mustafa Kurt met with the Minister of Foreign Affairs Prof. Ahmet Davutoğlu at the opening of Dr. Fatma Tülin İpek's clinic at Ankara Farilya Business Center and Dr. Mustafa Kurt informed the Minister about the works of the Platform in the international arena.

Platform continues its works with its agencies in Europe, Syria, Kosovo, the entire Balkans, Surinam, Iraq, Sweden, Belgium, Canada. The Capital Platform has a vision whose prior aim is establishing civil society consciousness and that works in order that the current non-governmental organizations carry out more effective and sustainable works. Capital Platform is conducting joint studies and collaborates with agencies organizations, associations, federations, confederations'.

The Chairman Kurt reminded that they have conducted joint efforts with the national and international non-governmental organizations and stated that **'to remedy the problems of the people of the world and to contribute to social peace is our priority'**.

Active participation to the opening...

The participation to the opening ceremony of Dr. Fatma Tülin İpek's was active... As well as Minister of Foreign Affairs Prof. Ahmet Davutoğlu, Deputies, bureaucrats, Chairman of the Capital Platform Dr. Mustafa Kurt, Representatives of non-Governmental Organizations, prominent participants from business world attended the opening.

Sivil İnisiyatif Gazetesi olarak "sürdürülebilir ve yönetilebilir büyümeye modeline sahip" firmalarımızı, sizlerle buluşturuyoruz... Bu sayımızın konuğu Gelişim Group yöneticisi Durdu Yıldırım...

Gelişim Group Yöneticisi Durdu Yıldırım:

"Sağlıklı, yönetebileceğimiz, sürdürülebilir bir büyülüğu hedefliyoruz".

Bir dünya markası olma hedefiyle uzun vadede başarısının süreklilığını ve gücünü yüksek kalite anlayışı, çevre duyarlılığı, müşteri memnuniyeti ve sosyal sorumluluk bilincinden alan "Gelişim Group", grup şirketleri arasında yarattığı sinerji ile sağlanan değerin artırılmasından sorumlu bir yönetim anlayışına sahiptir.

Sayın Yıldırım, 20 yıla yakın bir süredir "en iyiye ulaşma konusunda önemli atılımlar yapan" Gelişim Group'da üst düzey yöneticilik yapıyorsunuz... İnşaat'tan turizme, sigorta'dan enerji sektörüne, petrol'den gayrimenkule farklı işkollarında faaliyet gösteriyorsunuz... Bize Gelişim Group'u satır başları ile anlatır mısınız?

1994 yılında kurulan Gelişim Group, inşaat, turizm, sigorta, enerji, petrol ve gayrimenkul olmak üzere başlıca 6 ana iş kolunda faaliyet göstermektedir.

Bir dünya markası olma hedefiyle uzun vadede başarısının sürekliliğini ve gücünü yüksek kalite anlayışı, çevre duyarlılığı, müşteri memnuniyeti ve sosyal sorumluluk bilincinden alan "Gelişim Group", grup şirketleri arasında yarattığı sinerji ile sağlanan değerin artırılmasından sorumlu bir yönetim anlayışına sahiptir.

Bir yönetim merkezi olarak Gelişim Group, bağlı şirketlerine katma değer yaratacak strateji belirlemeye liderlik yapmayı önceliği olarak belirlemiştir. Finans ve planlama konusunda yol gösterici rolüyle şirketler arası koordinasyona büyük önem vermektedir. Kaynakları rasyonel kullanmak ve bölgesel pazarın dışında dünya pazarlarına açılma hedefine ulaşmak konusunda kararlıdır. Nitelikli bir kadroyu bünyesinde barındıran Gelişim Group "cesaret, güç ve inanç" üçlemesi ile hedefe kilitlenmiştir.

Tabii, her group'un lokomotif sektörleri vardır... Siz hangi alanda iddiiniz, Sayın Yıldırım? İstikrarlı bir büyümeye modelinin sizi küresel oyuncu yapacağına inanıyor musunuz? Bu çerçevede ne tür projelere imza atıyorsunuz?

Grup lokomotif şirketi, Birsu ve Gelişim İnşaat, müteahhitlik alanında önemli projelere imza atmış, yurt içinde tamamladığı projelerle kalitesinden ödün vermeyen bir marka haline gelmiştir.

Proje geliştirme, yatırım, yapım ve işletme zincirinden değer yaratılan, planlı ve istikrarlı büyümeye stratejisile ve yarattığı değerler ile küresel bir oyuncu olmayı hedefleyen Gelişim Group, alt yapı, içme suyu, gölet, yol, köprüler, spor salonları gibi dikkat çeken önemli projelerin içerisinde olmuştur.

Gelişim Group, yurt içinde üstlendiği ve yurt dışında üstlenmemeye düşündüğü önemli taahhütler devam etmekte ve geleceğe güvenle bilmektedir. Çağdaş dünyanın beklenilerine en doğru çözüm arama sürecinde, hizmet, gelişme, rekabet ve başarıda, sistemde var olan değerlerin katkılarıyla gelecekte de Gelişim Group zirvede yer almaktır.

Tüm bu çalışmalarımızda hedefimiz, sürdürülebilir yaşam döngüsünü koruyarak, istikrarlı ve sürekli büyuyerek, sonsuz veya sınırsız büyümeyi değil, sağlıklı, yönetebileceğimiz, sürdürülebilir bir büyülüğu hedefliyoruz.

Çok güzel bir tespit bu... Sınırsız büyümeyi değil, sağlıklı, yönetebileceğimiz, sürdürülebilir bir büyülüğu hedeflemek... Zannediyorum istikrar ve kalıcılık burada önemli... Ne dersiniz Sayın Yıldırım, **refahın yanına ahlaki, toplumsal ve çevresel değerleri de katabilir miyiz?**

Evet... Aynen, söylediğiniz gibi... Hedefimiz piyasanın en büyüğü olmak değil, ama en istikrarlısı ve en kalıcısı olmaktadır. Çünkü biz insanların olduğu kadar, şirketlerin de hem çalışanlarına, hem de topluma karşı sorumlulukları olduğuna inanıyoruz.

Bu bağlamda sürdürülebilir ve yönetilebilir büyümeye bizim için temel ilkedir. Aynı yaklaşım doğa ve çevre için de temel olduğunu düşünüyor ve inanıyoruz. Sürdürülebilir olmayan, sağılsız bir büyümeye, gerçekte kalkınmak değildir. Kalkınmak, sırı paraşal değerlerle ölçülebilir bir şey de değildir aslında. Maddi refahın yanında, ahlaki, toplumsal ve çevresel değerleri de birlikte düşünmek ve dikkate almak zorundayız.

Sivil toplum kuruluşları ile ülkemiz menfaatine olan her konuda sürekli işbirliği içinde olmaya gayret sarf ediyoruz. Her insanın ve her firmanın sosyal sorumlulukları olduğunu ve bunların en başında da ülkemize ve insanlığa hizmet etmenin geldiğini, altını çizerek belirtmek istiyorum.

Teşekkürler Sayın Yıldırım, bizleri "sürdürülebilir ve yönetilebilir büyümeye modeli" hakkında bilgilendirdiğiniz için...

As a Journal of civil initiative we bring together with you our companies which has sustainable and manageable growth model... Our guest in this issue is Durdu Yıldırım manager of Development Group...

Manager of Development Group... Durdu Yıldırım:

"We are targeting a healthy and sustainable growth".

goal with trilogy of "courage, strength and faith".

Of course each group has leading sectors... Which area you are ambitious, Mr. Yıldırım? Do you believe that you will be a global player with a stable growth model? What kind of projects are you taking in this context?

Group leading company, Birsu and Development, Construction, has completed major projects in the field of contractor and in the country has become a brand that does not compromise the quality with the projects completed.

Development Group targeted to become a global player that created value-added chain with project development, investment, construction and operation, planned and consistent growth strategy and the values is in key projects such as infrastructure, drinking water, ponds, roads, bridges, gyms that has been pointed out.

Development Group continues significant commitments undertaken in the country and intends to undertake abroad and see the future assured. Development Group will take place at the summit in the future with the contribution of the existing system of values in the process of searching for the right solution to the expectations of the contemporary world, in development, competitiveness and success..

Our aim in all these work is a sustainable size healthy and manageable growth by maintaining sustainable life cycle, stable and continuous growth, not infinite or unlimited growth.

This is a very nice detection ... aiming at not infinite or unlimited growth but healthy and manageable growth... I think the stability and persistence is important here... What do you think Mr. Yıldırım, can we add moral, social and environmental values next to the well-being?

Yes... It is precisely like you said; our goal is not to be the largest of the market, but to be the most stable and most enduring. Because we believe that companies have responsibilities as well as people both to their employees and the society.

In this context, sustainable and manageable growth is the basic principle for us. We consider and believe that the same approach is the basis for nature and the environment. Unsustainable, unhealthy growth is not a development in reality. Development is not just something that is measurable with monetary value. We need to think and take into account ethical, social and environmental values as well as material prosperity

We are trying to be in cooperation with civil society organizations in all matters constantly for the interests of our country. I would like to underline that every human being and every company has social responsibilities and at the beginning of them serving the country and humanity comes.

Thank you, Mr. Yıldırım, informing us about "sustainable and manageable growth model"...

Özlem ÖZDEMİR

Bütünüyle İnsana Dayalı Bir Anayasa İstiyoruz...

Yeni ve evrensel demokrasi standartlarını yakalayabilen bir devlet anlayışına dayalı anayasa ve bu anayasa içinde yeniden tanımlanıp örgütlenen bir anayasa yargısı, Türkiye'nin demokratik geleceği bakımından gerçekleştirilemesi gereken zorunlu reformlar arasında öncelikli bir yere sahiptir.

Türkiye Cumhuriyeti tarihinde ilk defa bütünüyle milli iradeden güç alarak sivil bir anayasa yapma şansını yakalayıp bulunuyoruz. Bundan önceki anayasa yapım tecrübelerimiz, genellikle devlet iktidarını elinde bulunduran bürokratik seçkinlerin tek taraflı iradeleri uyarınca anayasa metinlerinin ortaya çıkarıldığını göstermektedir. Oysa hâlihazırda yapım süreci devam eden yeni anayasa çalışmalarıyla olağan bir dönemde ve tamamen sivil dinamiklerle yeni bir anayasa yapılmaya başlanmıştır. Tarihimize ilk defa "toplumsal sözleşme" vasfını taşıyan bir anayasa yapmak olanağını yakalamişken, temel hak ve özgürlükleri ön plana tutan bir anayasa metninin ortaya çıkarılmasını arzulamamız ve ümit etmemiz sanırım bu bağlamda ulaşılması güç bir hayal değildir.

Bu noktada yeni anayasa çalışmalarına örnek olabilecek emsallerden biri olması nedeniyle Federal Almanya Anayasası'nın dikkate alınması isabetli bir yaklaşım olacaktır. Federal Anayasası'nın ilk maddesinde, **insanlık onurunun anayasal düzenin en yüksek dereği olarak gösterilmesi** dikkat çekicidir. Buna göre; "insanlık onuru dokunulmazdır. Her tür devlet erki insanlık onuruna saygı göstermek ve onu korumakla yükümlüdür". Ardından Alman Anayasası'nın ilk 19 maddesine tekabül eden başlangıç maddeleinde "temel hak ve özgürlükler" güvenceli bir rejimle düzenlenmiştir. Fikrimce yeni yapılan Anayasa "bireyi" -Alman Anayasası'nda da olduğu gibi- her şeyden üstün tutarak, merkeze koymalı, kişi hak ve özgürlüklerini devlete karşı korumalıdır. Yani kişi hak ve özgürlüklerine yönelik olarak devletten gelebilecek ihlallerin önlenmesi anayasanın ruhunu oluşturmaktadır. Ayrıca müstakbel **Anayasa, insan odaklı olmalı, devlet ve benzer organizasyon-**

ların, prensip'te bireyin refah ve mutluluğu için var olduğu kabul edilmelidir.

Değinmem gereken ve yeni anayasa yapımı sürecinde üzerinde çalışılması gerektiğini düşündüğüm diğer bir konu da "Bilim ve Sanat hürriyeti" başlığı altında 27. maddenin ikinci fıkrasında düzenlenenmiş olan bilim ve sanatin yayılması konusunda getirilen sınırlamalarla ilgilidir. Söz konusu fıkrayla bilimsel araştırmaları "yayma" konusunda sınırlamalar getirilmiştir. Oysa ki bilimsel araştırma zorunlu olarak bilimsel çalışmanın sonuçlarını yaymayı da kapsar. Bu kapsamda yapılan araştırmaların kamuyla ulaşılması ve halkın aydınlanması bakımından katkıda bulunamaması her şeyden önce bunların yapılma amacına aykırıdır. Anayasal demokrasilerde en üstün otorite halk ise, halkın bilgilendirilmesi ve bilinçlendirilmesi için gerekli olan yollar açık bulunmalı, bilimsel çalışmaların yapılması ideolojik gerekçelerle engellenmemelidir.

Ülkemizin dünyadaki prestiji açısından vurgulamak istediğim başka bir konu ise Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi tarafından en fazla mahkûm edilen devletlerden birinin ne yazık ki Türkiye olduğu hususudur. Türkiye'nin en çok mahkûm olduğu konuların başında "adil yargılanma hakkı", "özgürlük ve güvenlik hakkı" ile "ifade özgürlüğü" konuları gelmektedir. Bu da aslında yukarıda belirttiğim hususların önemini bir kez daha göstermektedir. Dolayısıyla yeni ve evrensel demokrasi standartlarını yakalayabilen bir devlet anlayışına dayalı bir anayasa ve bu anayasa içinde yeniden tanımlanıp örgütlenen bir anayasa yargısı, Türkiye'nin demokratik geleceği bakımından gerçekleştirilemesi gereken zorunlu reformlar arasında öncelikli bir yere sahiptir.

Son olarak belirtmek istediğim diğer bir nokta; T.C. Anayasası'nın 10. maddesinin 2. fıkrasına göre "kadınlar ve erkekler eşittir, devlet bu eşitliği sağlamakla yükümlüdür" hükmüne dayanarak; önumüzdeki sivil anayasa hazırlık aşamasında kadınların aktif rol almalarını sağlamaının, anayasal bir gereklilik olduğu hususudur. Kadınların her alanda aktif rol alması toplumun geleceği açısından çok önemlidir. Kadınları yok sayarak hiçbir hedefe ulaşılamayacağı gibi, Avrupa standartlarında bir hukuk sistemine ulaşmak da mümkün olmayacağından.

We Want a Constitution Completely Based on Human ...

A constitution based on the mindset of a state, which can catch up with the new and universal democracy standards, and a jurisdiction of a constitution redefined and organized according to this mindset is among the priority reforms for the democratic future of Turkey.

organizations in principal exist for the prosperity and happiness of the individuals.

Another issue I would like to mention, which I believe should be addressed while writing the new constitution is regarding the limits about extension of science and arts organized under second paragraph of article 27 "Freedom of Science and Arts". The mentioned paragraph limits extension of scientific works. However, scientific research includes compulsorily extension of the results of a scientific study. Preventing the access of public to the results of scientific studies is against the purpose of conducting such studies. If the public is the highest authority in constitutional democracies, the channels available for informing and raising awareness among the people must be open, and dissemination of scientific works should not be prevented due to ideological reasons.

One issue I would like to raise about the prestige of our country in the world is that unfortunately Turkey is among the first countries which are sentenced by the European Court of Human Rights. The first issues for which Turkey is sentenced most are "right to be tried just", "right of freedoms and security" and "freedom of expression". This situation indicates the importance of issues we have mentioned above. Therefore, a constitution based on the mindset of a state, which can catch up with the new and universal democracy standards, and a jurisdiction of a constitution redefined and organized according to this mindset is among the priority reforms for the democratic future of Turkey.

One final issue I would like to raise is that; according to the second paragraph of Article 10 of the Constitution "women and men are equal; the State is obliged to maintain this equality". Based on this article, women should be allowed to be actively involved in the drafting of the new constitution. This is important for the future of the society. It is not possible to arrive at a law system at EU standards by neglecting women, as it is not possible to arrive at any other objective.

Doç. Dr. Yusuf TEKİN,
Siyasetbilimci
Gençlik ve Spor Bakan Yardımcısı

Her ülke kendi siyasi, tarihi, kültürel, hukuki ve idari yapısına en uygun olacağını düşündüğü hükümet modellerinden bir tanesini seçmek ya da kendi modelini üretmek durumundadır. Bu hükümet modellerinden herhangi birisini tercih etmenin doğal ve zorunlu olarak herhangi bir devlet sistemini tercih etmeye icbar ettiğini söylemek de son derece yanlıştır. Yani parlamentler sistemi tercih eden bir ülke, Almanya örneğinde olduğu gibi federal bir devlet sistemini de, Türkiye örneğinde olduğu gibi üniter bir devlet sistemini de seçebilir. Aynı şekilde sultanat/monarşi türü bir devlet sistemini seçebileceği gibi (İngiltere örneği), cumhuriyet türü bir devlet sistemini de (Türkiye örneği gibi) seçebilir. Dolayısıyla başkanlık sistemini önermenin beraberinde federal bir devlet yapısını da zorunlu kıldığını iddia edenlere, 'bizimle aynı hükümet sistemini tercih eden Almanya'da federal bir devlet yapısı olduğuna göre, Türkiye'de aynı mantıkla neden federal bir sistem yok?' diye sormak gereklidir. Yine bu kişilere 'parlamentler bir hükümet modeline sahip olan İngiltere'de krallık söz konusu iken, nasıl oluyor da Türkiye'de parlamentler sistem olmasına rağmen krallık yok?' sorusunu da yöneltmek gereklidir.

Sayın Bakanım, hükümet sistemine ilişkin tartışmalar bugündelerde önemli bir gündem maddesi... Yeni anayasa çalışmaları ile konu; herkesi, herkesini yakından ilgilendirir bir hal aldı... Tarihi süreç içerisinde "hükümet sistemi arayışlarını" nasıl değerlendirmeliyiz?

Hükümet sistemine ilişkin tartışmalar uzunca bir süredir Türkiye'nin öncelikli siyasal gündem maddelerinden birini oluşturuyor. Başlangıçta yalnızca siyasilerin sınırlı bir çevrenin ilgisine mazhar olan bu tartışmaların zamanla geniş toplumsal kesimler nezdinde karşılık bulması ve yeni anayasa tartışmaları bağlamında konunun giderek önem kazanması, siyasal gündemin orta ve uzun vadeli belirleniminin de bu doğrultuda olacağını gösteriyor. Bu yönyle bakıldığından, 1850'li yıllarda "Usul-ü Meşveret" başlığı etrafında başlayan ve özü itibarıyle 'halk tarafından seçilmiş üyelerin oluşturduğu bir parlamento eliyle monarşinin sınırlanırılması' düşüncesine odaklanan bu tartışmalar, başlangıcının üzerinden yaklaşık 150 yıllık bir süre geçmesine rağmen, bir süre daha gündemimizi işaret edecek gibi görünüyor.

Türkiye'de Hükümet Sistemi Tartışmalarının Başlangıcı

Tarihsel açıdan bakıldığından, hükümet sisteme ilişkin tartışmaların 19. yüzyılın ikinci yarısına kadar uzandığını söylemek mümkündür. Tunuslu Hayrettin Paşa, Namık Kemal, Ali Suavi, Ziya Paşa ve Mithat Paşa gibi dönemin onde gelen entelektüelleri, Osmanlı saltanatının devam etiği bir ortamda, İngiliz modelinden de esinlenmek suretiyle, yapılabilecek en 'çağdaş' önerisi gündeme getirerek parlamentler hükümeti

Başkanlık Sistemi, 21. yüzyıl vizyonunun gerektirdiği bir zorunluluktur...

meti önermişler ve Meclis-i Mebusan'ın açılması için yoğun bir çaba sarf etmişlerdir. Burada tartışma sürecinin dışında bırakılan ve gözetilen en önemli unsur monarşinin devamı/devamlılığı olmuştur. Bir başka deyişle, monarşik yapının özü itibarıyle korunduğu, ama dönemin koşulları açısından sınırlanırıldığı bir düzen tasarımlı varsayımdan hareketle, Osmanlı Devleti için parlamentler hükümet sistemi ya da modeli önerilmiştir. 23 Aralık 1876 tarihli Kanun-i Esası'nın ilanıyla başlayan Birinci Meşrutiyet dönemi bu önerilerin söz konusu koşullar altında bulduğu karşılığın bir sonucudur.

Kanun-i Esası'nın getirdiği yapının işleyişinde karşılaşılan sıkıntılar ve bu yapıya yönelik eleştiriler ışığında, 1908 yılında hükümet sistemi yeniden dizayn edilmiş ve 1909 tarihli değişikliklerle birlikte klasik parlamentler sistem tüm unsurlarıyla anayasa metnine yerleştirilmiştir. Artık bir tarafta, siyaset dışı olmasına ve sorumsuzluğu devam etmesine rağmen, yetkisiz hale getirilmiş bir unsur olarak padişah, diğer tarafta ise seçimle işbaşına

gelen parlamentonun içinden çökmiş yetkili ve sorumlu bir hükümet bulunmaktadır. İki başlı yürütme esas alan bu sistem, tipik İngiliz parlamentler monarşisidir. Esasında anayasal pratik anlamında sorunsuz işleyen bir yapı olmasına rağmen, bu sistem istikrarsız hükümetler ve kaotik bir yürütme gücü getirmiştir. İki başlı yürütme modeli doğrultusunda yapılan değişiklikler sistemi kökünden etkilemiş ve sonraki dönemlerde de devam edecek olan bir "iktidar açmazı" yaratmıştır.

Zira siyaset dışında kaldığı için partiler-üstü bir pozisyonda olmayı başaran padişahın yerine siyasi kişiliğiyle ve taraf olmasına tebarüz etmiş güçlü bir siyasi figürü, örneğin bir cumhurbaşkanını yerleştirdiğinizde karşınıza iki durum çıkacaktır. Ya güçlü cumhurbaşkanı başbakanı pasifize ederek tek başına yürütme erkini elinde bulunduracak, yani zimnen tek başlı yürütme olacaktı; ya da güçlü bir başbakan ve güçlü bir cumhurbaşkanının birlikte yürütme gücünü ellerinde bulundurdukları ve tam anlamıyla bir güç kullanma yarışına dönen kaotik bir ortamla karşı karşıya kalınacaktır.

Cumhuriyet Döneminde Hükümet Sistemi Tartışmaları

Cumhuriyet dönemi Türkiye'sinde hükümet sistemi ile ilgili tartışmaların tamamı aslında bu iki önerme ile rahatlıkla izah edilebilir. Cumhuriyetin ilanını müteakip ortaya çıkan siyasal ve anayasal tablo parlamentler cumhuriyetin bütün önermelerini alt üst eder niteliktedir. Sistemin baştacı unsuru olan Mustafa Kemal Paşa, parlamentlerdeki 'yetkisiz' ve 'sorumsuz' cumhurbaşkanlığı koltوغuna oturmıştır. Ancak burada tablo resmen tersine dönmüş, 'yetkisiz' ve 'sorumsuz' bir pozisyonda olması gereken cumhurbaşkanı, siyasetin ve sistemin dominant unsuru, hatta tek belirleyicisi haline gelmiştir. Bunun sonucu olarak ortaya çıkan manzara güçlü bir cumhurbaşkanı ve gücsüz bir başbakanıdır. 1924 Anayasası'nın yürürlüğe kaldırı süre boyunca bu tuhaftur durum geçerliğini sürdürmüştür. Buradaki tuhaftur, iki başlı bir yürütme sistemi oluşturulmak istenmesine rağmen, filen tek başlı bir yürütme sisteminin oluşturulmasıyla ilgilidir.

1924 Anayasası'nın yürürlüğe olduğu süre zarfında, başta Atatürk olmak üzere, görev yapan cumhurbaşkanlarının tamamı, siyasetin güçlü figürler olmaları hasebiyle, filen tek başlı bir yürütme söz konusu olmuştur. Demokratik ilkeler açısından tartışsada, siyasal anlamda tek parti ve tek kişinin yönelttiği, hükümet bulanıklarının yaşanmadığı bir dönem söz konusudur. 1961 Anayasası ile başlayan dönemde ise filen ve resmen iki başlı bir yürütme mekanizması oluşturulmuştur, tipki parlamentler sistemin temel ilkelerinin öngördüğü gibi. Ancak bu kez de, siyasetin doğal işleyişine yönelik demokrasi dışı müdahaleler, vesayetçi tedbirler

ve olağanüstü koşullar nedeniyle sıra dışı bir yürütme gücü olmuştu. 15 Ekim 1961 seçimleri ile başlayıp 12 Eylül 1980 tarihine kadar devam eden bu süreçte, bir yandan istikrarsız hükümetler ve koalisyonlar söz konusu olmuş, diğer yandan da anayasanın öngördüğü vesayetçi yapı ve kurumlar nedeniyle yürütme adeta çok başlı bir pozisyon sergilemiştir.

1982 Anayasası da temel felsefe itibarıyle aynı yapıyı sürdürür. Aslında bütün bu felsefeyi, tartışmalı 1946 seçimleri sonrasında CHP'li üst düzey bir politikacının sarf ettiği "seçimler istedigimiz gibi sonuçlanmayınca, halkın iradesinin tecelli etmediğine karar verdik" biçimindeki sözleri özetler. Bütün yapı, halkın iradesinin tecelli etmemesi üzerine kurulmuştur. Bu yapı, 1946 seçimlerine degen fiili olarak varlığını korumuştur. 1946 seçimleri bu fiili korumanın yeterli olmayacağı gösterdiğinden, 1961 ve 1982 Anayasaları söz konusu yapının devamını anayasa metnine yerleştirdikleri kurumlar aracılıyla sağlamışlardır. Bilhassa 1961 Anayasası bu anlamda oldukça kalıcı etkiler bırakmıştır. Türkiye gerçeginde, gücü parçalanmış, istikrarsız hükümetlerin, nihai olarak ne tür sonuçlar doğurduğu aşikârdır. 12 Eylül ile 28 Şubat öncesinde ortam bunun bariz göstergesidir. Her açıdan ülke adeta yürütme gücünden yoksun bir pozisyonu sokulmuş; halkın seçtiği siyasi otoritenin sağlamlı kararlar alması engellenerek ekonomik açıdan gücsüz, terör ve anarşî nedeniyle güvensiz ve dış politikada attığı adımlar sebebiyle de tutarsız bir hükümet modeli oluşturulmuştur.

Hükümet sistemine ilişkin benzer sorunlar 1990'lı yıllar için de söz konusu olmuştur. Hükümet üzerindeki manipülasyon çabaları, parçalanmış parlamento yapısı, uzlaşmaka zorunan siyasi partiler, zoraki kurulan ve ortak bir çalışma programında birleşmemeyen koalisyonlar ve istikrarsız hükümetler tartışmaya yeni bir boyut katmıştır. 3 Kasım 2002 seçimleri tek partili bir iktidar oluşturarak hükümet açısından bir istikrarı temin etmiştir. Ancak bu dönemde de hükümet sistemi anlamında, yanı başbakan-cumhurbaşkanı ilişkileri açısından sorun farklı bir boyutuya devam etmiştir. Yasama organına, yargıya ve halka hesap vermek durumunda olan bir başbakanın, hiç kimseye hesap vermenin 'sorumsuz' bir cumhurbaşkanı modeli söz konusu olmuştur. 2007 yılındaki cumhurbaşkanlığı seçimi süreci, bu yapıyı oluşturan ve statükonun devamını arzulayanların can havuyle konumlarını korumaya çalışmalarına sahne olmuştur.

Açıkça ifade etmek gerekirse, ortaya çıkan itibarıyla monarşik yapıyı sınırlamayı amaçlayan parlamentler hükümet modeli Türkiye'de sürekli bir tartışmaya konu olmuş ve Cumhuriyetin ilanı sonrasında bu tartışmaların yoğunluğu her geçen gün artarak devam etmiştir. Aynı şekilde hükümet sistemindeki çarpıklığın getirdiği olumsuzluklar da büyümüştür. Özellikle 12 Mart 1971 muhtırasından sonraki süreçte bu olumsuzluklar ciddi hükümet bulanıklarının yaşanmasına yol açan kaotik bir görünüm almıştır. Ancak 2002 seçimleriyle birlikte Türkiye'nin yeniden tek parti iktidarıyla tanışması ve bu iktidardan cumhuriyet tarihinin kronikleşen sorunlarını bir bir çözmeye başlaması, özü itibarıyle tek başlı bir yürütmenin kurumsallaşması olan başkanlık sistemini yeniden ve daha ciddi bir biçimde gündeme getirmiştir.

**Bu sözlerinizden şunu anlayabilir miyiz?
Başkanlık sistemi bir nevi "istikrarın sürdürilebilirliğini" artıran bir unsur... 1908'den günümüzde kadar 80'in üzerinde hükümet kurulduğu varsayırlrsa "sistemin" enine boyuna konuşulması Türkiye'nin "yeni yol haritası açısından" önemli... Ne dersiniz efendim, istikrar için, parlamentler sistemi mi, başkanlık sistemi mi?**

Tartışmanın eskiliği kadar istikrarsız hükümetler döneminde yoğunluğu ve hararetli hale geldiği de bir gerçekliktir. Cumhuriyetin ilanın-

dan itibaren Türkiye'nin hükümet sisteme bakıldığından, bu konuda tartışmaların görevce az olduğu 1960 yılına degen kurulan yürütmenin aslında tek başlı olduğu rahatlıkla söylenebilir. 1923-1960 arası dönemde Mustafa Kemal Atatürk, İsmet İnönü ve Celal Bayar, cumhurbaşkanlığı görevlerini partilerinin genel başkanlığı görevi ile birlikte yürütmüştür. 1961 Anayasası'ndan sonraki süreçte ise hükümet sistemi tartışmaları yoğunluk kazanmıştır.

Eşasında, Türkiye'de uygulanan haliyle parlamentler rejim başlangıcından bugüne, sürekli olarak istikrarsız hükümetlere neden olmuştur. Bu noktada, 1908'den günümüze dek geçen sürede 85 hükümetin kurulduğunu hatırlatmak gereklidir.

22 Temmuz 1908 tarihinde Küçük Sait Paşa kabinesiyle başlayan İlkinci Meşrutiyet döneminin Ankara'da TBMM'nin açılması ile neticelemeden dönen kadar, yani 1908-1920 arasındaki 12 yıllık süreçte 18 hükümet görev yapmıştır. Bir başka deyişle, parlamentler sisteminin monarşi ile birlikte kurgulanan modelinde ortalama hükümet süresi 4 ay civarındadır.

Cumhuriyetin ilanını müteakip 1 Kasım 1923 tarihinde İsmet Paşa başkanlığında kurulan ilk hükümet ile 27 Mayıs 1960 darbesi sonrasında görevinden alınan Adnan Menderes başkanlığında 23. Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti arasında görevce istikrarlardır. Bu süreçteki ana unsur, güçlü kişilik özellikleriyle temayüz eden liderlerin sisteme tam anlamlı hâkim olmaları ve gündemi tek başlarına belirleyebilmeleridir. Parlamentler sistemi modeline en uygun yapı olduğunu söyleyebileceğimiz 1961 Anayasası döneminde ise tablonun yeniden bulanıklaştığı söylenebilir. Bu dönemde, bir taraftan istikrarsız hükümetlerin kurulmasına, diğer taraftan ise sık aralıklarla yaşanan hükümet bulanıklarına sahne olur. 30 Mayıs 1960 tarihinde kurulan 24. Hükümet ile 12 Eylül 1980 darbesi sonrasında görevinden alınan Süleyman Demirel başkanlığında 43. Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti arasında geçen, yaklaşık 20 yıllık süre içinde hükümetlerin ortalama çalışma süreleri bir yılın dahi altına düşmüştür. Sadece 12 Mart muhtırası ile 12 Eylül darbesi arasındaki yaklaşık 9 yıllık süre içinde kurulan hükümet sayısının 11 olduğu dikkate alınrsa, durumun vahemeti daha açık olarak ortaya çıkacaktır. Aynı istikrarsız yapı, 12 Eylül darbesi ve onu izleyen 1982 Anayasası'ndan de sürer. Turgut Özal'ın güçlü liderliğinde kurulan 45. ve 46. Hükümetler süresince yaşanan görevce istikrarlardır. Özal'ın Cumhurbaşkanlığına seçildiği 1989 yılından itibaren yeniden bozulmaya başlar. 1989 yılının sonlarına doğru Yıldırım Akbulut başkanlığında kurulan 47. Hükümet ile Türkiye'nin yeniden tek parti iktidarıyla buluştuğu 2002 yılındaki Abdullah Gül başkanlığında kurulan 58. Hükümet arasında geçen sürede 11 farklı hükümetin kurulması bu istikrarsızlığın bir sonucudur.

Bu denli sorunlu bir siyasal geçmişin oluşmasına yol açan hükümet sistemine ilişkin tartışmalar, siyaset üzerindeki belirsizliklerin ve halkın iradesinin sağlamlı bir şekilde tecelli etmesinin üzerindeki engellerin kaldırılması açısından da çok önemlidir. Özellikle 27 Mayıs 1960 Askeri Darbesi sonrasında oluşan vesayetçi yapı, sivil siyaset alanını daralttığı gibi, halkın talepleri doğrultusunda şekillenen bir siyasal ortamın olmasını da engellemiştir. Bu da, askeri darbelerin etkilerinin görevce zayıfladığı ve rejimin kismen olağanlaşlığı dönenlerde parlamentler sistemin yoğun bir şekilde tartışılmasına yol açmıştır. Bu tartışmaların, gerek demokratikleşme gerekliliği tek parti iktidarı ve liderliği açısından Cumhuriyet tarihinin en verimli döneminin yaşadığı günümüz koşullarında artarak devam etmesi, Türkiye için bir lüks olmayıp, 21. yüzyıl vizyonunun gerektirdiği bir sorumluluktur.

Assoc. Prof. Yusuf TEKİN,
Expert of Political Sciences
Vice Minister of Youth and Sports

Each country is required to select any of the governmental models appropriate to its political, historical, cultural, legal and administrative structure, or produce a model of its own. It is extremely wrong to think that selecting any of these models will naturally and compulsorily force you to select any of the state systems. In other words a country selecting the parliamentary system, can select a federal state system like Germany or a unitary state system like Turkey. Similarly it is possible to select monarchy system (Britain) or republic model (Turkey). Thus; for those who claim that modeling the presidential system will bring along federation system, we can ask the question "since there is the federation system in Germany, which models the same state system with us, we do not have federation system here in Turkey"? In addition, it is also possible to ask these people "how come there is a monarchy in England, which has the parliamentary system, while there is no monarchy in Turkey, which also has a parliamentary system".

Your Excellency, nowadays one of the most burning issues on the agenda is the debate on the presidential system. Together with the efforts to write a new constitution, the issue now interests everyone. In the historical process, how should we evaluate the "search for governmental system"?

Debates on the governmental system are among the priority issues in the agenda in this country for a long time. The debates, which initially attracted the interest of politicians, later entered the agendas of wide segments of the society. In addition, due to the debates around the new constitution show that the middle and long term issues of the agenda will be directed in this way. In this prospect, these debates, which were initiated around the topic of "method of consultancy" during the 1850s and focused on the idea of "limiting the monarchy through a parliament formed of members selected by the people", seem that they will occupy the agenda for a while more, even about 150 years after they were initiated.

Commencement of the Governmental System Debates in Turkey

In the historical context, it is possible to date back the debates on the governmental system to the second half of the 19th century. Prominent intellectuals of that period like Hayrettin Pasha of Tunis, Namik Kemal, Ali Suavi, Ziya Pasha and Mithat Pasha, inspired from the British model, made the most contemporary suggestion of their period by suggesting the parliamentary system during the era of the Ottoman Sultanate, and showed big efforts to open the "Assembly of Representatives" (Medlis-I Mebusan). The most important factor, which was excluded from the debates, was the continuation of the monarchy. In other words, setting from

Presidential System is a necessity required by the vision of 21st century...

an assumption, which preserves the essence of the monarchic system but restricts it due to the requirements of the period, they have suggested parliamentary government system or model for the Ottoman State. The First Constitutional Monarchy (Meşrutiyet) period, which started with the announcement of the Constitution (Kanun-I Esasi) in 23rd December 1876, is the result of these suggestions under existing conditions.

In the light of problems faced during the execution of the system brought by the Constitution and critics targeting this system, the government system was redesigned in 1908; and together with the changes that took place in 1909, the classical parliamentary system was inserted into the constitution text with all its segments. This meant existence of a Sultan, who was excluded from politics and remained with limited authorities on one hand, and an authorized and responsible elected government came out of a parliament on the other hand. This system, which was based on two-headed execution, is a typical British parliamentary monarchy. In fact, although this system worked without any problems in constitutional terms, this system has brought unstable governments and a chaotic execution power. Changes conducted according to the two-headed execution model have drastically influenced the system and has created a "governing deadlock", which was inherited to the later periods.

This is because having a strong political figure like a President with his political stance instead of a Sultan who managed to remain out of politics will bring you before two options. Either the strong President will eliminate the Prime Minister and keep the executive power in his hands, in other words there will be a single headed executive power indirectly, or there will be chaotic system, in which a race of powers will be taking place between a strong President and a strong Prime Minister.

Governmental System Debates during the Republican Era

In fact all of the debates around the governmental system during the Republican era can be easily explained with these two statements. The political and constitutional scene, which appeared following the foundation of the Republic, destroys all statements of the parliamentary republic. The "unauthorized and irresponsible" presidential seat of the parliamentary system was occupied by Mustafa Kemal Paşa, who was the dominant component of the system. However the scene turned totally upside down and the president, who was supposed to remain "unauthorized and irresponsible", became the dominant element or even the sole decision maker of the system. The result was a powerful president and a weak prime minister. During the period in which the 1924 Constitution remained valid, this strange system continued. The interesting point here is establishment of a single headed executive power although it was aimed to establish a two-headed system.

During the period in which the 1924 Constitution remained valid, there actually has been a single headed executive power since all presidents starting from Atatürk were politically powerful figures. Although it is a matter of debate in terms of democratic principles, there is a period of single party and single ruler in which governmental crisis were not seen. During the period, which started with the 1961 Constitution, officially and actually there has been a two-headed executive system as foreseen by the basic principles of the parliamentary system. However in this system there has been an extraordinary executive power due to non democratic interferences to the natural flow of politics, tutelary measures and extraordinary conditions. In this process, which began with the elections of 15th October

1961 and ended in 12th September 1980, there have been unstable governments and coalitions together with tutelary structures and institutions foreseen by the constitution, which formed a system with multi heads.

The Constitution of 1982 continues the same structure in terms of its basic philosophy. In fact this philosophy was summarized by a senior CHP official when he said "when the elections did not end as we had expected, we decided that the will of the people did not occur" following the elections of 1946. The whole structure has been based not to reflect the will of the people. This structure preserved its existence actually until the elections in 1946. Since these elections showed that it will not be possible to preserve this system, the Constitutions of 1961 and 1982 aimed continuation of this system through inserting institutions to the constitution text to continue the existence of this system. Especially the Constitution of 1961 has left permanent marks on this aspect. In the issue of Turkey, it is clear what results such unpowerful and unstable governments will give. The situations before the September 12th and February 28th are clear indicators of this situation. The country was put in a situation deprived of executive power; the legally elected political authority was obstructed from taking healthy decisions, and a non reliable government model was formed through terror, anarchy, and forced to be untrusted due to steps taken in the foreign politics.

Similar problems on government system were seen during the 1990s. Manipulation efforts on the government, divided parliamentary structure, political parties not managing to reconcile, coalitions formed around weak governmental programs and unstable governments have added new dimension to the debate. The elections on November 3rd 2002 have provided stability by forming a single-party government. However the problem in this period continued in a different aspect, through the relations between the president and prime minister. There has been a system in which a prime minister, who was accounting to the legislative body, jurisdiction and the public existed, whereas there was also an "irresponsible" president who did not account to any authority existed. The presidential election process in 2007 has been staged to the heavy efforts of creators of this system struggling to preserve the status quo.

To speak more clearly, the parliamentary government model, which was brought originally to restrict the monarchic structure in Turkey, has always been an issue of debate and the tension of these debates always increased after the foundation of the Republic. Similarly the negative impacts of the defects in the government system also grew during this term. These problems lead to the birth of a chaotic situation, which lead to serious government crises especially after the military memorandum in March 12th, 1971. However the 2002 elections, which ended with a single party government that solved the chronic problems of the Republic one after the other, brought the presidential system back to the agenda once more and in a more serious manner.

So can we understand from your words that presidential system is a factor that increases the "sustainability of stability". Considering the fact that more than 80 governments have been established since 1908, it is important for the "new roadmap of Turkey" to discuss this system thoroughly. So what do you think; for stability: parliamentary system or the presidential system is more suitable?

In addition to the oldness of the debate, it is also clear that the debated become denser during the periods where we see unstable governments. Looking at the government

system in Turkey starting from the declaration of the Republic, we can easily say that the administration was rather single headed until 1960 where such debates were rare. During the period between 1923 and 1960, the presidential post was occupied by Mustafa Kemal Atatürk, İsmet İnönü and Celal Bayar who were also political party leaders. In the period after the Constitution of 1961, the government system debates became more common.

In fact the parliamentary system applied in Turkey has always lead to unstable governments since it was introduced to the country. In this aspect it is worth remembering that 85 governments have been established since 1908.

Until the period starting from the Second Constitutional Monarchy with the establishment of the government of Küçük Sait Pasha in 22nd July 1908 till the opening of the Turkish Grand National Assembly in Ankara, that is to say, from 1908 to 1920, 18 governments were established. In other words, in this model, in which the parliamentary system was introduced with monarchy, lifespan of each government was around 4 months.

Following the establishment of the Republic, it is possible to say that there is a relatively stable period from the first government established under İsmet Paşa in November 1st, 1923 until the 23rd government under Adnan Menderes, which was brought down by the military coup in May 27th, 1960. The main element in this process was that powerful leaders dominated the system totally and determined the agenda by themselves. During the period of 1961 Constitution, which we may consider as being the most suitable structure for the parliamentary system, the scene has become unclear once more. This period has been stage to unstable governments and frequent governmental crises. The average lifespan for a government during the 20 years between the 24th government established on 30th May 1960 and the 43rd government under Süleyman Demirel, which was displaced following the September 12th Coup in 1980 was less than one year. Keeping in mind that the number of governments established in 9 years between the military memorandum of 12th March and September 12th Coup is 11, the severity of the situation will become more clear. The same unstable situation continued during the period starting with September 12th Coup, and the period of 1982 Constitution. The relatively stable period under powerful leadership of Turgut Özal and his 45th and 46th governments ended in 1989 when Özal was elected to the presidential post. During the period between the 47th government established under Yıldırım Akbulut in 1989 and the 58th government under Abdullah Gül in 2002 when Turkey once more met a single party government, the sign of unsatibility was establishment of 11 governments during this period.

The debates on the government system, which lead to formation of such a problematic system, are very important to lift the barriers before the will of the public and remove uncertainties over the politics. Especially the tutelary system, which was formed following the military coup of 27th May 1960, has narrowed space for civil politics and blocked formation of a political atmosphere as per the demands of the people. This has lead to questioning the parliamentary system during the periods when the influences of the military coups were relatively limited and the regime was partially normalized. The increase of these debates nowadays when we are experiencing the most fruitful era of the Republican era both in terms of democratization and having a powerful and single party government is not a luxury but a requirement brought by the vision of the 21st century.

Doç. Dr.
Bülent ARI

İngilizce Bilen Kadı ile İngilizce Bilmeyen Kadı...

Geçenlerde İstiklal Caddesi'nde ağır adımlarla etrafi seyrederek yürüken bir grubun caz çaldığını gördüm ve seyre daldım. Etrafını saran kalabalık hayranlıkla bakiyordu. Kimi turistler fotoğraf çekiyor, kimi huşu içinde müziğin tadına varıyordu. O sırada yanındaki çocuk müziği nasıl bulduğumu sordu; İngilizce sorusuna cevap alınca o kadar şaşırıldı ki, anlatılmaz. 16 - 17larındaki Dubaili bu delikanlı kimseinin İngilizce bilmemesi yüzünden İstanbul'da âdeten bunalmış. Ne lokantalarда, ne otellerde, ne dükkânlarında, ne de sokakta doğru dürüst İngilizce konuşana rastladım dedi. Ahraz gibi kalakalmış buralarda.

Hâlbuki bizdeki manzara hiç de öğle değil. Anasınıfindan itibaren İngilizce eğitimine başlıyor; ilkokul, ortaokul ve liselerde devam ederek üniversitede sona eriyor. ODTÜ, Boğaziçi başta olmak üzere irili ufaklı vakıf üniversitelerinde de eğitim tamamen İngilizce veriliyor. Bu şartlar altında dünya çapında işlere imza atılması gerekiyor. Tam aksine, bu kadar masraf ve zaman kaybıyla İngilizce öğretmemeye başarısı da Türkiye'ye has bir durum olsa gerek.

Eski devirlerde yabancı dil eğitimi ni hatırlayacak olursak, Selçuklu ve Osmanlı ulemasının Arapça ve Farsça hâkimiyeti malumdur. Yavuz Sultan Selim dâhil pek çok padışahın Farsça divanı edebiyat tarihinde güzide yerlerini almıştır. Hatta Ömer Seyfeddin, Pembe İncili Kaptan hikayesinde, Şah İsmail'in huzuruna çıkan Osmanlı elçisi Muhsin Bey'in ağzından, Şahi, Türkî'den başka lisan bilmediğinden küfürmser.

Sadece gelecek olursak, TOBB Üniversitesi, eğitim dilini Türkçe mûfredata göre planlamıştı. Ancak, ilk defa olarak İngilizce hazırlık sınıfı koyup yüksek bir de sınıf geçme barajı koymuştu. Aradan birkaç yıl geçip sınıfta kalan takoz talebeler soluğu mahkemedede aldilar. Mahkeme sonucu hüküm: "Yaz kızım! Türkçe eğitim veren İngilizce öğretmez! Afallayan üniversite idaresi ve YÖK hemen hile-i Şer'iyyeyi buldukları. Derslerin %30'u İngilizce olursa hazırlık sınıfında İngilizce öğretilebilir. Türkiye'de nereye yol, nereye köprü, nereye alt, nereye üstgeçit yapılacağına karar veren jüristokrasi, bu defa da kimlere İngilizce öğretilebileceğine karar vermiş bulunuyor.

Bunun temel sebebi de şuna dayanıyor: İngilizce eğitim veren vakıf üniversitelerinde Hukuk fakültesi talebeleri, hazırlık sınıfı ve İngilizce eğitimden muafalar. Yani bizim hak ve hukukumuz Türkî'den gayri lisan bilmeyen jüristokrasının her kademeki mensuplarına emanet. Avrupa insan hakları mahkemelerinde neden bu kadar dava kaybetme

rekoru kırdığımız daha iyi anlaşılır sanırım.

TOBB Üniversitesi Tanzimat'tan beri süregelen Osmanlı yanılışmasını tersine çevirmiştir. İngilizce dilinde eğitime İngilizce öğrenme arasındaki farkı algılayarak farklı bir program uyguluyordu. YÖK ise mahkeme kararına direnmek ve uygulamayı desteklemek yerine %30 İngilizce eğitim şartını getirdi. Yani tembel talebeler "öğrenmeye zük!" tavriyla Türk eğitim sistemini bir nevi esir aldı. Türk talebelerinin lisan öğrenme tembelliği Avrupa'da ve özellikle Viyana'da dillere destan. Kolay bir şekilde orada eğitime giden Türkler, bir türlü Almanca öğrenemiyor. Tabii sürekli çift dikiş ve hazırlık sınıfı tekrarı görülmekteydi.

Hukuk, aynı zamanda siyaset bili mi, iktisat, edebiyat, tarih, sosyoloji bilgisi gerektirir. Hâlbuki bizde hukuk fakülteleri çotan "Kanun Mühendisliği" müfredatına hapsolmuş durumda. İşte bu tür kararları da ehl-i hukuk değil, bu kanun mühendisleri veriyor. Hayattan ve toplumdan uzak yaşayan bir hukukçunun zararlarını, Katip Çelebi 350 sene öncesinden, Hendese¹ bilen Kadı ile Hendese Bilmeyen Kadı başlıklı yazısında anlatır:

Bir kimse, bir başkasına 100 arşına 100 arşın ölçülerinde bir bağ satmak üzere belli bir meblağda anlaşır. Fakat 50'ye 50 iki bağ verir. Satın alan kadiya gider. Hendese bilmeyen kadı "hakkıdır" der. Daha sonra hendese bilen bir başka kadı önünde görülen davada "hakının yarısıdır" hükmü çıkar. Katip Çelebi, kadılara sadece fikih ve dini bilgilerin yetmeyeceğini, günlük hayatı yer tutan matematik, geometri gibi temel bilgilere de vâkıf olmaları gerektiğini bu örnekle anlatır.² Tabii anlayana.

Tanzimatçılar, lisan öğrenmeyerek resmi kurumlarda gayr-i Müslümanların insafına ve ihanetine maruz kalmanın çilesini yaşayarak öğrenmişlerdi. Çareyi hayatlarının tamamını Fransızca'ya vakfetmeyecekti. Bunun tezahürü Osmanlı-Türk kültüründen uzaklaşma olmuştur. Aynı hayatı 50 seneden fazladır ODTÜ ve Boğaziçi ile onların taklitçi takipçileri olan vakıf üniversiteleri, Amerikan dili, kültürü ve hayat tarzını öğretmek şeklinde sürdürüyor. Kendimize has bir eğitim modeli uygulayan TOBB gibi üniversitelere ise İngilizce bilmenen kadı i'lami ile mani olunmaktadır. Tanzimatçıların sonu malum...

Kendi kültür ve medeniyetini reddeden bu tür tatbikatın sonu ise: Allahü a'lem.

*Canavar bürünmüş kuzu postuna
Karışmış sürüye canlar kasına
Hâkim defterini yazmış üstüne
Çiger pâre pâre sizi perişan*

Judge who speaks English and who doesn't speak English ...

Recently while I was walking on İstiklal Street by slow steps and watching around I saw a group playing jazz and I start watching. The crowd surrounding was looking with admiration. Some tourist were taking photos, some others were enjoying the music. At that time the guy next to me asked me how I find the music; when he got answer to his question in English he was very much surprised that it cannot be explained. This young man who is 16-17 years old is bored in Istanbul since nobody speaks English. He said I met nobody who speaks English in restaurants, hotels, shops and on the street. He left here like deaf and mute.

Whereas the landscape is not like that at all in us. The education of English starts with the kindergarten; continues with primary, secondary and high school and finish in the university. Especially in the Middle East Technical University, Bogazici University, large and small, private universities medium of instruction is entirely English. Under these circumstances worldwide huge success should be taken. On the contrary, it must be unique the success of Turkey not to be able to teach English with all these charges and loss of time.

If we remember the education of foreign language in the past, Seljuk and Ottoman scholars domination of Arabic and Persian is well known. Many sultans including Sultan Selim I have taken their distinguished place in the history of Persian divan literature. Even Ömer Seyfeddin, in his story the robe with pink pearls, contempt Shah not knowing another language than Turki from the mouth of Muhsin Bey, the Ottoman ambassador appears Shah Ismail.

If we come to the point, TOBB University planned its medium of instruction according to Turkish curriculum. However, he put English preparatory class for the first time and put a high threshold to pass the class. After a few years unsuccessful disciples went to the court. Provision was as a result of the Court: "Write girl! The one who give education in Turkish cannot teach English!" Stunned university administration and HEC found the trick immediately. If 30% of the lessons are in English then it is possible to teach English in prep class. Juristocracy decide where the road, the bridge, underpass, overpass will be build in Turkey, this time decided to whom English is taught.

The main reason for this is based on: In the private universities providing education in English Law school students exempted from English preparatory class and training in English. I mean our rights and law are entrusted to the employees at all levels of juristocracy who does not speak any other language than Turkish. I think it is much better understood that why we have record

of losing the case in European human rights court.

TOBB University reversed ongoing Ottoman illusion since Tanzimat. Detecting the difference between educations in English and learning English it was applying a different program. HEC brought 30% of English language requirements instead of resisting the court's decision and supporting the application. So lazy disciples captured the Turkish education system with a kind of attitude that "we don't learn". Turkish students laziness of learning language in Europe, and especially in Vienna, is very famous. Turks goes to study there easily cannot learn German. Of course, consistent repetition of preparatory class is seen.

Law needs political science, economics, literature, history, sociology knowledge. However, our law schools have already is trapped in the curriculum of "Law Engineering". Here such decisions are taken by the law engineers not by the Experts of law. 350 years ago Katip Çelebi describes hazards of a lawyer who lives away from life and society in his article entitled the Judge who knows geometry and the one who doesn't:

One person agrees to sell a vineyard of one hundred cubits to one hundred cubits to one another at a certain sum. However, he gives the two vineyards 50 to 50. The purchaser goes to the judge. Judge who don't have knowledge of geometry says "it is his right". Later on another case in front of a Judge who has knowledge of geometry given the provision of "it is half of his right". Katip Çelebi explain with this example that Islamic law and religious information are not just enough for the Judges they should also grips of the basic knowledge such as mathematics, geometry which take place in daily life. Of course, the one who realize.

Reformers had learned suffer of exposure to non-Muslims mercy and betrayal by experiencing at the official institutions not learning the language. They found remedy to devote all their lives to learn French. Manifestation of this has been a move away from the Ottoman-Turkish culture. The same mistake over 50 years has been continued by METU and Bogazici University and their imitator's follower's private universities, in the way of teaching the American language, culture and life. The universities such as TOBB has a unique training model are prevented by a provision of Judge who do not speak English. End of Reformers are known... End of such exercise which refuses their culture and civilization is: Allah knows best.

Monster dressed in sheep's clothing
Mingled Herd intent souls
The judge wrote the book on
Liver piece by piece pain distraught

¹ Geometri² Mızanül-Hak fi İhtiyâri'l-Ehakk adlı eser.

Ramazan
TOPRAK

İş'in Temel'i...

**Gelen yolcu da bizim
yolcu...**

**Giden yolcu da bizim
yolcu...**

**Trenler de, istasyon da,
kavşak da bizim..**

Gerçek, 'olan'...
Doğru, 'olması gereken'...
Doğru, mücerret/soyut,
Gerçek, müşahhas/somut...
Doğru, anlatılır... gerçek, gösterebilir...
Gerçeğin getirişi, 'hemen'dir,
Taraflı ve kazanımı çoğunlukla
kişilerdir..
Doğru'nun getirişi 'hemen' değil
'sonunda' olduğu için
Taraflı ve kazanımı çoğunlukla
toplum ve değerlerdir..
Doğru ile gerçek,
İç içe olabileceği gibi
Karşı karşıya da gelebilir veya
Özellikle karşı karşıya
getirilebilir..
Böylesi durumlar mihenk taşı
işlevi görevi görür,
Yöneticilerin çapını, kapasitesini
gösterir...
Doğru ile gerçeğin çatıştığı du-
rumlarda,
'Olan' ile 'olması gereken'i bu-
luşturabilenler,
Gerçek ile doğruya uzlaştırabilen-
ler,
Görevlerini bihakkın ifa etmiş
olacaktır...
Liyâkatiler, doğru ile gerçeği
çakıştırır...
Diğerleri, doğru ile gerçeği çatış-
tırır veya
Doğru ile gerçek çatışıysa otu-
rur seyreder,
Tipki Temel gibi..
Temel makinist olmaya karar ver-
rir,
Aylarca ve inatla kursa devam
ederek
Kursun teorik bölümünü başa-
rıyla tamamlar...
Sira uygulamalı nihai aşamaya
gelmiştir...
Bunu da geçerse sertifikasını
alıp
Trenin dümenine geçecektir...
bu amaçla

Uygulamalı soru için merkez
istasyona gelirler...
Hocası rayların ortasındaki ma-
kası göstererek sorar:
«Temel» der,
«İki farklı tren
Ters istikametten aynı noktaya,
Aynı raylar üzerinden birbirlerine
doğu geliyorlar...
Aynı anda bu makas noktasında
buluşacaklar...
Sen de bu makasın başındasın,
ne yaparsın?»
Temel düşünmeden cevap verir:
«Bundan kolay ne var» der, se-
vincini gizleyemeden...

Hocası cevabını bildiğini düşü-
nür ancak
Yine de emin olmak için,
“Nasıl yani, sen ne yaparsın?”

Temel kendinden gayet emin
şekilde,
“N'olacak, Fadime'yi çağırırı-
rrım” ...
Hocası merak eder ve sorar,
“Fadime'yi niye çağıracaksın
ki?”
“Hiiiç” der Temel,
“Kopacak gürültüyü Fadime de
seyretsın”

*
Önceleri,
Makas değiştirme noktasına ge-
lindiğinde
Makas değiştirmeyi becereme-
yenler
Trenleri çarpıştırmıştı defalar-
ca...
Bu kez,
Makas değiştirmede başarılı
olunacağının umuyor,
Makas değiştirmemek için
Her gün yeni bahaneler üreterek
Ellerinden geleni ardına koyma-
yanlara
Dikkat çekiyor ve sizlere havale
ediyorum..
Çünkü
Gelen yolcu da bizim yolcu...
Giden yolcu da bizim yolcu...
Trenler de istasyon da kavşak da
bizim..

Temel of the work ...

The one real...

The right should be...

Correct an abstract...

Real concrete...

**Right is explained... the
fact is shown**

the pinch bar in the middle of
the rails:

He says "Temel",
"two different trains are com-
ing towards each other
from opposite direction to the
same point,

On the same rails...
They will meet each other on
this pinch bar point...

You are here at this pinch bar,
what do you do?"

Temel gave respond without
thinking:
"What's more easier than this,"
he says, he cannot hide his joy
..

Instructor thought that he
knows the answer but
He again asks to be sure,
"What do you mean, what do
you do?"

Temel says quite confidently,
"What will happen, I will call
Fadime" ...

Instructor wonders and asks.
"Why do you call Fadime?
Temel says "nothing"
"Fadime also should watch the
noise"

*

before,
By switching to
One who are not able to
change the switch
Crush the trains many times...
This time,

Hopes to be successful in
changing the switch,
Not to change the switch
Every day by producing new
excuses

The ones who do their worst
I attract them attention and
transfer them to you...

Because
The passenger who comes is
ours...
The one who goes also ours...
Trains station and junction are
all ours...

Dr. Teyfur ERDOĞDU

“Keşke” (II)

*Ölümü öldürmek mümkün olmadığına
göre ölüm gelmeden önce tek hzinemiz
olan anlarımıza tam manasıyla sahip
çıkmamız ve keşkelerle onları kirletmeden
ve afyonlamadan o anlar içinde tam
uyanık bulunarak onları en iyi şekilde
değerlendirmekten başka çaremiz yoktur.*

Geçen yazda bu mevzuyu bir soru ile bitirmiştim. Sorumuzu hatırlayalım: İnsan acaba neye göre, nelere bakar, neleri hesaba katarak karar verir?

Benim bununla ilgili her zaman tekrar ettiğim bir açıklama modelim var: Her şey şu üç şekilde ele alınır tahlil edilebilir ve hakkında bir açıklama getirebilir: Özgür irade (*free will*), **gerekircilik** (*determinism*) ve **kadercilik** (*fatalism*).

Keşkeye uygun bir örnekle bu açıklama modelimi izah edeyim. Diyeлим ki ortada bir vakia olsun: Bir üniversite öğrencisi birçok hocanın farklı zümrəlere verdiği aynı ders için öğrenciler tarafından notu kit olduğu gereklisiyle nefret edilen B hocasından ders görmüş, dersten kalma korkusuyla kopyaya tenezzül etmiş ve sonuçta yakalanarak bu kopya yüzünden sınıfı kalmış olsun. Şimdi bu durumu açıklama modelimle izah edeyim. Özgür iradeci yaklaşım öğrencinin Hoca B'yi isteyerek seçtiğini ve sonuçta sınıfı kaldığını söyler. Gerekirci görüş, öğrencinin çok çeşitli etkiler altında Hoca B'yi seçmek zorunda kaldığını söyler. Kaderci görüş ise öğrencinin aslında başka hocayı seçtiğini ama sonuçta Hoca B'den ders aldığıını söyler. Bu sonucusu nasıl olabilir? Üniversitede özellikle zümre derslerinde bu zaman zaman karşılaşılan bir durumdur: Mesela hocalar daha sonra ortaya çıkan zorlayıcı sebepler yüzünden daha ilk hafta başlamadan zümrəlerini değiştirebilirler veya sınıf mevcudu sınıfın kapasitesini aşlığında bazı öğrenciler diğer zümrəlere gönderebilirler. Veya; bir hoca tamamen ders veremez hale gelebilir ve zümresindeki öğrenciler diğer hocalara dağıtılabılır. Veya; öğrencinin o günleri beklenmedik bir meşguliyetle dolabılır ve boş zamanı sadece Hoca B'nin dersine denk düşebilir. İhtimaller çoğaltılabilir ama gerek olduğunu sanıyorum. Sonuçta tekrar edeyim, öğrenci, Hoca B'den ders almıştır ve sınıfı kalmıştır. Burada hangi açıklama yolu benimsenecektir? Sadece herhangi bir yolu tutmak ve açıklamayı ona göre yapmak bana her zaman kolaycılık görünmüştür. Hakiki açıklamaya, fail (burada öğrenci) için bile vakif olmak hiçbir zaman mümkün olmasa da makul açıklamalara bu üçü (özgür irade, gerekircilik ve kaderci görüş) arasında yapılacak her bir durum için

değişen bir terkip ile ulaşabileceğini düşünürüm. Bu noktada özgür iradenin ne kadar özgür olduğunu bilerek tartışma dışı bırakıyorum. Ancak kısaca söyleyeyim ki tüm amiller dikkatle hesaba katıldığında bazı araştırmacılar özgür irade ile alındığı iddia edilen kararların içinde özgür irade oranının oldukça düşük oranda olduğunu bazıları ise hiç bulunmadığını söyleyler (Kısa bir örnek için bkz. <http://www.youtube.com/watch?v=ZyQjr1YL0zg>). Ancak bu konunun ayrıntıları makalenin hacmini aşacağın için burada kıs毅力orum. Özette kişiler her kararını bu üç yolu birer terkibi neticesinde alırlar.

Bu vakiadan yola çıkarak keşke meseline geri donecek olursak, öğrencinin ‘keşke o hocayı seçmemeydim, keşke kopya çekmemeydim’ dediğini duyar gibi oluruz. Öğrenci kısaca içinde bulunduğu andan şikayetidir ve üzüldüyordur.

Bu şikayetin ve üzülmeyen temel iki sebebi bulunur: İlk ‘hata’larını düzeltmek için geçmişe dönemeyeceğini bilmekten neşet eden acı ile karışık öfke. İkincisi ise geleceği ve ne olacağını bilememekten doğan endişe ile karışık korku.

İnsan yaşadığı her ana hükmeme menin acısını, cansını, öfkесini ve kadere inanmayan biri bile olsa kaderin inanmayana göre tesadüflerin hükümlanlığını iliklerine kadar hisseder. Bunun en büyük ispatı geçmişe bakmaktadır. Nitekim kim ki kendi geçmişine bakar orada kaderin (veya inanmayan birinin ağızıyla söylesek hâkim olamadığı tesadüflerin) tam olarak tayin ediciliğini ve egemenliğini görür. Bu yüzden ‘tarih kaderin kendini gösterdiği alandır’ demek hatalı değildir (Ayrıca burada sadetten biraz ayrılmaya bahasına da olsa önem belirtmek isterim ki eksik bilinen bir husus ‘kaderin bilinemeyeceği’ düşünsesidir. Evet doğru, kader bilinmez ama ileriye doğru bakıldığından bilinmez. Geçmişe doğru bakıldığından tamamen olmasa da en azından bir kısmı itibariyle bilinebilir. Tarih uğraşısının yaptığı da bunu billebilmeye ve gösterebilmeye çalışmaktan ibarettir). İnsan kaderi, içinde müebbet mahkûm olarak kalacağı hareketli ve sürekli şekil değiştiren bir hapishane olarak algılar. ‘Hareketli ve sürekli şekil değiştiren bir hapishane’ dedim, çünkü bu haps-

hane insanın yaptığı seçimlere göre durum ve konum değiştirmekte, yeni biçimlere bürünmekte ve insanı içinden çıkmayaçağı bir alan içine hapsetmektedir. Zaman da bu hapishanenin duvarlarıdır ve bu yüzden de kader hapishanesinin duvarları şeffaftır. İnsanlar hapishanenin şeffaf sağ duvarı hükmünde olan geçmişe doğru baktıklarında hafızaları devreye girer ve geçmiş hatırlarlar. Hapishanenin şeffaf sol duvarı hükmünde olan geleceğe baktıklarında da her zaman isabet kaydedemeseler bile öngörülerde bulunurlar. Ancak ne vakit gördükleri ve hatırladıkları geçmişe dönmeyi arzu etseler veya gördükleri ve öngöründe bulundukları gelecek tarafına geçmek istseler kafalarını zaman hapishanesinin görünmeyen şeffaf zaman duvarlarına çarparlar ve hapishanenin varlığını bir kez daha acı şekilde hatırlarlar. Bu arada belirtmek isterim ki geçmişe gösteren sağ duvarda çok daha şeffaftır. Geçmişe gösteren sağ duvardaki bu şeffaftiyet elbette ki kişinin ve toplumsal hafızanın elverdiince (belki de tarihçilerin katkılarıyla) artmaktadır. Geleceği gösteren sol duvarın şeffaftığı ise ancak tahminler, öngörüler ve temennilerden ibarettir. Bu yüzden de nispeten daha bulaniktır. Bu bulanıkluktan koparak içinde bulunulan ana sızanlar, saldiranlar ise çoğunlukla geleceğe dair endişeler olur.

Çoğu insan, hapishanesini yani içinde bulunduğu kaderi sev(e)mez, onu sevmeyi öğrenmemiştir ve bu yüzden endişe ile karışık ona yaklaşır. İşte tam da bu yüzden çoğu insan çok sık keşke kelimesini kullanır.

Aslında düşünülecek olursa insanların elinde kaderin hükümlanlığından başka sigınacağı neresi vardır ki? Gelecek henüz gelmemiştir, geçmiş ise kayıp ülke topraklarına katılmıştır. Keşke diyenler ise farklı olmasalar da keşke ile hala kurdukları ihtimaller aleminde yaşamayı gerçek alemden yaşamaya tercih ederler ve mutsuz olmanın kapısını ardına kadar aralarlar.

Yukarıda çözümleme modelimi anlatırken nihayetinde tek bir yolun tutularak açıklama yapılmasını kolayçı bulduğumu söylemiş iken acaba hemen üstteki son üç paragrafta kaderi insan hayatımda tek egemen olarak mı takdim ettiğim sanılıyor? Eğer böyle düşünülüyorsa hata ediliyor. Çünkü insan kader hapishanesinden çıkışmasa da orayı yaşımlı hale, ‘cennete’ çevirecek imkâna yani özgür iradeye sahiptir. Nedir o imkân?

O imkânın adı *carpe diem*dir. Yani anını yaşamak, her anını hayatının son anımyış gibi yaşamak ve değerlendirmek. Öleceğini bilen

biri gibi anları değerli kılmaktır. An dâhilinde sevinmek ve üzülmek için hiçbir sebep yoktur. Eğer her anı birbirinden kopuk şekilde değerlendirek yaşayabilirsek (yani geçmiş pişmanlıkların ve gelecek endişelerin animizi zehirlemesine izin vermeyi öğrenebilirsek) o anlar içinde insanı mutsuz edecek inişler çıkışlar da barınamaz hale gelir (unutmayalım ki mutluluğun yüksek olduğu bir noktadan azıcık bir iniş de mutsuzluk sebebidir).

Bu noktada Fransızların sevmediğim bir sözünü hatırladım: *Si jeu-nesse savait, si vieillesse pouvait*. Yani gençlik bilebilseydi, yaşlılık yapabilseydi. Oysa geçmişte olan olmuş, geçen geçmiş, biten bitmiştir. Oradan devşirilecek tek hikmet yapılabılır -ki ben bunun pek yapılabileceğini düşünenlerden değilim- ders çıkarmaktır. Geçmişte ne yaşanırsa yaşansın yaşananlar -hakkıyla değerlendirilebilirse- kazandırdıkları tecrübe dolayısıyla her bir anı birbirinden değerlidir. Gelecek ise henüz fethedilmemiş ülkenin topraklarında, henüz yaşamamıştır ve sahibine üzüntü verecek ne maddi ve ne de manevi güce sahiptir. Sa-dece kuruntulardan ibarettir. Evet biliyorum herkes gelecekte başına ne geleceğini çokça merak eder.

Felsefenin temel uğraşlarından biri de budur. İsterseniz ben başınızda kesinlikle neyin geleceğini söyleyim: Ölüm. Bu yüzden tekrar edi-yorum ölümü öldürmek mümkün olmadığına göre ölüm gelmeden önce tek hzinemiz olan anlarımıza tam manasıyla sahip çıkırmız ve keşkelerle onları kirletmeden ve afyonlamadan o anlar içinde tam uyanık bulunarak onları en iyi şekilde değerlendirmekten başka çaremiz yoktur.

Çoğu insan, hapishanesini yani içinde bulunduğu kaderi sev(e)mez, onu sevmeyi öğrenmemiştir ve bu yüzden endişe ile karışık ona yaklaşır. İşte tam da bu yüzden çoğu insan çok sık keşke kelimesini kullanır.

Aslında düşünülecek olursa insanların elinde kaderin hükümlanlığından başka sigınacağı neresi vardır ki? Gelecek henüz gelmemiştir, geçmiş ise kayıp ülke topraklarına katılmıştır. Keşke diyenler ise farklı olmasalar da keşke ile hala kurdukları ihtimaller aleminde yaşamayı gerçek alemden yaşamaya tercih ederler ve mutsuz olmanın kapısını ardına kadar aralarlar.

Son olarak bu konu ile ilgili film izlemek isteyenlere şu eserleri tavsiye ederim: Blind Chance (1987), Smoking no Smoking (1993), Sliding Doors (1998), Run Lola Run (1998), Me Myself I (1999), Melinda and Melinda (2004), If Only (2004).

Herkesе hayat boyunca “keşke” yerine “iyi ki” diyeceği mutlu anlar dilerim.

Dr. Teyfur ERDOĞDU

“I wish” (II)

If it is not possible to kill the death we don't have other choice than evaluating our moments in the best way being fully awake for those moments keeping them our only treasure before death and polluting and narcotizing them with opium.

I closed this subject with a question in the last article. Let's remember our question: I wonder people decide according to what, looking at what, what taking into account?

I have a model of an explanation about it I repeat all the time: Everything is handled and can be tested in the following three ways and can be done an explanation of: **free will, determinism and fatalism.**

Let me explain this description model with an example in accordance with I wish. Let's say there is an event: a university student got a course given by many instructors to different stratified from B instructor hated by the students on the grounds of the scarcity of his note, with the fear of failing the course he deign copies and ultimately get caught and fail the class because of this copy. Now let me explain the situation with my description model. Free will approach tells that the student choose the instructor B willingly and ultimately fail the classroom. Determinist approach tells that the student has to choose the instructor B under a wide variety of effects. Fatal view tells that in fact the student chooses another instructor but ultimately take courses from the instructor B. How does this last one possible? This is a situation encountered especially in branch classes in the university from time to time: For example, teachers can change their branches before the first week due to compelling reasons or some students may submit other groups when the number of students exceeds the capacity of the class. Or, a teacher may become completely in a position of not instructing and his students can be distributed to other instructors. Or; those days of the student may fill with an unexpected occupation and his free time can only correspond to instructor B. The odds can be replicated, but I do not think that there is a need. After

all I'll repeat, student take lesson from teacher B and fail the class. Which explanation will be adopted here? Just keep in any way and to make explanation according to that always seemed to me simplistic. Although it is not ever impossible for even the perpetrator (here student) have a grasp of the original statement I think it is possible to reach reasonable explanations with a composition varying in each case among these three (free will, determinism, and fatalistic view). At this point, knowing free will how much is free I leave it off discussion.

But let me tell you briefly that when all the agents are carefully taken into account, some researchers say that the decisions is claimed as a result of free will has the rate of free will considerably low some others says there is no free will (for a short example see <http://www.youtube.com/watch?v=ZyQjr1YL0zg>). But details on this topic will exceed the volume of article; I am cutting short here. Briefly people take every decision as a result of a compound of these three ways. Going back to the issue based on the wish from this fact, as if we hear that the student tell "I wish I couldn't choose that instructor, I wish I couldn't cheat". Shortly the student complains the moments in which and he is sad.

There are two main reasons for this complaint and upsetting: The first is anger mixed with pain arise from knowing that he cannot turn the past to fix the mistakes. The second is concern mixed with the fear not knowing the future and what will happen.

The people feel to the marrow of the hegemony of coincidence even if one does not believe in destiny and the pain and anger of not possessing every moment he live. The biggest proof of this is to look at the past. Indeed the one who looks at the history of his own there he sees full bioassay of his destiny (if we say in one mouth who does not believe the coincidences he cannot judge) and the sovereignty. So it is not wrong to say history is the area that faith manifests itself. (We also would like to mention here importantly at the expense of leaving the point that under known issue is the idea of the fate cannot be known). Yes that's true fate cannot be known but it is unknown when it is looked forward. Looking into the past, it can be known at least partially but not entirely. What history does is to try to know and demonstrate this. Human detects destiny as a moving and constantly changing prison in which he will be life sentenced. I said 'a moving and constantly changing

prison,' because this prison change the status and location according to the choices of the people, take on new forms and imprisons people into an area not go through. Time is the wall of this prison and so the walls of the prison of the fate are transparent. When the people looked at the transparent right wall of the prison which means towards history their memories are being activated and they remember the past. When they looked at the transparent left wall of the prison which means towards future they make predictions even not always save a hit. However, whenever they would love to return to the past which they have seen and remember or they like to pass the future side which they have predictions and seen they hit their heads to the transparent walls of time prison and they remember the existence of the prison in a painful way once again. In the meantime, I would like to indicate that the right wall which shows the past is much more transparent than the left wall which shows the future. Transparency in the right wall, illustrating the past is increasing (perhaps with the contribution of historians) of course as far as the individual and the collective memory make it possible. But the transparency of the left wall that shows future consists of predictions, projections and wishes. Therefore, it is considerably hazier. The things break off, leaked and attacked to the moment from this haze are often the worries about future. Most people cannot / do not like the current prison i.e. his fate, couldn't learn to love it and so He approached it mixed with concern. That's exactly why most people use the word I wish I could very often.

If we consider the fact is there any other place for people to take refuge where the fate is sovereign? Future has not yet to come; Past has joined the territory of the loss country. Those who say I wish even they are not aware prefer to live in the realm of possibilities that they established with I wish to the real world and opened the door of being unhappy now.

Describing my analysis model in the above and eventually I said I found easy to be disclosed keeping one way I wonder if I have presented the fate single dominated of human life the last three paragraphs immediately above. If it is thought that is an error. Because even human not free of the prison of destiny he has free will to improve living conditions of that place to 'heaven'. What is the opportunity?

Carpe Diem is the name of that

opportunity. So living the moment, living and evaluate every moment as the last moment of his life. Like someone who knows that he would die to make such moments precious. There is no reason to rejoice and grieve within the moment. If we can live each moment disparate and evaluating (i.e. if we learn not to allow past regrets and future fears toxic to the moment) the ups and downs of those moments that make people unhappy cannot survive. (Let's not forget that at the highest point of happiness, a little descent is the reason for unhappiness).

At this point I remembered the word of the French which I dislike: *Si jeunesse savait, si vieillesse pouvait*. If youth knew, if age could. However, the things happened in the past, have gone and finished. From there, the only reason gathered -that I am not one who believes that could be done- is to draw lessons. Whatever the experienced in the past-considered right- each moment is valuable than each other because of the experience it brought. The future is on the unconquered lands of the country, not lived yet and has moral and physical power that gives sadness to its owner. It only consists of chimeras. Yes I know everybody wonder what he will live in the future. This is one of the main occupations of philosophy. If you like I would definitely tell what you will live: Death.

That's why I repeat it here if it is not possible to kill the death we don't have other choice than evaluating our moments in the best way being fully awake for those moments keeping them our only treasure before death and polluting and narcotizing them with opium. Let's not forget the moment has no compensation.

Which is important? What did we live or what respond we give what we live or how we react? I think the second is more important. Because our satisfaction is the result of how we respond and react what we live. Saying I wish both poisons our sense of satisfaction that born in the past and grows up today and prevents us to think healthy for the decisions in the moment

Finally, those who want to watch a movie on this subject I would recommend the following works: Blind Chance (1987), Smoking no Smoking (1993), Sliding Doors (1998), Run Lola Run (1998), Me Myself I (1999), Melinda and Melinda (2004), If Only (2004).

I wish everybody the moments that they will say “Luckily” instead of “I wish”.

Hattın Çelebisi, Hattat Hasan Çelebi...

“Bir hat yazmıştım. Hamid Efendi’yi gördüm rüyamda. ‘Kalemini biraz kalınlaştır’ diyerek benim dikkatimi yazındaki bir konuya çekti.

Dediğini yapınca yazı düzeldi. Bir de Halim Efendi’yi gördüm. Yazdığı bir harfi tenkit etmiştim. Rüyamda bana, “beni Sami Efendi ile kıyaslama” dedi. O’nun he’sini Sami Efendinin he’siyle kıyaslamıştım”.

Ramazan Toprak

7 Nisan 2013 günü Üsküdar'daki evinde ziyaret ettiğimiz Hat sanatının günümüzdeki zirvesi, tevâzu, edeb, san'at ve gönül âbidesi Hattat Hasan Çelebi'yi ve birkaç cümleyle de olsa Hat sanatını tanıyalım.

1937 yılında Erzurum Oltu ilçesinde dünyaya gelir. Köyünde Kur'an hafızlığını tamamlar. 1953'de İstanbul'a gelir. Muhtelif camilerde imam-hatiplik yapar.

1964 yılından itibaren hattat Halim Özyczici'dan **nesih**, Hamit Bey'den **sülüs**, Kemal Batanay'dan **rik'a ve ta'lik** yazılarını meşkeden Hasan Çelebi, 1975 yılında Hamit Bey'den sülüs ve nesih, 1981 yılında da Kemal Batanay'dan ta'lik ve rik'a icazetleri aldı.

2008 yılında Kültür Bakanlığıncı Sanata Hizmet ödülü verildi.

1976 yılında başlatmış olduğu Hat derslerine Japonya, Sibirya, ABD, Malezya, Endonezya, Güney Afrika gibi yurt dışına ve

yurt içinden altmış aşkın talebesine icazet vermiştir.

2011 yılında geleneksel sanatlar dalında Cumhurbaşkanlığı Kültür Sanat Büyük ödüle layık görülmüştür.

Yurt içinde ve yurt dışında sergiler açmış, uluslararası hat yarışmalarında juri üyeliği ve başkanlığı yapmış, halen de yapmaya devam etmektedir.

Bazı Eserleri...

1982 yılında Mescid-i Nebi'nin restoranı için Suudi Hükümeti'nin talebine, devlet memuru olması nedeniyle izin başvurusuna dokuz ay sonra gecikerek cevap verilince çok arzuladığı işi yapamaz.

1987 yılında Suudi Hükümeti tarafından yeniden inşa ettirilen Kubâ ve Kibleteyn Mescidlerinin kubbe, kuşak ve diğer yazılarını yazmıştır.

Ayrıca Ebû Bekir Mescidi, Ömer Mescidi, Ali Mescidi ve Buhari Mescidi yazılarını yazar.

Kazakistan, Almanya, Belçika, Güney Afrika, Bosna ve daha pek çok ülkede pek çok eserin hatlarını yazmıştır. Hocası Hâmid Bey, Vehbi Koç ve Hafize Özal gibi birçok şahsiyetin mezar taşlarını da yazmıştır.

T.B.M.M. Mescidi levhaları. (Laf aramızda, bir gün Hasan Hocamı Meclis Mescidine götürdüğümde Allah, Muhammed ve iki halifeye ait levhayı görünce “bu yazıları altın varakla ben yazdım, diğer iki halifenin de levhalarıvardı” dedi. Bir de levhaların civiyle delinmiş ve öylesine duvara iliştiril-

miş haline üzüldü. Derhal konuyu görev edindim ve yüksek mimar bir arkadaşım aracılığıyla en iyi şekilde çerçevelerle mescidin duvarına astırmıştım. RT.)

Hüsünü Kalem Üstadından Hüsünü Kelam...

* “Kur'an Mekke'deindi, Mısır'da okundu, İstanbul'da yazıldı” sözüne tavzih:

* Kiraat iki çeşittir: Mısır tariki, İstanbul tariki. İstanbul, Mısır okuyuşunu icabında kabul etmemiş ve kendine göre bir tarik (okuyuş tarzı) kabul etmiş. Kur'an'ı Kerim'i okumanın yanında yazılıması da Türklerin elindedir.

* Hoca talebeyi mutlaka olgunlaştırır, hatta şiir bile vardır: “Hüsünü hat öğrenciyede demir leblebidir, onu mum gibi yumoşatacak ustadin lebi (dudağı)'dır.” derler. Üslübunu adabını bilmezsen, kalem sana bir işyan eder, başa çikamazsan. Hat sanatındaki usta çırak ilişkisinin önemi buradan geliyor.

* Hattın üç temel malzemesi, **kamış kalem, is mürekkebi ve īharlı (işlenmiş kağıttır)**.

* Kazasker Mustafa İzzet Efendi şöyle diyor: “Bir Cumartesi yazısını anılarım. Çünkü Cuma günleri tatil olduğu için hattatlar yazı yazmıyor, bu kadar hastastır. Biz bu sanatı icra ederken 50-100 sene sonrasında bakanların neler düşüneceğini önemsiyoruz”.

* 1982 yılında IRCICA (İslam Tarih Sanat ve Kültür Merkezi) beni Malezya'ya götürdü. İslam ülkeleri arasında çağdaş sanatların seviyesi adıyla bir sergi açmışlar. Kırk ülkeden oraya sanatçılar gelmiş. Ben çağdaş sanatçı değil klasik sanatçı olarak bulunuyordum orada. 35 tane levham vardı. Beni sergi alanında dipte bir yere verdiler. Kimse görmesin diye. Başbakan Mahatmir Muhammed açılışa geldi ve doğruca bana tahsis edilen odaya geldi ve oradan açılışı yaptı, ismini yazdım, sonra kalktı ve çekip gitti. «Niçin burada çağdaş sanat eseri yok da bunu getirdiniz, laiklik falan» diye Ekmel(eddin İhsanoğlu) Beyle atışmış bizim sefir efendi.

* Sanatta çağdaş yorumu karşı değilim, ama özünü bozmasınlar. Hamit Bey 60'lı yıllarda Paşabahçe'nin yazılarını yazdı. 1960 ihtilalinden sonra fabrikaya bir albayı müdür etmişler. Müdür fabrikayı dolaşırken Hamit Beyi görmüş ve «bu ihtiyar ne yapıyor?» diye sorunca «hattat» demişler. «Ne lüzum var bunları yazmaya» deyince «efendim sa-

natımızdır» demişler. Müdür de «peki, yeni harfler bunun gibi yazılsa olmaz mı?» diye sormuş. Hamid Bey «olur ama bunun üzerinden 1400 sene geçince ancak olmuş, onun üzerinden de 1400 sene geçerse olur.

* Sanatçı doğulur mu, olunur mu meselesi bir hikaye ile izah edeyim. Bir hadiste, «Allah kim ne için yaratmışsa o şeyi ona kolay kılarsa» buyurulur. Üsküdar Çavuşdere yolu yokuşlarını çökarken sebze satan bir Arnavut içinde 30-35 kiloluk iki sele taşıdı sırtında. Yaz sıcaklığında yokuş yukarı çökarken kan ter içinde bağırdı, sırtında o yüklerle.

O günün terbiyesine göre, gayet edepli şekilde gömleği ve ceketinin düğmeleri kapaklıydı. Bu şekilde giyinmek bir gelenekti. O adamı hocamız gördü ve bize: «O adama deseniz ki, günde 10 lira kazanıyorsan gel bir saatliğine burada ders yap, sana iki lira verelim ve bir kelime öğren. O adama bu zor gelir. Talebelere günde 20 lira verelim, bir günlüğüne o sebzeleri sat. O da size zor gelir. Cenab-ı Hak kim ne için yaratmışsa o şey ona kolay gelir.

* Bir hat yazmıştım. Hamid Efendi'yi gördüm rüyamda. «Kalemini biraz kalınlaştır» diyerek benim dikkatimi yazındaki bir konuya çekti.

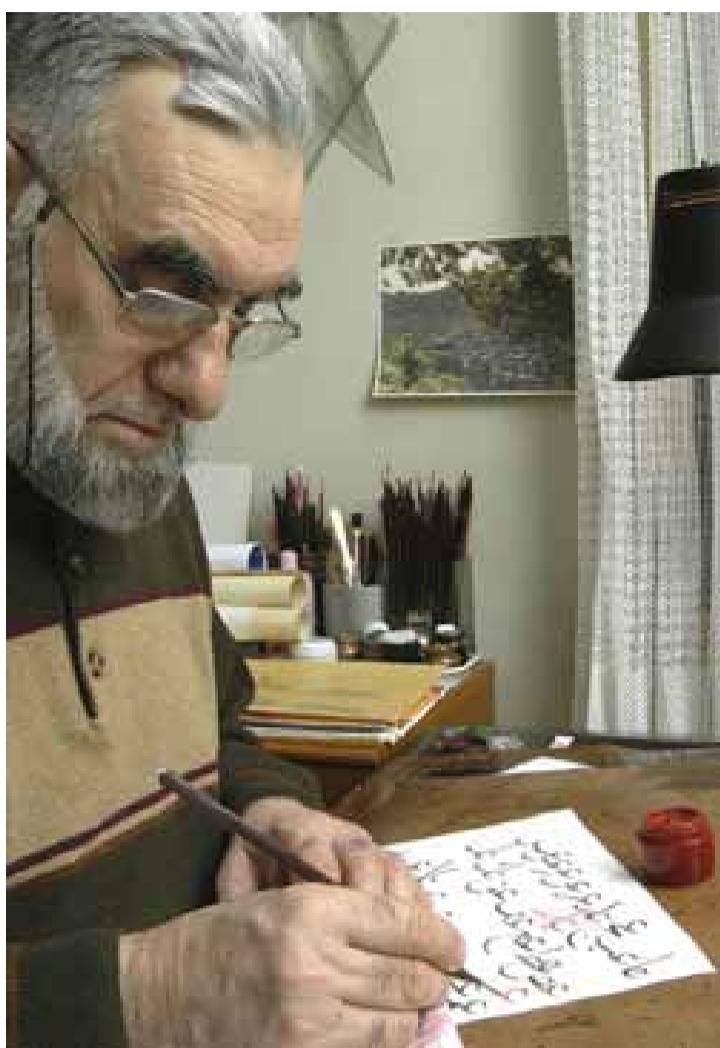
Dediğini yapınca yazı düzeldi. Bir de Halim Efendi'yi gördüm. Yazdığı bir harfi tenkit etmiştim. Rüyamda bana, «beni Sami Efendi ile kıyaslama» dedi. O'nun he'sini Sami Efendinin he'siyle kıyaslamıştım.

* Hat sanatı için henüz zirve olmamış. Yüz sene yaşayanlar bile bunun henüz zirvesine ulaşmadıklarını söyler. Kamil Efendinin oğlu Şeref Akdik dedi ki, «babamdan yazı istedim. Yaşı seksen altı idi. Biraz daha bekle dedi. Üç dört sene sonra «oğlum al bunları, herhalde daha iyisini yazamayacağım». Demek tahayyül ettiği şeyler var ama daha yapamıyor.

* Havasız yaşayamayacağım gibi hatsız da yaşayamam.

«Kur'an-ı Kerim İstanbul'da yazıldı» tarihi emanetini her türlü imkânsızlıklara rağmen yarınları yüzüldür omuzlarında taşıyan gönül insanı Hasan Hocam, iyi ki varsın. RT.

Ramazan Toprak

We would like to introduce you the art of calligraphy and Hattat Hasan Çelebi who is at the peak of the art of calligraphy of our age and is a symbol of modesty, manners, and arts and heart, whom we visited at his home in Üsküdar on April 7th 2013.

He was born in 1937 in Oltu district of Erzurum. He first completed his Koran education in his village. In 1953 he moved to İstanbul and served as an imam in various mosques.

Starting from 1964, he learned "nesih" from Halim Özyazıcı, "sülüs" from Hamit Bey, "rik'a and talik" from Kemal Batanay. In 1975 he received the graduate certificate of sülüs and nesih from Hamit Bey, and ta'lîk and rik'a from Kemal Batanay in 1981.

He was awarded with Service to Arts Reward by the Ministry of Culture in 2008.

He has given certificates to more than sixty pupils from Turkey and places like Japan, Siberia, USA, Indonesia, Malaysia, and South Africa.

In 2011 he was awarded with the Presidential Culture and Arts Grand Award in the field of traditional arts.

He has opened exhibitions in Turkey and abroad, has participated/is participating to international calligraphy contests as a jury member.

The Gentleman (Çelebi) of the Calligraphy: Hattat (Calligrapher) Hasan Çelebi...

"I had written calligraphy. I saw Hamid Efendi in my dream. He drew my attention to an issue in my calligraphy by saying "make your pencil thicker". When I did what he said, the calligraphy was corrected. And I also saw Halim Efendi in my dream. I had criticized one of his letters. He told me "do not compare me with Sami Efendi". I had compared his "h" with Sami Efendi's "h".

Some of His Works ...

In 1982 due to bureaucratic procedures, he was not able to respond to the request of the Saudi Arabian government for the renovation of the Prophet Mosque even though he wished so.

In 1987 he wrote dome, belt and other calligraphies of the Quba and Qiblatain (Two Kiblah) Mosques renovated by the Saudi Government. In addition, he wrote calligraphies of the Abu-Bakr, Omar, Ali and Bukhari Mosques. He has also written calligraphies of many places in many countries like Kazakhstan, Germany, Belgium, South Africa, and Bosnia. He has written tomb calligraphies of many famous people like his instructor Hamid Bey, Vehbi Koç and Hafize Özal.

The signboards in the mosque in the Turkish Parliament (An anecdote; when I took Master Hasan to the mosque of the Parliament once, pointing to the signboards carrying the names of "Allah", "Muhammad" and the two caliphs he said "I had written these with gold leaf. There were the names of the other two caliphs as well". Seeing that the signboards were hung to the wall with nails he was very upset. I informed a friend of mine who was an architect and the signboards were hung on the wall after they were framed decently. R.T.)

Nice Words from the Master of Nice Calligraphy ...

* His interpretation to the statement "Koran was descended in Mecca, read in Egypt and written in İstanbul":

* Recitation is of two types; Egyptian type and İstanbul type. İstanbul has adopted a new style other than the Egyptian style. Therefore Koran was not only written by Turks but also read.

* The instructor definitely matures the pupil; there is even poem for this: "Nice calligraphy is like an iron chickpea

for the pupil; it is the lips of the master which smoothes it". If you do not manage the method and manners, the pencil will rebel and you will not be able to manage it. This is why the relation between the master and apprentice is important in calligraphy.

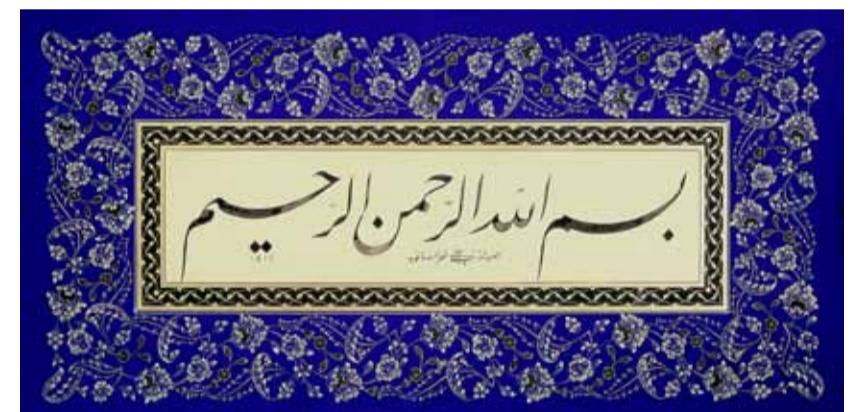
* Three main materials of calligraphy are straw pencil, soot ink and processed paper.

* Kazasker Mustafa İzzet Efendi says: "I only understand calligraphy written on Saturdays. Since Friday is holiday, the calligraphers do not write anything. When we perform this art, we attribute importance to the ideas of people who will look at these works after 50-100 years".

* In 1982, IRCICA (**Research Center for Islamic History, Arts and Culture**) took me Malaysia to an exhibition on the level of modern arts in Islamic countries. There were artists from 40 countries. I was there as a traditional artist not modern. I had there 35 signboards shown. I was placed on some far corner so that no one would notice me. Prime Minister Mahathir Muhammad attended the ceremony and directly headed towards my room and opened the exhibition officially from that point. Later I learned that the Turkish ambassador had an argue with Mr. Ekmeleddin İhsanoğlu telling him why we had a traditional arts here rather than a modern arts and mentioned many things about secularism.

* I am not against modern interpretation in arts, only that they should not destroy the essence. Hamit Bey used to write for Paşaşehir during the 1960s. After the 1960 military coup, they assigned a colonel as the director of the plant. While touring around the plant, he sees Hamit Bey in one of the rooms and asks "what's this old man doing here"? They reply "He is a calligrapher" and he asks again "is it necessary to write these things"? They reply "Sir, it our culture". Then he asks whether it is possible to write in the same way the modern alphabet. Then Hamit Bey replies; "it is possible but the classical happened after 1400 years, for the modern one we will have to wait for another 1400 years".

* I will explain the dilemma of "you born as an artist or you become an artist" with a story. In one of the hadiths of Prophet Muhammad it is said "For whichever reason Allah creates someone for, He makes that thing easy for the person". An Albanian used to carry two baskets each 30-35 kg to sell vegetables while climbing the slope of Üsküdar Çavuşdere road. In

the burning days of summer he used to yell to sell his goods while climbing. According to the manners of those days, all buttons of his shirt and jacket were buttoned up. This was a tradition then. One day our instructor saw this man and told us "if you tell that man you earn 10 Liras a day under hard circumstances, come to our lesson for one hour and we will pay you 2 Liras he will refuse this. If I tell the pupils I will pay you 20 Liras and do what he does everyday that will be difficult for them. Allah Almighty has made each work easy for the person he has created it for".

* I had written calligraphy. I saw Hamid Efendi in my dream. He drew my attention to an issue in my calligraphy by saying "make your pencil thicker". When I did what he said, the calligraphy was corrected. And I also saw Halim Efendi in my dream. I had criticized one of his letters. He told me "do not compare me with Sami Efendi". I had compared his "h" with Sami Efendi's "h".

* It is still no the peak for the art of calligraphy. Those who live even for 100 years say they have not arrived at the peak. Kamil Efendi's son Şeref Akdik once said: "once I asked for calligraphy from my father. He was 86 then. He told me to wait for some more time. After 3-4 years he gave me some and said "Son, take these. It appears I will not be able to write any better". So it looks that he dreams something more but he cannot manage.

* I cannot live without calligraphy as I cannot live without air.

*** Master Hasan, who carries on his shoulders the historical burden of "Koran was written in İstanbul", for more than half a century despite all shortcomings; may you long live. R.T.

Prof. Dr.
Yasin AKTAY

III. Arap Türk Sosyal Bilimler Kongresi (ATCOSS)

*Güçlü bir toplum mu adil bir toplum mu arıyoruz?
Güçlü bir devlet mi adil bir devlet mi arıyoruz?
Aslında bu iki sorunun da basit ve tarih boyunca hep doğrulanmış bir cevabı vardır. Adil olmayan devlet de toplum da güçlü olamaz. Güçlü gibi görünse de aslında o görünümünün arkasında çürük bir yapı olduğundan hiç kuşku duymayalım.'*

2 - 4 Mayıs 2013 tarihlerinde Arap-Türk Sosyal Bilimler Kongresinin (ATCOSS) açılışını yapan Başbakan Yardımcısı Prof. Dr. Beşir Atalay, kongrenin ana başlığını oluşturan 'devlet, toplum ve adalet' dengesiyle ilgili arayışları en güzel şekilde bu cümlelerle ifade etti. İstanbul Üniversitesi'nin Beyazıt'taki Kongre Kültür Merkezi'nde üç gündür devam etmekte olan kongreye Arap ve Türk 200'e yakın akademisyen tebliğleriyle katıldı. Birincisi Tunus'ta Bou Azizi'nin kendisini yaktığı 17 Aralık 2010 tarihinden sadece bir hafta önce Ankara'da gerçekleşmiş olan ATCOSS bu ilk toplantısından sonra da ikinci toplantısını geçtiğimiz yıl Mart ayında Kahire'de gerçekleştirmiştir. Kongre her geçen gün daha fazla olmak üzere Arap ve Türk akademisyenlerin akademik çalışmalarını bir araya getirip tartışlıklar, izlenen ve beklenen bir düşünce ve bilim platformu haline geldi.

ATCOSS düşüncesini oluşturmaya başladığımız 4 yıl önce dünyanın birbirile gittikçe kaynaşıyorken, küreselleşme denilen, uzağı yakın eden süreç bütün hızıyla dünyayı birbirine yaklaştırıyorken, İslam dünyasında bılıssa akademisyenler arasında bu yakınlaşmanın aynı hızda gerçekleşmiyor olduğu tespitinden hareket edilmiştir.

Müslüman akademisyenler gelişen küresel dünyaya paralel bir hızda birbiriley irtibat halinde degillerdi, halen de yeterince degiller. Dünyada bir sürü yeni şey gelişiyor, dünyanın her yanında kendi başına çalışmaktadır bir çok Müslüman akademisyen bütün bu olup bitenlere kendi bireysel veya dar grup dünyası içinden yer yer çok da parlak sayılabilcek tepkiler verebiliyor. Ama bu tepkiler belli bir birikim oluşturuyor, çünkü bu tepkilerin her birisi bireysel düzeyde kalıyor, birbirinden kopuk, birbirini beslemeyen atomize düzeylerde kalıyor.

Birçok Müslüman mütefekkir tarafından farklı konularda çok parlak tezler yapılmakta, çok parlak fikirler ortaya çıkmakta, ama muhtemelen benzer konularda çalışmakta olan başka Müslüman akademisyenlerden habersizse olduğundan bu çalışmalar birbirine eklenmiyor. Ekenmeyince her biri kendi parlaklığını kısa bir süreliğine yaşayıp sonra sönüp kalabiliyor.

Oysa arada daha güçlü bir bağ olduğunda bu akademisyenler çalışmalarını daha verimli hale getirebilirler. Müslüman akademisyenlerin birbirinden bu kopukluğu küreselleşme denilen sürecin birçok özelliğiyle ciddi bir çelişki arz ediyor.

Özellikle Arap ve Türk dünyaları arasında mevcut olan bu eksikliğin çok daha vahim boyutları da vardı. Her iki halkın yıllarca kendi ülkelerinde maruz kaldıkları ulusalı propagandalar birbirlerine önyargılı bakmalarına yol açtı. Araplara Türkleri sömürgeci emperyalist, Türklerde Arapları 'arkadan vuran hainler' gözüyle bakmayı telkin eden yaklaşımların gerçekle bir ilgisi yoktu, ama iki taraf da çoğu kez diğerinin kendisi hakkında böyle bir algıya sahip olduğunu bile bilmiyordu. Bu bakış açıları bir soğukluğa yol açıyordu belki, ama hiç bir zaman oturup tartışılmıyordu.

Arap Baharı aslında tam da Müslüman halkları birbirinden koparan o ulusalı bakış açılarına karşı da bir isyandi. Açıkçası sorun sadece Türklerle Araplar arasında değildi, ne yazık ki Arap halkları da birbirlerine karşı çok da olumlu bir bakış açısına sahip değildi. Çünkü başlarındaki diktatörlerin belki de en önemli fonksiyonu bu ülkeler arasında bir dayanışma, işbirliği ve kaynaşma olmasını engellemekti. Birbirine komşu birçok ülke halkı arasında o yüzden anlamsız sorunlar ilişkileri kopuk tutmaya yetiyordu. Oysa Arap Baharı biraz da Müslüman halkların birbirleriyle buluşmalarını, etkileşime girmelerini ve aralarındaki sınırları anlamsız hale getirmelerini sağladı.

Bugün İslam dünyası gerçekten artık her geçen gün gerçekten 'İslam Dünyası' olmaya doğru hızla yol alıyor. Açıkçası şimdiden kadar bu 'dünyanın' sadece ismi vardi. Arap uyanışı, bugün İslam dünyasının bir gerçek haline gelmesi yolunda önemli bir aşamadır.

Müslüman dünyanın uluslararası düzeye asimetrik bir gücü sahip olduğu ortada... Bu güç kaybının bizihi adalet ihlali olan bir uluslararası düzenin sonucu olduğu da... Ancak devir artık emperyalizme veryansın ederek kendimizi haklı çıkarma zamanı değil... Oturup bu adil olmayan dünyaya ağlamakla gereğirecek zamanımız yok.

Filozoflar Dünyayı Nasıl Değiştirir?

Değiştirmeye hamle yapmak gerek. ATCOSS sosyal bilimcilerin bu

değişimdeki rolünü de bir yandan sorgulayan bir yandan da kurgulayan bir işlevi yerine getiriyor gibi. Filozoflar veya sosyal bilimciler dünyayı sadece yorumlamakla mı uğraşacaktı yoksа? Yaşadığımız dönemin değişiminde sosyal bilimcilerin rolüne dair olmak üzere 'yoksa filozofların veya sosyal bilimcilerin dünyayı hala sadece yorumlamakla uğraşmalarını mı beklemeliyiz?'

Soru aslında cevabıyla birlikte bundan 160 yıl kadar önce Marx tarafından ifade edilmişti. Feuerbach üzerine tezlerinin 11.sinde Marx 'filozofların şimdiden kadar dünyayı yorumlamalla uğraştıklarını, oysa aslolanın onu değiştirmek olduğunu' söylemişti. Marx'in sosyal bilimcilere yaklaştığı bu 'dünyayı değiştirmeye rolü' bir çok sosyal bilimci için, ki aralarında marksistler de vardı, hep kafa karıştırıcı olmuştur. Marksistler için kafa karıştırıcı olmasının bir sebebi zaten sosyalizmi, devrimi, değişimini bir kader olarak, dönemin gidişatının doğal bir sonucu olarak gören bilimsel yaklaşımlarına karşılık filozoflara bu süreçte bir rol bílmesinin kendiliğinden tuhaftıydı.

Zaten her şey olacagına varacaksa, zaten devrim mukadder ise filozoflardan bir şey beklemenin anlamı ne id? İlkinci, değişim sürecinde filozoflara böylesi bir rol atfetmek, filozofça müdahalelerle dünyanın değişimine içinde inanmak saf sosyalist düşünce içinde bir parantez açmak anlamına mı geliyor? Üçüncüsü kapitalist dünyada değişim en önemli aktörü olan proletaryanın yanı sıra filozoflara da bir tür belirleyici aktörlük rolü mü veriliyor? Son olarak yorumlanmanın dünyayı değiştirmeye gücünün bu şekilde inkâri da, başı başına bir problem. Bu gün dönemin inşası sürecinde yorumun ne kadar etkili ve belirleyici olduğu çok daha fazla kabul gören bir gerçeklik...

Tabi koca bir Marksizm tarihinin bu tartışmalarla, yapı ve özne tartışmaları arasında ne kadar çeşitlenmiş olduğunu gözardı etmeden bu aforizmanın yorumlarının şu basit soruya da yüzleşme fırsatı sağlamış olduğunu da hatırlamakta fayda var. Sosyal bilimci etrafında yaşanan gerçeklerin, kendi toplumunda olup bitenlerin karşısına bîtaraf bir müşahit gibi gözlemini ve kaydının yapmakla mı yetinir? Yoksа, sosyal bilimcinin yüklenmesi gereken bir sorumluluk var mıdır?

Bilim ve toplumsal sorumluluk arasındaki ilişki veya gerilim de bu yıl içinde ATCOSS'un çalışmalarına yön veren önemli unsurlardan biriydi. Bugün İslam dünyasında yaşamakta olan köklü sorunlar karşısında Müslüman sosyal bilimcisi olup bitenlerin tarafsız bir fotoğrafını çekmekle mi yetinmeli yoksa fotoğrafını çektiği gerçekliğin daha iyi olması için müdahil olmalı mıdır?

Yapısalçı Marksistlerden Louis Althusser, Marx'in 11. Tez olarak bilinen bu aforizmasının asıl Marx'tan bir epistemolojik sapma veya kopuşu temsil ettiğini söylüyor. Çünkü ona göre

Marx bu ifadesiyle bütün ideolojilerin ortak bir yönü olan 'insanı toplumsal yapı ve süreçlerin faili-öznesi olarak kurma' hatasına düşüyordu. Oysa insanın özne olduğu düşünücsü başıbaşına bir yanılısma, ideolojileri var kılan bir büyük yanılısma.

Özneyi yok sayan bu bilimsel-kaderci yaklaşımı Marksizme daha fazla yakışır. Fransız felsefecisi Althusser en anlamlı cevap yine bir Marksist olan Cezayirli filozof Abdülhalâ Laroui'den gelir. Laroui, meleen 'biz doğulu toplumlara lazım olan Marx'ın tam da insanı bir özne olarak varsayı, onun değişim ve değiştirmeye muktedir olduğunu düşünen Marx' olduğunu söyler. Aksi takdirde Althusser gibi Marksistlerin telkin ettiği özne-karşılığından doğulu toplumların yıllarca muzdarip olduğu kaderci bir politik teolojiden başka bir şey sadır olmaz.

Oysa bu tam da bizim aşmamız gereken teolojidir. Bu tarz bir Marksizm'in İslam toplumlarda geçmişte Eşârlîğin oynadığına benzer bir iktidar ve statüko teologisine dönüşmesi işten bile değildir. Marksistlerin veya solcuların hem Arap ülkelerinde hem de Türkiye'de solun Kemalizmle veya mevcut iktidar ideolojileriyle kolay eklemlenen pratikleri ile bu politik teoloji arasında bir ilişkinin olmadığı kim iddia edebilir?

Kuşkusuz bu konudaki tartışmalar ne şekilde olursa olsun, bugün bizim kendi gerçekliğimize karşı bir lakinlik içinde davranışımız söz konusu olamaz. Bizim salt bilimsel bir yaklaşımla hareket etmek gibi bir lüksümüz yok.

ATCOSS'ta bu yıl seçilen ana konu da Arap Baharı Sürecinde Devlet, Toplum ve Adalet oldu. Doğrudan pratik bir sorun. Baharlarını yaşamakta olan Arap ve Türk toplumlarının önünde sosyal bilimcilerin yardımlarını alabilecekleri en önemli konular. Devrimlerin yaşanmış olması büyük bir olay. Ancak bu devrimlerden sonra en acil sorun ortaya çıkıyor, nasıl bir devlet? nasıl bir toplum?

Kitleler yeni yönetimlerden doğal olarak daha başarılı, daha verimli ve daha önemlisi daha adil bir yönetim ister. Çünkü bütün ayaklanmaların en önemli motivasyonu adaletsizliklere karşı duyulan öfke olmuştur. Kötü yönetim, ehil olmayanlara emanetin tevdî edilmesi bir adaletsizlidir. Gerçi diktatörler hiç bir zaman halktan bir emanet almış degiller, o emaneti onlar halka hiç bir zaman sormadan el koydular. Zira Adalet, bütün toplumsal hareketlerin en önemli talebidir.

Aslında devrim sonrası Arap ülkelerinde kurulan birçok partinin isminden 'adalet' kavramının bulunması hiç de tesadüf değildir. Çünkü devrimler zaten insanların daha adil bir dünya taleplerinden yola çıkar. Baharlarını yaşayan İslam ülkeleri bir yandan kendi içlerinde daha iyi, verimli, adil yönetim ve toplum ararken bir yandan hiç de adil olmayan uluslararası düzen ve zihniyeti de görmek, anlamak ve sorgulamak durumunda. Bu adaletsizlige de bir dur demek gerekiyor. Bütün bu konular ATCOSS'da devlet, toplum ve adalet başlığı altında ele alınan konulardan sadece bir kaçı idi. Bu konular etrafında oluşturulacak güçlü bir farkındalık ve söylemin, İslam dünyası için güçlü bir düşünce iklimi ve havuzu oluşturması en büyük temennimiz.

Prof. Dr.
Yasin AKTAY

The 3rd Arab Turkish Congress of Social Sciences (ATCOSS)

Are we in search of a powerful society or a just society? Are we in search of a powerful state or a just state? In fact both questions have a simple and historically confirmed answer. A state and a society which are not just cannot be powerful. Even though they will look powerful, we should never have doubts that there is a decaying structure under this powerful view.

Vice Prime Minister Professor Beşir Atalay who opened the Arab Turkish Congress of Social Sciences on 2-4 May 2013 expressed the searches on "state, society and justice", which formed the main topic of the congress, in very good statements. Around 200 Arab and Turkish academicians participated to this event, which took place at the Congress and Culture Center of the Beyazit Campus of the Istanbul University for 3 days. The first ATCOSS congress had taken place on 17 December 2010, just a week before the first flames of the Arab Spring were lit when Bou Azizi set himself on fire in Tunisia; and the second one last March in Cairo. The Congress has turned into a thought and science platform where Arab and Turkish academicians gather to discuss their academic studies.

When we first started to established the idea of ATCOSS four years ago, we had set from the observation that although the globalization was closing down the distances in the whole world, it appeared that the same thing was not happening in the Islamic world especially between the academicians.

Muslim academicians were and are still not in sufficient contact with each other parallel to the globalized world. Many things are continually changing in the world but Muslim academicians from every part of the world can show only individual or limited reactions to these developments. However these reactions are not able to form an accumulation since they remain individual, unlinked and not feeding each other.

Many Muslim thinkers undertake very bright thesis and bright ideas; however probably since they are not aware of other Muslim academicians working on similar topics, these

studies are not added to each other. This leads to fading away of such studies after a while.

However if there is a strong link in between, such studies would become more efficient. The disconnection between Muslim academicians show a major contradiction with many aspects of the process called globalization.

This defect that exists especially between Arab and Turkish worlds has got more serious dimensions. The nationalist propagandas to which both nations have been exposed to for long years have created a prejudice towards each other. The approaches which introduced Turks as colonialist imperialists to Arabs, and Arabs as backstabbing traitors to Turks were dominant. Although both approaches were not right sometimes both sides were not even aware that the other side was full of such a prejudice against the other side. Such views created distances between both nations but they never managed to talk about these issues.

In fact Arab Spring was a rebel exactly against these nationalistic views, which disconnected Muslim nations from each other. Actually the problem was not only between Arabs and Turks; unfortunately the Arab nations did not have positive feelings even towards each other. The dictators ruling them had functions to prevent establishment of any links of solidarity between these countries. Many meaningless problems between neighboring countries broke up the relations between the nations. The Arab Spring thus maintained the Muslim nations to meet and understand each other and thus remove the borders between them.

Today the Islamic world is moving towards becoming a real "Islamic world". So far only the name of this "world" existed. The Arab uprising is a major level in making the Islamic world a reality.

It is evident that the Muslim world has got an internationally asymmetric power; and it is also clear that this power loss is a result of an international system, which is the violation of justice. But now it is not time to justify ourselves by complaining from imperialism. We do not have to sit and cry for this unjust world.

How Will Philosophers Change the World?

One needs to make a move to change. ATCOSS undertakes a function that both questions and sets up the roles of social scientists in this change. Were the philosophers or social scientists were going to be occupied only with interpreting the world? As for the roles of the social scientists on changing of the world "should we only expect the philosophers or social scientists to deal only with

interpreting the world?"

The question, along with its answer was in fact expressed by Marx 160 years ago. On the 11th one of the thesis on Feuerbach, Marx had said that "philosophers so far dealt with interpreting the world; however the important thing was to change it". This role of "changing the world", which was ascribed for philosophers by Marx has always been confusing for social scientists, even for Marxist ones. A reason why it was confusing for Marxists was the oddity of giving a role to philosophers in this process against their scientific approaches that saw socialism, revolution and change as a destiny and affairs of the world.

Since everything would go as it was planned and if revolution was a destiny, what was the meaning of expecting something from philosophers? Secondly, did attributing such a role to philosophers in the process of change, believing that world could change by philosophical interventions not mean opening brackets in the pure socialist thinking? Thirdly, were philosophers being given a role of determination along with the proletariat class, which was the major actor of change in the capitalist world? Finally, denial of the power of interpretation to change the world in this way is main problem by itself. Today it is a widely acceptable reality that interpretation is effective and determining in construction of the world.

It is worth mentioning that the interpretations of this aphorism has given a chance to account with this simple question, without ignoring the fact that how the long history of Marxism is diversified with these arguments, structures and object discussion. Is a social scientist limited only with observing and recording what is going on around like an impartial observer? Or is there a responsibility that the social scientist should burden?

The relation or tension between science and social responsibility was one of the main issues that directed the works of ATCOSS this year. Should a Muslim social scientists be contend only with impartially photographing the deep rooted problems of the Islamic world or should intervene to make this reality better?

Louis Althusser, a structuralist Marxist, believes that this aphorism of Marx known as Marx's 11th Thesis, in fact represents an epistemological deviation or separation from Marx. According to him, Marx was falling to the mistake to set up human as a doer-subject of the social structure and processes, which was a joint feature of all ideologies. However, the idea that sees human as a subject is an illusion that makes ideologies exist.

The most meaningful answer to the French philosopher Althusser, which

finds this scientific-fatalist approach that ignores the subject more convenient to Marxism, was from another Marxist philosopher Abdullah Laroui from Algeria. Laroui shortly says "what we Eastern societies need is the Marx, which assumes human as a subject and thinks that he is able to change". Otherwise, what would come out of anti-subject approach inculcated by Marxists like Althusser is nothing but political theology, from which the eastern societies have been suffering for long years.

In fact at this point what we have to exceed is the theology. Such Marxism would turn into power and status quo theology as the "Ash'aree" idea did in the past in the Islamic societies. Who can claim that there is not a relation between practices of Marxists and leftists, which are easily integrated with Kemalizm and current governing ideologies in Turkey and Arab countries, and this political theology?

In whichever direction do the current discussions go, it is not possible for us to remain uninterested to our own reality. We do not have luxury to act solely scientifically.

This year's main topic in ATCOSS was State, Society and Justice in the Process of Arab Spring; a directly practical problem. These are topics from which Arab and Turkish societies living their springs would benefit from social scientists directly. It is a great event that revolutions have taken place. However the main problem occurs after revolutions; what kind of a state and what kind of a society?

Masses naturally expect more successful, efficient and most important of all a more just administration from the governments. The main motive behind all uprisings has been the rage against injustice. Bad management and giving the power to those who are not connoisseurs is unjust. In fact dictators never received authority from the people; they always seized and grasped the power. Thus justice has been the most important demand of social movements.

The existence of the word "justice" in the names of most parties established in Arab countries after revolutions is not a coincidence. Revolutions rise from demands of people for a just world. Islamic countries, which are experiencing their springs, must see, understand and question the unjust international system and mentality while searching for a better, efficient and just system inside. This injustice must be stopped.

These were only some of the topics dealt with at ATCOSS under the topics state, society and justice. A strong awareness and discourse to be formed around these topics is hopefully going to form a strong though atmosphere and pool for the Islamic world.

Ali YÜKSEL

“SULH DAHA HAYIRLIDIR”

(Nisâ Suresi 128. Ayet)

Barış süreci ile ilgili çok şey yazıldı, çok şeyler söylendi. Kimisi nalına vurdu, kimi de mihina. Ama bu mevzuu, daha çok üzerinde konuşmaya değer bir mevzuu. Biz de bu konuda bildiklerimizi yazalım söyleyelim.

Bu gün, herkesin üzerinde hem hemen ittifak ettiği bir husus var. İnsanların ölmesi öldürülmesi herkese acı veriyor. Kadınlar dul, çocuklar öksüz kalıyor. Ana-babalar ağlıyor. Aynı memleket üzerinde, aynı topraklarda yüzüyolları beraber yaşayan insanlar birbirini boğazlıyor.

Ne için? Ne uğruna?

Buna tatmin edici bir cevap veren varsa, beri gelsin. Mesele Türk-Kürt çatışması deyip geçmek mümkün değil. Böyle bir izah hiç kimseyi tatmin etmiyor.

Boyle bir çatışmayı sağlamak için bazı güçler yıllardır alt yapı çalışması yaptılar. Köyler basıldı, insanlara olmadık zulümler yapıldı. Yapılanları burada anlatmak bile insanın içini açıyor. Ya bunları yaşayanların ruh halini düşünün.

Geçmiş yüzyıldaki birçok harplerin petrol savaşları olduğunu iyice anlamak için, Raif KARADAĞ'ın Petrol Fırtınası'ni okumak lazım. Bu insan bu konudaki bazı gerçekleri dile getirdi diye öldürdü. Uluslar arası menfeat çeteleri, dahilinde buldukları hainlerle, aynı memlekette asırlardır kardeşçe yaşayan bu insanları bir-birine düşürme planını uygulamaya uğraştılar.

Başarılı olabildiler mi?

Bence, bunca gayret ve imkanlarına rağmen tam başarılı olamadılar. Binlerce insan öldürdüler, milyarlarca para heder edip harcadılar, ama tam başaramadılar.

Anadolu insanların feraset ve basireti, bu menhus-çirkin oyunun başarılı olmasını önledi. Hala bu işin, barışın sağlanmasına mani olmaya kalkanlar var, olacak. Ancak bu kimselerin hepsi kötü niyetli ve uluslararası menfeat çeteleri ile işbirliği içerisinde dediye düşünmek doğru değil. Bunlar muhalefet duygusunun cazibesine kendilerini kaptırmışlar, bu içgüdü ile, fazla düşünmeden, siyasi iktidar hirsına mağlup hareket ediyorlar diye, düşünüyorum. Burada, bir veya birkaç parti-partililerin iktidar hırsı ve geleceği değil, büyük bir milletin geleceği önemlidir.

Bu arada yeri gelmişken, MİLLET kelimesi ve manası üzerinde bir nezze durmak gerekiyor. Millet kelimesine son asırda, yanlış manalar yüklandı. Millete, kavim, kabile manaları verip, çatışma zemini hazırlanmaya çalışıldı. Türk milleti, Laz milleti, Çerkez milleti, Kürt milleti gibi.

Halbuki bunların her biri MİLLET değil, KABİLE-KAVİM-SÜLÂLE'dir.

Millet ise inançları aynı olan topluluklara verilen isimdir. İSLAM MİLLETİ, KÜFÜR MİLLETİ gibi. Bir Hadîs-i şerifte “Küfür tek millettir” buyurulmuş. Bu kasıtlı isimlendirme de, yukarıda bahsettiğimiz MİLLET-LERARASI menfeat şebekelerinin, planlı bir gayretidir veya o planın bir parçasıdır.

Petrol Savaşlarından bahsetmiştık. Şimdi de doğudaki petrol ve yeraltı enerji ve önemli değeri olan madenlerden daha fazla pay almak isteyen, uluslararası menfeat şebekeleri, Türkiye devletinden daha fazla pay alabilecekleri bir devletçik kurdurmaya çalışmaktadır.

Kendi destekleriyle kurulmuş, tecrübesiz ve kendilerine muhtaç bir Kurt Devletinden, istedikleri kadar pay alabileceklerini daha kârlı görmekte diller. Bu oyunu görmemek için kör olmak veya kör numarası yapmak gereklidir.

Şimdi bu zorlamaya meydana getirilmiş veya meydana getirilmeye çalışılmış düşmanlığı, ortadan kaldırıacak BARIŞ sürecine girilmiştir. Ve bu süreç iyi sürdürülmektedir. Buna katkıda bulunmak her insanın sorumluluğudur. Bu sorumlulukla hareket etmeyenler, kendileri de, çocukları da bunun acısını çok çekerek ve dizini çok döveceklerdir.

Barışı Reyhanlı'da kundakladılar. 40 kürsü cana kıydılar, bir o kadarını yaraladılar. Vicedanları yaraladılar. Bunu yapanlarda vicedan var mıdır? Buna müsbet cevap vermek mümkün değil tabii. Ama bütün bunlar olacak. Demişler ya, (affedersiniz) “kış kişiliğini, puş püstüğünü yapacak.” Büyüyük başarılar, büyük zorluklarla elde edilebilir. Bunun için çok çalışmak ve sabırı olmak gerekiyor.

Kim ne yaparsa yapsın doğru bildiğimizden caymak yok. Ne pahasına olursa olsun Hak bildığımızı gerçekleştirmek için yola devam.

Bu süreç katkı olur diye, Danimarka'nın Başşehri Kopenhagen'de yapılan Dünya Barış Kongresindeki, bir kurt kardeşimizle aramızda geçen muhavereyi, hatırlayı anlatmak istiyorum.

1987-88 yılları idi. O zaman ben Avrupa Milli Görüş Teşkilatının Genel Sekreteri idim. Ayda bir yaptığımız dialog toplantılarına katılan teşkilatlardan biri FİDEF diye bir kuruluş vardı (Federal Almanya İşçi Dernekleri Federasyonu). Bunlar sosyalist-komunist görüşlü kişilerin örgütü idi.

O sırılarda şöyle bir düşüncé ile ayda bir, bir araya geliyorduk. “Herkesin dünya görüşü kendine. Biz kendi memleketimizden uzakta bir arada yaşıyoruz. Yabancı bir memlekette yaşamamanın getirdiği ortak dertlerimiz-problemlerimiz var. Bunlar dinli-dinsiz, saçılı-solcu ayrimı yapmadan hepimizi aynı derecede yaralıyor. Bu problemlerin halli için çareler arayalım, çözümler üretelim” diye bir araya geliyorduk. Çok faydalı neticeler elde etmişük.

Bir gün FİDEF Genel Başkanı Hasan Özcan bey dedi ki;

- “Yakında bizimkiler Kopenhagen'de

bir Internasyonel Barış Kongresi” düzenleyeceklər. Sizi de çağırıksa katılır misiniz?” Ben de;

- Elbette katılırlız. Çünkü BARIŞ bizim isümüz. İslam kelimesinin bir anlamı da BARIŞ demektir. Müslüman birاشan yana olur.” Dedim. Devamlı “Ancak orada figüran gibi olmak istemeyiz. Bize de konuşma hakkı verilirse iyi olur”. O da;

- “Ben komite ile bir konuşayım, herhalde olur. Türkiye'den de katılmasını istediğiniz birileri varsa, söyleyin, onu da teklif edeyim” dedi. Ben de, Hak-İş Genl. Başkanı Necati ÇELİK beyi teklif ettim. Ancak ona da bir konuşma hakkı verilirse herhalde katılırlız” dedim. Neyse ...

Daha sonra haber verdi, konuşma teklifimiz kabul edildi. Kopenhagen'e Kongre tarihinden bir gün önce vardık. Bizim oradaki Bölge başk. Ve idareden bazı arkadaşlarla bir toplantı yaptık. Nasıl edelim? diye.

Yarın orada herkesin geleceği bir yerde seccadeleri serip cemaatle namaz kılacaktır.

Aynen öyle yaptı. Herkesin şaşkınlığı altında namazımızı tamamladık. Birisi yaklaşıp;

-“Siz nereden geliyorsunuz? Hangi örgüttersiniz?” diye sordu. Biz de;

-“Almanya'dan Köln'den geliyoruz. Av. Milli Görüş Teşkilatı'ndanız” dedik. Sonra biz de ona;

-“Siz nerden geliyorsunuz, hangi teşkilattansınız? Diye sorduk.

-“Ben KOMKAR örgütündenim. (KOMKAR Almanya'da kurulmuş, kurtlerin haklarını siyasi ve barış yoluyla elde etmeye çalışan bir örgüt) Hannover'den geliyorum. Size bir şey soracağım. Müslümanların haksızlıklara karşı çıkmaları gerekmeli mi? Türkiye'de biz Kürtlere haksızlık yapıyorum, niye bize destek vermeyorsunuz?” dedi.

-“Doğu, Müslümanların haksızlıklara karşı çıkmazı lazım. Ancak Türkiye'de sadece size kurt olduğunuz için değil, Müslümanlara da Müslümanca yaşamak istedikleri için zulüm yapıyorum. Bak, başörtülü yavrularımız okullara sokulmuyor. Okullardan atılıyor. Fakülte son sınıftan kovuluyorlar.” Deyince,

-“Peki öyleyse, size bir soru daha sormak istiyorum. Her milletin bir devleti var, ama biz kurtlerin bir devleti yok. Niye bizim bir devlet kurmamıza destek vermeyorsunuz?” Dedi.

-“Doğu söylüyorsun, size yardımcı olmamız lazım. Ama böyle bir devlet kurmak istemeniz ne kadar doğru, isterSEN bunu bir konuşalım. Osmanlı Devleti yaklaşık 25 milyon km kare bir coğrafyada koca bir devletti. Parçalandı, yaklaşık 40 kadar devletçe bölündü. Şimdi bir de, dünya devletlerine bakalım. Bir ABD var, dünyanın sözünü söylüyor. 50 kadar devlet birleşmiş, Amerika Birleşik Devletleri (ABD) olmuş. Bunlar hepsi ayrı ayrı ırklardan kurulmuş devletler. Kimi İngiliz, Alman, İspanyol, Yunan Fransız v.s. Ama hepsi ayrı ayrı devletler iken, tek bayrak altında tek para ile yaşamaya karar vermişler.

Dünyanın bir numaralı devleti ol-

muşlar. Avrupa'ya bakalım. Bunlar da birleşmenin ilk adımı olarak AET'yi (Avrupa Ekonomik Topluluğu) oluşturmuşlardır. Yakında onlar da olacak bir ABD, yani Avrupa Birleşik Devletleri. Öyle değil mi?”

-“Evet, dğru,”

-“Peki onlar böyle birleşip duruyorlar, daha güçlü olalım diye. Size de bir kurt devleti kurun diye akıl veriyor, teşvik ediyor ve destek veriyorlar. Diyelim ki, siz de kurdunuz bir kurt devleti. Osmanlı arazisinde 41. Devlet. Hepisini toplasın bir Osmanlı eder mi?”

-“Etmez. Peki öyleyse, ne yapalım?”

-“Onlar nasıl birleşiyorlarsa, biz de birleşelim. Yeni devlet kurmaya çalışmak yerine, halkı Müslüman olan devletler birleşip Müslüman Devletler Birliği (MDB) kurmalıyız. Bakın Avrupa Birliği Türkiye'yi srf halkı Müslüman diye 40 yıldır kapıda bekletiyor, içeri alımı. Almayacağım da demiyor, yoksa onlar da Müslümanlar birliğini kurar diye oyaliyor.”

-“Peki öyle yaparsak dil sorunu ne olacak?” deyince, ben;

-“Gayet basit, her kabile kendi dili ile konuşacak, eğitimini kendi dili ile yapacak, ama bir ortak dil olacak, bütün okullarda öğretilecek, Bengaldeş'den Bosna'ya kadar herkes o dille konuşup anlaşabilecek.” Deyince, o;

-“peki bu ortak dil hangi dil olacak?” diye sordu. Ben de;

-“Bizim ortak özellikimiz ne? Müslümanlık değil mi? Öyleyse kutsal Kitabımız Kur'an'ın dili olacak. Ona Arabca deyip irkileştirmek yerine, Kur'an dili deyip evrenselleştirmek daha akılcı ve birleştirici olmaz mı?” deyince, biraz düşündü ve;

-“Yahu biz şimdije kadar bu işin hiç bu tarafını düşünmedik. Sizi çağırıksa, bizim örgütte de böyle bir söyleşi yapar misiniz?” deyince, ben güldüm. O;

-“niye güldünüz?” dedi. Ben;

-“Ben yaparım da, sizinkiler yaptırmazlar” dedim. O;

-“Sizin adınızı adresinizi alayım, ben çağrıracığım” dedi. Adam samimi idi. Ama arkadaşlarını demek ki ikna edemedi ve böyle bir da'vet almadım.

Evet, aziz okuyucularım. Biz Avrupa'da yıllar önce barış sürecinin, açılmaların adımlarını attık. Şimdi, bu günleri görevin mutluluğunu yaşıyoruz. Sabırla, azimle ve israrla bu önemli meselelerin üzerine gidersek başaracağız Allah'ın izniyle.

Reyhanlı Katı-i âmı sebebiyle milletimize geçmiş olsun. Allah canilere fırsat vermesin.

“Sulh (daima) hayırlıdır”. Sulh-Barış için çalışmaya devam.

Kalın sağlıcakla, aziz okuyucularım.

Ali YÜKSEL

“PEACE IS MORE PROPITIOUS”

(Surah Al Nisa; Verse 128)

Many things have been written and words have been said about the peace process. Some spoke in favor of both sides. However this is a topic which is worth talking more on it. Thus I would like to write what I know about this issue.

Today almost everyone agrees on one issue. Death/killing of people is tragic for everyone. Women remain widowers and children orphans. Mothers-fathers are crying. People living on the same lands for centuries are slaughtering each other.

What for and for what purpose?

I do not think there is anyone who can give a satisfactory answer to this question. It is not possible just to say this is a clash between Turks and Kurds. Such an explanation does not satisfy anyone.

Some powers somewhere have laid the foundations long time ago to provide such a clash. Villages were attacked; people were subject to unbelievable oppressions. Talking about what has been done is really hard; just think about the situation of those who have suffered all these.

To see that most of the wars of the last century are oil wars, it is necessary to read the book “Oil Storm (Petrol Fırtınası)” by the author Raif Karadağ. This author was murdered because he voiced the truths about this issue. International organizations have implemented the plan to set unease between the elements of the same nation through the traitors living on that country.

Were they successful?

I think that despite all their efforts and facilities they did not achieve completely. They killed thousands of people, spend huge amount of money but did not manage totally.

The discernment and foresight of the Anatolian people have prevented this dirty game to succeed. Still we see people trying to prevent the realization of peace, and there always will be. However it is not possible to think that all of these people are in collaboration with groups with mean intention or international dark organizations. I believe some of them have been attracted by the appeal of the emotion of opposition and they act without thinking much and with a passion for power. Here what is on the agenda is not the future of few parties or party members but the future of a great nation.

At this point I believe it would be useful to talk about the term Nation (Millet) here. This term was given false meanings during the last century. It was aimed to give the mean-

ings of tribe and similar meanings to the word nation to create a space for clashes; like the Turkish nation, Kurdish nation etc.

However all of these are not NATIONS but are TRIBES-CLANS-PROGENIES. Nations on the other hand is the name given to groups with different beliefs; like the ISLAMIC NATION or the UNBELIEVERS' NATION and etc. In one of the hadiths of the Prophet it is said “The unbelievers are one nation”. So this naming as we mentioned was a plan of the INTERNATIONAL dark organizations or is part of their plans.

We had talked about the oil wars; now the international interest gangs who wish to take more shares of the oil and other reserves or energy resources in the East are aiming to establish a small state from which they would get more share from Turkey.

They believe it would be possible to get more shares as they wish from a Kurdish state, which is established through their support and is inexperienced and requires their assistance to survive. One should be blind or pretend to be blind not to see this game.

Now we are at the process of PEACE, which would end this hostility formed by force; and the process is implemented very well. It is everyone's responsibility to contribute to this process. Those who do not; will see that they and even their descendants will suffer and regret from this decision they have given.

They sabotaged the peace at Reyhanlı. More than 50 people were killed and close to that number were wounded. They also injured the consciousness of the nation. Do the perpetrators of this incident have consciousness? Definitely it is not possible to reply positively to this answer. However it appears all this would happen; since everyone is going to do their jobs. Big achievements are obtained by big difficulties. Therefore we have to work very hard and be patient.

Whatever is to be done, we should not step back from the truth; and whatever the price is.

I would like to tell you about a dialogue that took place between me and Kurdish brother in Copenhagen when we were at the World Peace Congress.

It was the period of 1987-88. I was the Secretary General of European National View (Milli Görüş) Organization then. One of the participants to our monthly dialogue meetings was an organization called Federal Germany Labor Associations Federation (FİDEF). They were from a socialist-communist background.

At that time we were gathering once a month with such a view; we believed “everyone has his/her own view. We live far away from the homeland. We have common problems stemmed from the fact of living far away from home. These problems

affect us equally regardless of our views or backgrounds. So we must look for solutions for these problems”. We had obtained very useful solutions.

In one of such meetings one day FİDEF President Hasan Özcan said;

- “Soon we are going to organize an International Peace Congress in Copenhagen. Will you participate if we invite you”? I replied:

- “Definitely I will because PEACE is our affair. The semantic meaning of Islam is PEACE. Muslim is the one who favors peace. But I would participate with the condition that I will also speak at this congress, not just as an audience”. He told me he would speak to the Committee and asked me if I could recommend any name from Turkey to participate to the Congress. I suggested him to invite Mr. Necati Çelik, President of the HAK-İŞ Labor Union, with the condition that he would be one of the speakers of the panel.

Later my request to be a speaker was accepted and I was invited to the congress. We arrived at Copenhagen one day before the congress. I had an evaluation meeting with the representatives of my organization there and decided that we would perform our prayers the next day at a spot where everyone is passing.

We did exactly what we planned to do. Under everyone's surprising stares we completed our prayers. Someone from the crowd approached towards us and asked me:

- “Where do you come from and from each organization you are?”. I replied:

- “We come from Cologne, Germany and we are from European Milli Görüş Organization. From which organization are you?”

- “I am from KOMKAR organization (KOMKAR was an organization established in Germany to get rights for Kurds through politics and peace) and I come from Hannover. I would like to ask you something. Should Muslims not stand against oppression? In Turkey we Kurds are oppressed, why do you not support us?”

- “Right; Muslims should stand against oppression. But you Kurds are not the only ones who suffer in Turkey; look at us Muslims. We are oppressed because we want to live as Islam asks us so. Look our children are expelled from schools for wearing headscarves”.

- “Right, I want to ask you another question. Every nation has got a state except us Kurds. Why do you not support establishment of a Kurdish state?”

- “Yes you are right, we have to support you. But let us discuss if such a demand is correct or not. The Ottoman Empire was a large state ruling an area of 25 million km². It fell and divided into 40 new and small states. Have a look at the world; you see the US, the dominant power in

the world. It is formed of more than 50 states formed of different ethnic groups; British, German, Spanish, Greek, French etc. All are united to live under single flag. Then have a look at Europe. They took the first step of unification by establishing EEC, later they will form a United European States. Right?”

- “Yes, right”.

- “Well if they unite to become stronger, why do they encourage you to establish a separate state. This will be the 41st state on the Ottoman lands. If you sum up all, are they as strong as the Ottomans?”

- “No, they do not. Then what shall we do?”

- “We should unite as they do. Instead of establishing new states, all Muslim states should unite to establish the Muslim States Union. Look EU is delaying Turkey for more than 40 years only because our nation is Muslim. They delay us and want to keep us at their gate just because to prevent us from establishing the Muslim union”.

- “If we do so, what will be the language problem?”

- “Very simple, each tribe will speak with their own language, and use this language in education but there will be one common language taught in all school. All people from Bangladesh to Bosnia will be able to speak to each other through this language”.

- “Then what will be this common language?”

- “Our common value is Islam. Then the language of our Holy Book Koran will be the common language. Rather than ethnicizing it by saying Arabic simply, we will globalize it by saying the language of Koran”. Then he said:

- “We never thought this way so far. If we call you for a panel to our organization, would you come?”

When I laughed to his question, he asked me why I laughed. I told him:

- “I would come but let us see if your friends would accept your offer”.

- “I will note down your name and address and I will call you” he said. But I heard nothing from him again; it appeared he did not convince his friends, even though he was sincere.

As you can see, we had taken the steps of peace long years ago in Europe. Now we are happy to witness the current developments. If we address issues with patience and insistence we will succeed by the help of God.

I would like to pass my condolences to the victims of the Reyhanlı assault. My Allah not give any opportunities to bloodthirsty.

“Peace is (always) more propitious”.

We will continue to work for peace.

16. Uluslar arası Bayındır Çiçek Festivali, Çiçek Dostlarını bir araya Getirdi...

Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç : “Gül bize, Peygamberi Hatırlatır”

Izmir (Sivil İnisiyatif) – 16. Uluslar arası Bayındır Çiçek Festivali, Başkan Yardımcısı Bülent Arınç ile Kültür ve Turizm eski Bakanı Ertuğrul Günay'ın katılımları ile İzmir-Bayındır'da başladı.

Türkiye'nin çiçek üretim merkezlerinin başında yer alan Bayındır'daki festivale Bakanların yanı sıra İzmir Valisi Cahit Kıracı, İl Emniyet Müdürü Ali Bilkay, Bayındır Belediye Başkanı Mehmet Kertiş, AK Parti İzmir Milletvekilleri Ali Aşlık, Erdal Kalkan, Hamza Dağ, Aydın Şengül ile Başkent Platformu Genel Başkanı Mustafa Kurt ve 21. 22 dönem milletvekili Ramazan Toprak katılım sağladı.

Başbakan Yardımcısı Arınç “En sevdiğim çiçek feslegen”

Ciçeğin, barışın, aşkin, sevginin, dostluğun simgesi olduğunu belirten Başkan Yardımcısı Bülent Arınç en sevdiği çiçeğin feslegen olduğunu söyledi.

Gerek edebiyatta, gerekse inanç kapsamında ciçeğin ayrı bir yeri olduğuna dikkat çeken Arınç “Gül dediğimizde Peygamberimizi hatırlıyoruz. Her biri ayrı zevkde, kokuda olan güzel varlıklarla iç içe olduğumuz zaman ne mutlu bize” diye konuştu.

Ertuğrul Günay “Barış için çiçek üreten elleriniz dert görmesin”

Festival'de katılımcılara seslenen Kültür ve Turizm eski Bakanı, İzmir Milletvekili Ertuğrul Günay, Bayındır'ın Birgi gibi, Safranbolu gibi dünya turizminin dikkatini çeken bir yaşam alanı olacağını söyledi.

Bakanlık yaptığı dönemde en son attığı imzanın Bayındır'ın turizm alanı olması konusunda olduğunu belirten Günay “Bayındır'a çok yakışan bir etkinlikteyiz. Bahar ayındayız. Baharın sıcaklığını kalbimizde hissediyoruz. Bahara en çok, barış yakışır. Barış için çiçek üreten elleriniz dert görmesin” diye konuştu.

Bayındır Belediye Başkanı Mehmet Kertiş “Bayındır, Ciçeğin Başkenti Olacak”

Bayındır Belediye Başkanı Mehmet Kertiş ise, ilçenin 1871 yılında belediye olduğunu ve köklü bir tarihe sahip olduğunu hatırlatarak bölgenin çiçeklerinin saraylara ve hanlara gül kokusu yaydığını söyledi.

Bayındır, kardeşliğin ve sevginin temsili olan çiçeğin başkentidir, diye konuşan Başkan Kertiş, “600-700 bin insanı kucakläyen bu yapının, tarihi dokuyu da en iyi şekilde koruduğuna” dikkat çekti.

16th International Bayındır Flower Festival Brought Flower Fellas Together ...

Deputy Prime Minister Bülent Arınç: “We associate the rose with our Prophet”

İzmir (Non-Governmental Initiative) – 16th International Flower Festival began with the participation of Deputy Prime Minister Bülent Arınc, and the former Minister of Culture and Tourism Ertuğrul Günay, in İzmir-Bayındır.

As well as the Ministers, İzmir Governor Cahit Kıracı, Provincial Police Chief Ali Bilkay, Mayor of Bayındır Mehmet Kertiş, AK Party Deputies Ali Aşılık, Erdal Kalkan, Hamza Dağ, Aydın Şengül, Capital platform Chairman Mustafa Kurt and 21 22-term Deputy Ramazan Toprak participated to the Festival in Bayındır, which is one of the prominent flower production centers in Turkey.

Deputy Prime Minister Arınç “My favorite flower is Basil”

Deputy Prime Minister Bülent Arınç stated that flower is the symbol of peace, love and friendship indicating that the basil is his favorite flower.

Arınç mentioned the fact that both in literature and in religion flower has a special place “We remember our Prophet when we say rose. How

beautiful it is to intertwined with the beautiful beings of different colours and taste” he remarked.

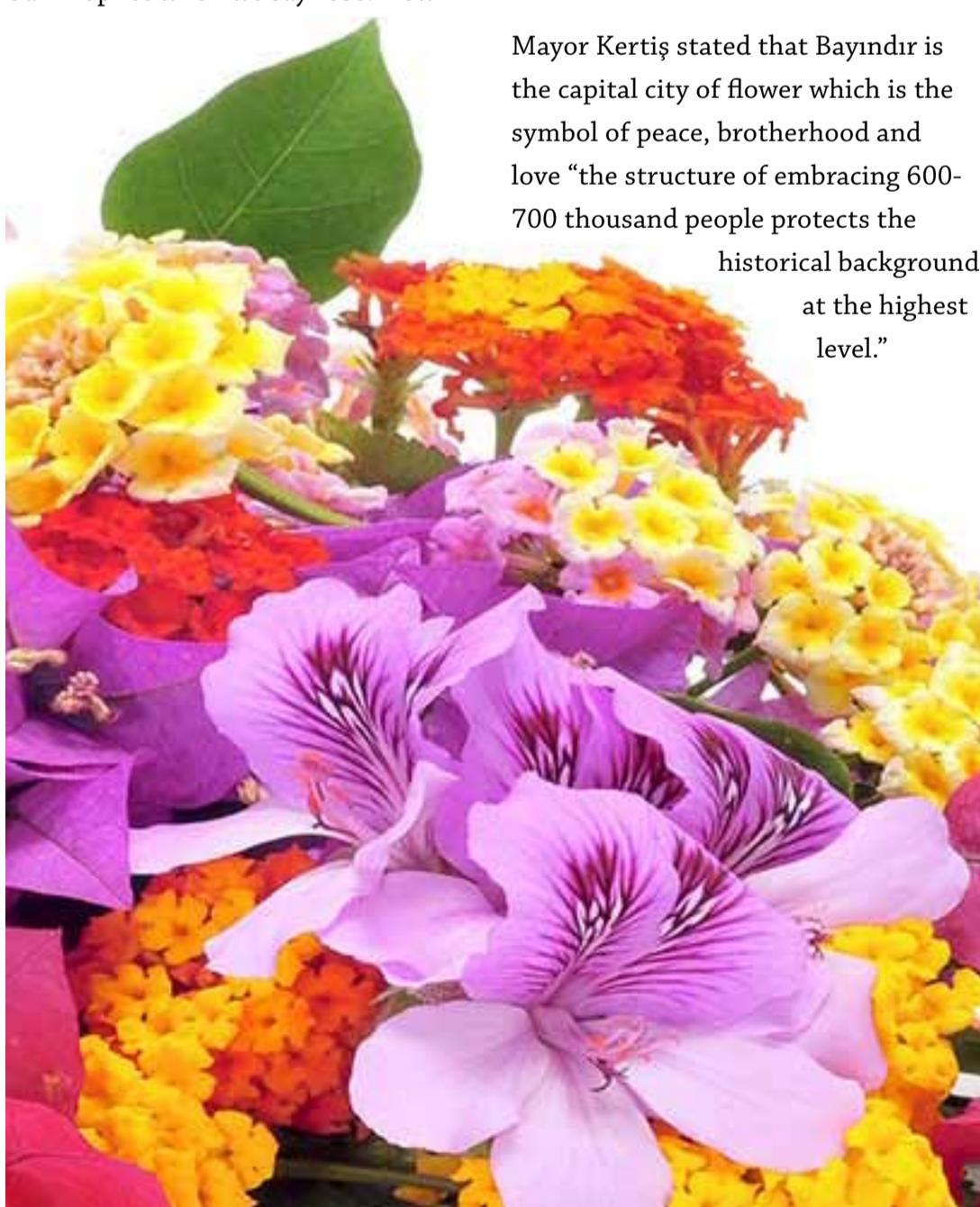
Ertuğrul Günay “May God bless your hands that produce flowers for peace”

The former Minister of Culture and Tourism Ertuğrul Günay stated that Bayındır would be a World pleasing place like Birgi, Safranbolu addressing the participants. Indicating that the last signature during his Ministry was about the issue on transforming Bayındır into a tourism area, he added “we are at an event befitting Bayındır. We are in the spring. Our hearts feel the warmth of spring. The most befitting thing for spring is Peace. May God bless your hands that produce flowers for peace,” he said.

Mehmet Kertiş Mayor of Bayındır “Bayındır will be the Capital City of Flower”

Mayor Mehmet Bayındır reminded that the town became a municipality in 1871 and has a long history, and the palaces and khans during those times got a whiff of roses.

Mayor Kertiş stated that Bayındır is the capital city of flower which is the symbol of peace, brotherhood and love “the structure of embracing 600-700 thousand people protects the historical background at the highest level.”

Doç. Dr.
Muhammed TUNA

Turizm Sektöründe Bir İlk: Hukuki Sorunlar Çalıştayı

Turizm sektörüne üniversitelerde sınav sonuçlarını aldığım 1990 yılı ortalarında büyük bir heyecan içerisinde girmiştim. O yıllarda bu zamana kadar başlangıçta özel sektörde, sonrasında da kamu adına birçok faaliyet içerisinde yer almış. Bu süreçte nerede olursam olayım, hep insanların şikayetlerine ve çözülmemiş sorularına tanık oldum. Vergiler, yerel yönetimler, yabancı işçi çalışma sorunları, devletle olan işlerde prosedürlerin fazlalığı, kaçakacentelik faaliyetleri, meslek birlikleri bu sorulardan sadece birkaçı.

Elbette ki bu ve benzeri sorulara ilişkin yıllarda beri çalışmalar yapılmış, sorunlar yasal düzenlemeler marifetileşirken aşılmasına çalışılmıştır. Ancak çoğu zaman bu çalışmalar sadece kamu eliyle gerçekleştiriliyor ve genellikle yasal düzenlemeleri hazırlayanlar bu sorunların muhatabı ile bir araya bile gelmez.

Çağdaş yönetim yaklaşımı, kuruluşlarda katılımcı bir anlayışı zorunlu kılmaktır. Otokratik yaklaşımlar günümüzde başarısızlığın gereklisi olarak görülmektedir ve başarı için paydaş olarak nitelendirilen tarafların süreçlere katılımı önkoşul olarak değerlendiriliyor. Türk kamu yönetim sisteminde bu anlayış yavaş yavaş da olsa yerleşmeye başladı. Bunun en canlı örneği, **"Türkiye Turizminin Hukuki Sorunları Çalıştayı"** olsa gerek.

Bundan bir yıl önce Gazi Üniversitesi Turizm Fakültesi yönetimi olarak, Turgut Özal Üniversitesi Hukuk Fakültesi yönetimi ile bir toplantı yapıp; *"turizm ile hukuku nasıl birleştirebiliriz"* sorusunu tartışmıştık. Bu tartışma sonucunda konuya ilişkin bir çalıştay düzenlemeye karar almıştık. Kültür ve Turizm Bakanlığı yetkilileri ile bir araya gelerek onlara bu fikrimizi açmış ve ciddi bir destek bulmuştuk. Sonrasında başta Kültür ve Turizm Bakanlığı olmak üzere, Türkiye Seyahat

Acentaları Birliği (TÜRSAB), Türkiye Otelciler Federasyonu (TÜROFED), Turistik Otelciler Birliği (TUROB), Turist Rehberleri Birliği (TUREB), Deniz Turizmi Birliği, SKAL International, Tüketicileri ve Çevre Vakfı (TÜRKÇEV) ile üniversiteler düzenli olarak bir araya gelmiş ve çalıştayı organizasyonuna ilişkin çalışmalarla bulunmuştur.

Bu süreçte yaşanan bakan değişikliği *"acaba organizasyon zarar görür mü?"* endişesini yaşamamıza neden oldu. Ancak T.C. Kültür ve Turizm Bakanı Sayın Ömer ÇELİK ile yapmış olduğumuz görüşme sadece endişemizi üzerinden atmamıza neden olmakla kalmadı, tüm sektörün de çalıştaya ilişkin motivasyonunu güçlendirdi. Sayın bakanın organizasyona verdiği önem, konuya tüm paydaşların sahip lenmesini sağladı ve katılımın o denli güçlü olmasına olanak tanıdı.

Bu süreçte bakanlık yetkilileri özellikle Müsteşar Yardımcısı Sayın Nihat Gür ile Yatırım ve İşletmeler Genel Müdür Yardımcısı Sayın Dr. Ulvi HOCAOĞLU olmak üzere organizasyona büyük katkı sağladılar. Çalıştay fikrini ilk ortaya attığında hemen hemen herkes iki gün sürecek bir organizasyona kimsenin katılmayacağı görüşünde hemfikir idi. Ne de olsa turizmciler çok yoğundu, belli bir yere kapanmayı sevmelerdi ve böyle bir organizasyondan sonuç çıkacağını da beklemeyizlerdi. Paydaş temsilcilerinden oluşturmuş olduğumuz düzenlemeye kurulu üyeleri, çahşaya sadece on kişiden oluşan düzenlemeye kurulu üyelerinin ilgi göstereceğini düşünüyorlardı. Bu zamana kadar yapılan benzeri toplantılar katılımlar böyle olmuştu çünkü.

Sayın bakanın desteğini arkamıza aldıktan sonra ciddi bir duyuru ve bilgilendirme yaparak, sektör mevzuatımızı masaya yatıracagımızı tüm ilgililere duyurduk ve katılımcı taleplerini

topladık. Kültür ve Turizm Bakanlığı liderliğinde yapılan bu süreçte bir de baktık ki, durum hiç de düzenleme kurulu üyelerinin sandıkları gibi olmadı. Öylesine bir katılım isteği vardı ki paydaşlarda, artık birçok kişiye hayır demek zorunda idik, çünkü çalıştay yönteminde her grupta azami 25 kişi olmalıydı. Gerçekten beklenenin çok üzerinde bir ilgi ve katılım ile gerçekleşti çalıştay. Başlangıçta 140 katılımcı ile gerçekleştirmeyi planladığımız çalıştay, 300'e yakın uzmanın katılımı ile tamamlandı.

Bu çalışmada ele alınan konular yedi başlık altında toplanmıştır. Bunlar; **yatırımcı ve işletmecilerin, hukuki sorunları, seyahat acentelerinin hukuki sorunları, turist rehberlerinin hukuki sorunları, tüketicilerin hukuki sorunları, çevrenin hukuki sorunları, insan kaynaklarının hukuki sorunları ve son olarak deniz turizminin hukuki sorunları** şeklinde idi.

Çalıştaya Kalkınma Bakanlığının uzman ekibi destek verdi ve oturumlar onların yönetiminde gerçekleşti. Hukuki sorunların tüm tarafları ilgili gruplar içerisinde yer aldı ve az önce söyledim yedi başlıkta, paralel oturumlar çerçevesinde sektörün hukuki sorunları belirlendi ve bunlara yönelik somut çözüm önerileri geliştirildi.

Şimdi bu sorun ve çözüm önerileri raportörler tarafından yazılı hale getiriliyor ve sonrasında tüm paydaşlara görüşlerini bildirmek üzere dağıtılmak. Gelen görüşler değerlendirilerek rapora son şekli verilecek ve tüm paydaş temsilcilerinin katılımıyla Sayın Bakana bir briefingle sunulacak. Aslında işin önemli kısmı bundan sonra başlıyor. Çünkü ilgili bakanlıklar dahil tüm tarafların ortaklaşa hazırladıkları bir çözüm demetini içeriyor bu rapor. Dolayısıyla söz konusu belgede yer alacak

çözümlere kimsenin de itiraz etmemesi gerekiyor. Hep birlikte bu raporda yer alan çözümlerin hayatı geçmesi için tek yumruk olmamız gerekiyor.

Turizm gelirimiz 30 milyar dolara, ülkemize gelen yabancı turist sayısı 32 milyona dayandı. Doğrudan ve dolaylı istihdamımız ise birbirbir milyon kişi civarında. Cumhuriyetimizin kuruluşunun 100. yılı olan 2023 için koyduğumuz bir hedef var; 50 milyon turist, 50 milyar dolar gelir. Bu hedefe ulaşmak zor değil; ancak kolay da değil. Bunu için nadide sektörlerimizin başında gelen turizmin hukuki sorunlarını çözmemiz gerekiyor. Şimdi top bakanlıkta... Çözümlerin bir kısmı bakanlığın yetki alanında, bir kısmı da diğer bakanlıklarla yapılacak görüşmelerle çözülecek türden.

Çözüm için, başarı için, daha büyük hedefleri gerçekleştirmek için;

Haydi, Turizm Sektörü el ele...

"Türkiye Turizminin Hukuki Sorunları Çalıştayı'nda ; yatırımcı ve işletmecilerin, hukuki sorunları, seyahat acentelerinin hukuki sorunları, turist rehberlerinin hukuki sorunları, tüketicilerin yani turistlerin hukuki sorunları, çevrenin hukuki sorunları, insan kaynaklarının hukuki sorunları ve son olarak deniz turizminin hukuki sorunları 300'e yakın uzmanın katıldığı oturumlarla belirlendi ve bunlara yönelik somut çözüm önerileri geliştirildi."

Doç. Dr.
Muharrem TUNA

A First in Tourism Sector: Legal Issues Workshop

I have introduced to tourism sector when I got university exam results with a great excitement in mid-1990. From that time up today I took part in many activities initially in the private sector and later on behalf of the public. In this process, no matter where I am, I witnessed the complaints and unresolved problems of the people. Taxes, local governments, foreign labor issues, surplus procedures in working with the state, illegal agency activities, professional associations are just a few of these problems.

Of course, these and similar problems are being studied for years, the problems tries to be overcome by means of regulations. However, these studies are often carried out only by public and generally the drafters of the legislation often do not even come together with the address of these problems.

Contemporary management approach obliges the understanding of participation in the institutions. Autocratic approaches currently seen as the reason for the failure and involvement in the processes of the parties called as stakeholder considered to be a prerequisite for success. This understanding albeit slowly began to settle in Turkish public administration system. I guess the most vivid example of this is "**Legal Issues Workshop on Tourism in Turkey**".

A year ago, we discussed the question of how we can combine tourism with the law" in a meeting with the management of the Faculty of Law, University of Turgut Özal as management of Faculty of Tourism of Gazi University. as a result of this discussion We had received the decision to hold a workshop on the subject. Meeting with officials of the Ministry of Culture and Tourism we have opened our minds

and get a significant support from them. Then, starting with the Ministry of Culture and Tourism, including Turkey Travel Agencies Association (TÜRKSAB), Turkey Hoteliers Federation (TÜROFED), Tourist Hotels Association (TUROB), Tourist Guides Association (TUREB), Marine Tourism Association, SKAL International Consumer and Environmental Foundation (TÜRKÇEV) and the universities have met together on a regular basis and had made studies on the organization of the workshop.

In this process, the ministerial change, caused us to live the concern of " Is the organization damaged? ". But our interview with Ömer ÇELİK, Culture and Tourism Minister of the Republic of Turkey not only cause us to take our anxiety over us but also has strengthened the whole sector motivation for the workshop. Mr. Minister's commitment to the organization caused all stakeholders embraced the subject and stronger the participation.

In this process the ministry officials especially Mr. Nihat GüL, Deputy Undersecretary, Dr. Ulvi HOCAOĞLU Assistant General Director of the Investment and Business provided a major contribution to the organization. When I first proposed the idea of the workshop, almost everyone agrees that no one was of the opinion to attend organizations that will last two days. After all, tourism employees were very busy, did not like to be in a certain place and don't wait any result from such an organization. The members of the organizing committee we have created from the representatives of Stakeholders thought that only the members of the workshop organizing committee consisting of ten people would show interest. Since the participation in meetings was like this up to now.

After getting the support of Mr. Minister, making a significant announcement and informing, we announced all concerned that we will put the sector legislation on the table and gathered the demands of the participants. In this process under the leadership of the Ministry of Culture and Tourism suddenly we saw that the cases not at all like the members of the organizing committee think. So that the stakeholders had request for contribution, we have to say "no" many people, because each group should have a maximum of 25 people in workshop method. Participation in the workshop really was much higher than expected. Initially, the workshops we plan to realize with 140 participants, was completed with the participation of nearly 300 experts.

The issues addressed in this study were gathered under seven headings. These are; **legal problems of investors and operators, travel agencies, tourist guides, consumers ie tourists, environment, human resources, and finally the sea tourism.**

The workshop was supported by the expert team of the Ministry of Development and sessions took place in their management. All parties of legal issues took part in groups and on the seven headings I just count above legal problems of the sector were determined within the framework of parallel sessions and concrete solutions were developed for them.

Now these problems and the solutions are being written by the Rapporteurs and then distributed to all stakeholders to give their views. After the opinions being evaluated the final version of the report will be shaped and will be presented to Mr. Minister with a briefing with the participation of representatives of all the stakeholders. In fact,

In the Workshop on Legal issues of Tourism in Turkey With the sessions attended by nearly 300 experts legal problems of investors and operators, travel agencies, tourist guides, consumers ie tourists, environment, human resources, and finally the sea tourism were determined and concrete solutions were developed for them.

an important part of the job begins after this. This report contains the beam of solutions prepared jointly by all parties, including the relevant ministries. Therefore, no one should have objected to the solutions take place in the document. For the realization of the solutions in this report we need to be a single punch. Tourism revenues 30 billion dollars, the number of foreign tourists coming to our country reached 32 million. Direct and indirect employment is around one and a half million people. There is a target we set for the year of 2023, 100th anniversary of the Republic; 50 million tourists and 50 billion dollars of revenue. It is not difficult to achieve the goal, but it's not easy. To do this, we need to solve legal problems of tourism that is one of our rare sectors. Now the ball is with the ministry... Some of the solutions within the jurisdiction of the ministry and some will be resolved through negotiations with other ministries.

For the solution, the success and to achieve the larger objectives; Come on, Tourism Sector hand in hand...

Başkent Platformu'nun "İnsanı Yaşalet Ki Devlet Yaşasın" düsturu çerçevesinde sürdürdüğü ziyaretler devam ediyor...

Türk Sanayici ve İşadamları Vakfı (TÜSİAV) Yönetim Kurulu Başkanı Veli SARITOPRAK:

"STK'lar milletin görünen gözü, konuşan dili, düşünen beynidir".

Yaklaşık 40 yıldır sivil toplum kuruluşları ile haşır neşir olan Türk Sanayici ve İşadamları Vakfı (TÜSİAV) Yönetim Kurulu Başkanı Veli SARITOPRAK, SİVİL İNİSİYATİF'e konuk oldu. Sadece Ankara'da değil tüm Türkiye'de sivil toplum kuruluşu (dernek, cemiyet, vakıf, platform) deyince ilk akla gelen isim olan Veli SARITOPRAK, Ankara cemiyet hayatının da renkli simalarından biri... Veli Saritoprak'la sivil toplumu, katılımcı demokrasiyi, Avrupa Birliği üyesi ülkelerdeki sivil toplumculuğu konuştuk. STK konusunda bilmediklerimizi öğrenme fırsatı bulduk... Sizinle de paylaşmak istiyoruz...

merkezi hükümete devlete ve insanlığa yardımcı olmalıdır.

SİVİL İNİSİYATİF: Kamuoyu, vakıf ve dernek kavramlarını birbirine çok karıştırmaktadır. Vakıf ve dernek farkı nedir?

VELİ SARITOPRAK: Vatandaşların gönüllü olarak kamu görevlerine mal varlığı ile katılımını kurumlaştıran kuruluşlar VAKIF'tır. Dini literatürde vakıf şöyle tanımlanıyor. "Bir taşınır veya taşınmazın Allah rızası için hapsedilmesidir". Vakıf Arapça hapsetmek anlamını taşıyor. Tanımı biraz daha açarsam; Vakıf; Allah rızası için kurulur. Amaç insanlara faydalı olmaktadır. Ve ebedidir. Alınmaz, satılmaz ve miras bırakılamaz. Zaten sivil toplumculuğun özünde tamamen dini motifler yatar.

- Toplu halde yaşama, Yardımlaşma, Dayanışma, Nimetleri paylaşma, Sevgi, Dostluk, Fedakarlık, Özveri, Uzlaşma

Vakıf da derneği de diğer sivil toplum kuruluşlarını da bu kavramlar oluşturur ve ayakta tutar.

Dernekler gelince;

Vatandaşların gönüllü olarak kamu görevlerine düşünce ve emek olarak katılımını örgütleyen kuruluşlar DERNEK'tir. Vakıf daha çok parasal, dernekler ise daha çok düşünsel düzeyde faaliyet gösterir. İnsanlar, dernek faaliyetlerine düşünce üreterek veya emek harcayarak iştirak ederler. Vakıfta ise bir amacın bir hizmetin gerçekleşmesi için ya para ya da gayrimenkul vakfedilir. Yani ortaya konur.

SİVİL İNİSİYATİF: Sivil toplum Kuruluşları'nın demokrasi ile ilişkilerini nasıl yorumlamalıyız, sizce?

VELİ SARITOPRAK: Demokrasilerde nasıl ki siyasi partiler olmazsa olmaz ise, STK'larda Demokrasinin olmazsa olmazıdır. Ülkemizde demokrasinin tam oturmasını istiyorsak STK'lara önem vermemiz ve önerimizi açmamız gereklidir. Bu konuda hükümetlerin korkmaması gereklidir. Unutmamak gereklidir ki demokrasinin en büyük göstergesi katılım ve kendini ifade edebilmektir. Bir toplumda ne kadar çok katılım olursa ve ne kadar çok toplum kendini ifade edebiliyorsa, o kadar üretici buluşu ve proje hazırlama noktasında zengin olur. Devlet, milletin somut bir ifadesidir. Devlet milletin topyekunun görünen bir tezahürüdür. Milletin iş yapabilme kabiliyetidir. O halde devletin güçlü olması için milletin topyekun kendi gücünü göstermesi gereklidir. Sivil toplum kuruluşları Devlet ve Millet arasında harç görevi yaparak, devlet millet kay-

naşmasında önemli rol oynar. Yeter ki, duygusal ve düşüncemiz olumlu yönde olsun. Yeter ki, amacımız yatkın değil de yapmak olsun. STK'lar milletin görünen gözü, konuşan dili, düşünen beynidir. Gerektiğinde milletin her türlü hakkını savunan kuruluşlardır. Bir yandan memurun, içsinden, köylünün haklarını savunurken diğer yandan da devletin bekasını, geleceğini, ekonomisini savunur. Devlette ve milletine katkıda bulunmak için çaba sarf eder.

SİVİL İNİSİYATİF: AB üyesi ülkelerle Türkiye'yi karşılaştırdığımızda "sivil inisiyatif anlamında" bizler hangi noktadayız? STK'ya üye olmak "belli bir eğitim ve kültür düzeyine sahip olmayı" zorunlu mu kılıyor? Ne deriniz, Sayın Saritoprak?

VELİ SARITOPRAK: Maalesef Türk toplumu katılımcılık ve çoğulculukta çok zayıftır, sınıfta kalmıştır. Türk insanı katılımcılığı ve çoğulculuğu sevmiyor. Dernekten, cemiyetten, vakıftan, örgütü olmaktan, örgütü kalmaktan hoşlanmıyor. Sorumluluk almayı, parmağını taşın altına sokmayı istemiyor. Dernek lafindan, örgüt kelimesinden korkuyor. Türk insanı STK'lara ve faaliyetlerine duyarlı. Dernek kurar. Yaşatamaz. İçişleri Bakanlığından aldığı bilgiye göre bu güne kadar 166.000 dernek kurulmuş. 2012 Aralık ayı itibarıyla 92.000 dernek faaliyette. Adım gibi eminim bu 92.000 derneğin yarısı faal değildir ve tabela derneğidir. 2012 Aralık ayı itibarıyla 5000 e yakın vakıf faaliyette. 92.000 derneği esas alırsak Türkiye'de yaklaşık 1000 kişiden 1 kişi dernek üyesi veya 1000 kişiye 1 dernek düşüyor. Üyesi olmağa çalıştığımız AB ülkelerinde her 40 kişiden 1 kişi dernek üyesidir. Almanya'da 2 milyon 100 bin, Fransa'da 1 milyon 470 bin kişi dernek üyesidir. Kuzey ülkelerinden İsviçre - Danimarka ve Finlandiya'da fiili nüfusun 4 misli, sosyal nüfus vardır. Yani nüfuslarının 4 katı dernek faaliyet göstermektedir. AB üyesi ülkelerde ve ABD de katılımcılık ve örgütü olmak

ana okullarında aşılıyor. **Sivil toplumculuk bir eğitim ve kültür meslekesidir. Daha çok eğitim düzeyi yüksek ve kültürel kesim sivil toplum kuruluşlarına üye oluyor** ve vecibelerini, sorumluluklarını yerine getiriyor.

SİVİL İNİSİYATİF: Sivil Toplum Kuruluşlarının başarı kriterini nasıl açıklıyoruz? Hukuk yolu ile hak arama kültürü STK'lar için ne ifade ediyor? Genel bir değerlendirme yapar mısınız?

VELİ SARITOPRAK: Birlikten kuvvet doğar. Bir kişiye rağmen iki kişi bir aradaya bu bir ekipdir. "Örgütlenmiş on kişilik bir azınlık, örgütlenmemiş binlerce kişiye yön verebilir". Tarih bunun örnekleri ile doludur. Tarihi galip yazar. Mağlupların tarih yazdığını hiç görmemiştir. İnsanlar bir araya gelerek enerjilerini birleştirirler ve bir güç oluştururlar. Önemli olan bu gücün yasal zeminde, hukuk kuralları içinde kullanılmasıdır.

Sivil Toplum kuruluşlarının başarısı, toplu hareket etme ve karar sürecine katılma yeteneğine bağlıdır. Toplu hareket edemeyen, karar üretmemeyen ve üretilen kararlara uymayan sivil toplum kuruluşlarının başarılı olması mümkün görülmemektedir. Hukukun üstünlüğünü şiar edinmiş çağdaş toplumlarda, hukuk yolu ile hak arama kültürü, sivil toplum kuruluşlarının en büyük gücüdür. Bu gücü kullanırken hukuk y普ratılmamalıdır. Unutulmamalıdır ki hukuk bir gün gelir ona karşı olanlar için dahi gerekli olabilir. Hukuk sistemi, doğru ve haklı yerde durmayı zorunlu görür. Doğru noktada durup sabırla beklemeyenlerin durumu hızlı akan trafikte sürekli karşılık karşılık geçmeye benzer. Mutlaka bir an gelir araçların çarpmasına maruz kalabilir.

Teşekkürler, Sayın Saritoprak... Bizleri STK'ların bilinmeyen yönleri ile tanıştırığınız için...

Visits of Capital Platform continue in the framework of the motto, "Let the people live so that the state is alive "...

Veli Saritoprak Chairman of the Board of Directors of the Turkish Industrialists' and Businessmen's Association (TÜSİAV) says:

"NGOs are appearing eyes of the nation, speaking tongue and thinking brain."

Veli Saritoprak who involved non-governmental organizations for nearly 40 years, Chairman of the Board of Directors of the Turkish Industrialists' and Businessmen's Association (TÜSİAV) was a guest of NON-GOVERNMENTAL INITIATIVE. Veli SARITOPRAK who is the name that comes to mind first when we say non-governmental organizations (associations, societies, foundations and platform) not only in Ankara but also overall Turkey is one of the colorful characters of the community life in Ankara... We talked with Veli Saritoprak about civil society, participatory democracy and civil societism in the European Union member countries. We had the opportunity to learn more about NGOs... We would like to share it with you here...

NON-GOVERNMENTAL INITIATIVE: What do we understand from a non-governmental organization? What are the functions of NGOs?

VELİ SARITOPRAK: Formations such as association, community, foundation, association, movement, initiative, platform that provides citizens participate in public office voluntarily without profit making purpose called as civil societies. A formation, an association to be considered as a non-governmental organization;

- A section of the public or a group must come together on their own will.

- They should not take place in any hierarchy. NGOs elect their management themselves. NGO's management acts, works. He gives his account to the Board of Control chosen by the members. The management and control would not be interfered from the outside in NGOs.

- NGOs cannot be under the power or control of a state, government, political parties or an inner and outer organization.

- NGOs should remain standing with its own resources, must do activities with donations and fees of its members.

- They should make efforts in any subject or in the field of services for the unity, peace, order, welfare, education, health, and culture of the Turkish people. These services should not be made for the money and benefits. NGOs must produce services. NGOs should find solutions. NGOs should help local government, central government the state and humanity.

NON-GOVERNMENTAL INITIATIVE: Public very much confuses the concepts of foundations and associations. What is the difference between foundation and association?

VELİ SARITOPRAK: FOUNDATION is the organization that institutionalized voluntary participation of citizens with their assets in public office. Foundations is defined as follows in religious literature. "Imprisonment of a movable or immovable property for the sake of Allah." The Foundation means imprison in Arabic. If I open the definition a bit more; The foundation is set up for the sake of Allah. The aim is to be useful to people. And eternal. It cannot be bought, sold and inherited. In fact religious motifs lie entirely at the essence of civil societism.

- Gregariousness, Assistance, Solidarity, Share Blessings, Love, Friendship, Sacrifice, Devotion, Reconciliation

These concepts create and sustain the association, foundation and other non-governmental organizations.

When it comes to associations;

ASSOCIATION is the body that organized the voluntary participation of citizens as thought and effort in public office. Foundations have been working in more monetary, associations in more intellectual level. People participate in the activities of the association by producing thought or consuming effort. In foundation money or real estate is devoted for the realization of an objective or a service. So it is put forth.

NON-GOVERNMENTAL INITIATIVE: What do you think? How we should interpret non-governmental organizations relations with democracy?

VELİ SARITOPRAK: How political parties is essential of democracies, NGOs are the sine qua non of democracy. If we want democracy to sit in our country we need to give importance to CSOs and open their front. Governments should be afraid of this issue. We must remember that the most important indicator of democracy is to participation and self-expression. How much participation in a society and self-expression are society that much is able to become rich at the point of manufacturer, inventor and project preparation. The state is a concrete expression of the nation. The state is appearing manifestation of all-round nation. It is the ability to work of a nation. Then nation should show its strength all-round the state to be strong. Civil society organizations by acting as an integrator between the state and nation, plays an important role in the merging of the state with the nation. As long as we have positive feeling and thought. As long as our goal is to make not to break down. NGOs are appearing

eyes of the nation; speaking tongue and thinking brain. If necessary, they are organizations defending all kinds of the right of the nation. On the one hand while they were defending the rights of the officer, employee and peasants on the other hand, defends the survival of the state, the future and its economy. They shall endeavor to contribute to the state and nation.

NON-GOVERNMENTAL INITIATIVE: When we compare Turkey with EU Member States where we are in the sense of "civil initiative"? Becoming a member of NGO do we need "to have a certain level of education and culture"? What do you think, Mr. Saritoprak?

VELİ SARITOPRAK: Unfortunately, Turkish society is very weak in participation and pluralism, fail to the class. Turkish people do not like participation and pluralism. They don't like being organized, associations, societies and foundations. They don't like to take responsibility; do not want to take one for the team. They are afraid of the word of association and organization. Turkish people are insensitive to the NGOs and its activities. They establish association. They cannot sustain it. According to the information I received from the Ministry of the Interior 166,000 associations established up to this day. 92,000 associations are operating in December 2012. I'm pretty sure that half of these 92,000 associations are not active and they are just an association of sign. The number of foundations operates close to 5000 as of December 2012. If we take as a base this 92,000 associations one person out of 1000 is the member of an association in Turkey or 1000 people are for one association. In the EU countries that we tried to be a member of, 1 out of every 40 people is a member of an association. In Germany, 2 million 100 thousand in France 1 million 470 thousand people are a member of an association. In Nordic countries Sweden-Norway - Denmark and Finland the social population is four times of the actual population. So 4 times of their population the association operates. In EU member states and the

USA participation and to be organized is being taught in nursery. **Civil societism is a matter of education and culture. Mostly the people who have higher level of education and culture are the members of non-governmental organizations** and they have fulfilled their obligations and responsibilities.

NON-GOVERNMENTAL INITIATIVE: How must we explain the success criteria of Non-Governmental Organizations? What does seeking remedy culture through law mean for NGOs? Please give an overall assessment?

VELİ SARITOPRAK: Union is strength. Although a person two people are together this is a team. "Organized minority of ten people can lead unorganized thousands of people." History is filled with examples of this. Winners write history. It has never seen that the loser wrote the history. People come together, combine their energies and form a power. The important thing is the use of this power on the legal ground, in the rule of law.

Non-governmental organizations success depends on the ability to participate in collective action and make decision. Non-governmental organizations that cannot take collective action, make decisions and do not comply with the generated decision is not possible to be successful. In contemporary societies who adopted the rule of law as motto seeking remedy culture by way of law is the largest power of non-governmental organizations. While using this power Law shouldn't be frayed. It should be noted that one day the law may be necessary for those who are against. The legal system sees necessary to stand in the right place. The state of the people who do not stop and wait patiently at the right spot similar to crossing the fast-flowing traffic constantly. Surely there comes a time he may be subject to vehicles crush.

Thank you, Mr. Saritoprak... For introducing us to the unknown aspects of NGOs ...

Zeliha Köksal

Her Şey Allaha Kaldı! Allah ne takdir ederse O...

Bize ya bir ışık gösterecek o ışığa yürekeceğiz ya da uçurumdan aşağıya düşeceğiz...

Bu hayattan sonra, bir başka hayat daha var. Bu dünyada karnı doyana kadar yiyecek ve fakirleri düşünmeyecekler, diğer hayatlarında ki acıları nasıl kaldıracaklar?

Uluslararası Sivil İnisiyatif Gazetesi Kayseri İl Temsilcisi olarak Kayseri' de ki halk ile yaptığım söyleşide " Ya kurulacağız ya da tamamen çökeceğiz" diyen bir annenin feryadı yankılanıyor saatlarına . Evli ve dört çocuk annesi bir kadın , yurdumuzun kadın Türk milletinin yegane kutsal varlığı şöyle anlatıyor .

" Problemlerin nedir ? Çözümü nasıl arıyorsunuz ? " diye sorduğumda.

" Problemlerinizde maddi ve manevi sıkıntılarınız var. İşsizlik sorununu bir çok insan gibi , bizde yaşıyoruz. Hele de kiş ayları olunca hayat çekmez oluyor, çünkü kişi aylarının getirmiş olduğu zor şartlar ile birlikte , iş bulma durumu da neredeyse imkansız hale geliyor.Eşim iş bulduka çalıştığı için sigortamız yok .Çocuklar 18 yaş altında ki kanandan faydalansa da ilaçlara verdigimiz para en az 30 TL . Bu 30 TL yi bir araya getiremeyen anne ve baba ne kadar çaresiz bir hayat yaşıyordur sizce? Bu 30 TL yi bile sağdan , soldan toplayabilsek , hastalanın çocuğu doktora götürürebiliyoruz, yoksa evde günlerce doktora gitmeden yatıyor.Her yere borçlu yuz , hani derler ya, uçan kusa borcu var diye . Bizde o durumdayız ve öyle ki artık kimseden bir şey isteyemez hale geldik. Bundan dolayda aç olsak da kimseye söyleyemeden evde hep birlikte, aç oturuyoruz,yakacak olmadığından da çocukların ile birlikte soğukta buz gibi odalarda oturuyoruz.Bu sene çocukların

hepsi birden , soğuk ısınmayan evde hasta olunca ,şehir dışına babamın evine ısmak için gittik ve orada kaldık , kaldığım süre içinde bilet parası olmadıgından dolayı çocukların okula gidemediler . Dört aydır buzdolabının fişi çekik , çünkü içini dolduracak gıda maddesi yok. Her gün ne yedirsem diye düşünüyorum . Küçük kızım anne neden dolapta yemek yok diye soruyor ve her sorusunda bir anne olarak kahroluyorum.Bir anne için bu durum ne kadar zor bilir misiniz? Çocuklarım meyveye hasret. Çözüm olarak bizim elimizden bir şey gelmiyor , hayat çok zor, her şey Allaha kaldı. Allah ne takdir ederse, bize ya bir ışık gösterecek , bizde o ışığa yürekeceğiz , yada uçurumdan aşağıya düşeceğiz" diye bitirdi cümlelerini.

Karayollarında asgari ücretle çalışan bir babada şunları söylüyor:» Türkiye 'de geçim sıkıntısı çok büyük. Üç çocuk ve bu çocukların ihtiyaçları eğitime olsun gıda olsun, kiyafette olsun her şey yarınları karşıyor. Hiç bir zaman açlığı kapatamıyoruz ve mümkünde değil zaten bu maaşla.Ben ve benim gibi asgari ücretle çalışan işçiler aynı işte çalışan , kadrolu işçilerle nazaran, daha çok güç harciyoruz daha çok emek harciyoruz, onlar 2000 TL alırken biz 800 TL alıyoruz.Biz kadrolu olmak istemiyoruz fakat maaşlarımız 1250-1500 TL olsa.14 yıldır aynı iş yerindeyim ve benim bir dayım yok ki kadrolu olabileyim.Tüm varlığımı alım için seferber ettikten sonra çaresiz hallerimizde çözüm olarak ancak Allaha dua etmekten başka bir şey gelmiyor elimden. Çaresizlerin çaresi Allah ya..."

Yine bir anne şunları söylüyor:» Allaha dua ediyorum ki

bu problemlerimize çözüm versin diye çünkü hiç kimse bizim durumu düşünüp de bizlerin ne durumda olduğunu sormuyor ve de bir şey yapmıyor. Ben eve her gün bayat ekmek alıyoruz gücümüz buna yetiyor. Çocuklarımın boğazından yıllardır taze ekmeğe geçmiyor. Eşim işsiz kaldıkça 20 TL den sıkılan mantıları kilosunu , ben üç TL ye sıkıyorum ve o parayla bayat ekmek alıyorum. Çocuklar büyündükçe sorunlarımızda artıyor , çünkü onlar farkı büyündükçe görürler ve farkı gördükçe de isyankar oluyorlar. Çocuklarımızdan yananamıyor, psikolojileri bozuluyor, psikolojileri bozuk olduğu için de bazı rahatsızlıklar oluşuyor. Doktorların verdiği ilaçlar bu rahatsızlıklarını düzeltmiyor , nasıl düzeltsin ki? Her şey moralden, mutlu olmaktan geçmiyor mu ? Çocuklarımız bu maddi sıkıntida nasıl mutlu olabilirler ki? Nasıl moralleri düzenebilirler ki.Çok zor durumdayız..."

Yine tüm zorluklara göğüs germeye çalışan bir kardeşimin ağzından şunlar dökülüyor:» Ben askerden geçen yıl geldim. Benim babam yıllar önce vefat etti. Annem, yeni izdivaç yaptığım eşim ve evde üç kardeşim var. Onlara eğitimde destek vermem gerekiyor. Asgari ücretle organize sanayide çalışıyorum. Bu durumda olan bir aile için bu asgari ücret çok az, çok az...

250 TL kira elektrik, su ve yaktı parası, gıda ve eğitim giderleri maalesef bir ucundan diğer ucuna asla yetmiyor. Mecburen kredi çekmek zorunda kalıyoruz. Kredi borucumun olduğunu bilen patronumuz maşımızı her ay 10 ile 20 gün geciktirerek veriyor , çünkü biliyor benim ve benim gibilerin bu işe çok ihtiyacı var. Allaha dua ediyorum bu halimizi

senden başka kimse anlamaz bize yardım et diyor. Bir gün daha güzel bir hayat için sabrediyorum , sabrediyoruz."

«Göğüs kanseriym, hastalığma bile üzülemiyorum hayatım öyle sıkıntılar ile dolu ki diyen annenin göz yaşları süzülüyor. Evimiz kira 3 çocuğu var. Çocukların istediklerini bir anne ve baba olarak alamıyoruz ve yapamıyoruz bundan dolayı çocuklara karşı ezik düşüyoruz. Strese giriyoruz. Çocuğumuza otobüs bilet alamadığımız zamanlarda kilometrelerce yürümek zorunda kiyor. Allah'a başımızdakileri kahretsin diye dua eden arkadaşlardan olmak istemiyorum. Canı yanın insanlar bu duayı yapıyorlar. Allaha kalmış her şey. O ne taktir ederse. Bu düzene elbet bir gün, dur diyecek diye bekliyoruz...»

Türkiyemiz kimin elindeyse onlara rica ediyor, onlar fakirlerin sorunlarına çözüm bulsunlar. Devletin ekonomisini öyle bir düzuma geliştirebilir ki her aile biraz huzur içinde yaşayabilse.

Bu hayattan sonra , bir başka hayat daha var. Bu dünyada karnı doyana kadar yiyecek ve fakirleri düşünmeyecekler, diğer hayatlarında ki acıları nasıl kaldıracaklar ?

Ve orada daim bir hayat olacak.

Bu hükümette olan şahıslardan şunu da rica ediyorum, Bakara Süresi 177. ayeti muhakkak okusunlar. Yine diğer bir ayette cehenneme gidenlere Melekler : «Neden cehenneme gidiyorsunuz?» diye sorduklarında, cevapları: « Biz fakirlerin, karnını doyurmak için hiç bir çaba göstermedik.» diye cevap veriyorlar...

Saygılarımla

Ankara Ticaret Odasında Sesiz Devrim

Uzun yıllar Sinan AYGÜN ün başkanlığını yaptığı ANKARA TİCARET ODASI son seçimlerle sesiz bir devrim gerçekleştiği söylüyor. Birçok komitede sürprizler yaşandı. Çok eski tecrübeli yöneticiler seçimleri kaybetmenin üzüntüsünü yaşıarken, En büyük sürprizlerden birisini de ATO'nun Medyatik Yüzü Faik ÖZTÜRK yaşadı. Faik ÖZTÜRK Sinan AYGÜN'e yakın arkadaşlığı ile biliniyor. ATO'da Gösteri Sanatları ve Eğlence Komitesi Başkanı Faik ÖZTÜRK'ün 16 yıldır, komite başkanlığı için karşısına aday çıkmadığı veya çıkamadığı söylüyor. Ancak bu kez Eğlence Komitesi'nde karşı liste çıkarılınca Yapılan Başkanlık seçimini Faik ÖZTÜRK kaybetti. Komitede eski meclis üyesi Atillahan KURT yerini korurken yeni üyeleri Süleyman YOLCU

ve Ufuk KILIÇ seçildi. ÖZTÜRK'ün ise uzun yıllardır faaliyet gösterdiği Eğlence Sektöründeki Komiteye seçilememesine sert tepki gösterdiği ifade ediliyor.

ANKARA TİCARET ODASI Meclis üyelerinin seçilmesinin ardından ATO yönetim kurulu seçimleri gerçekleşti. Bazı çevrelerce Mustafa Deryal'ın çok şanslı olduğu başkanlığı alabileceği konuşuluyordu. Daha sonra tek listede uzlaşıldığı haberleri yayıldı fakat öyle olmadı ATO iki liste ile seçimlere girdi. yönetim kurulu seçimleri Salih Bezçinin başkan seçilmesi ile netleşti. ATO binasında yapılan seçimlerde Bezçi, 187 meclis üyesinin 108'inin oyunu alarak ikinci kez başkan oldu. Bezçi'nin rakibi Mustafa Deryal'ı ise 73 oy alırken, 6 oy da geçersiz sayıldı.

Seçimlerin ardından ATO'nun yeni yönetim kurulu şöyle oluştu: "Turhan Yılmaz, Galip Yeşilbaş, Ferhat Ertürk, Recai Kesimal, Hıfzı Kuruşa, İbrahim Uyanık, Ayhan Atalay, Erdoğan Yıldırım, Mehmet Aypek ve Koray Güngör Şanal."

Seçimi kazanmasının ardından kısa bir açıklama yapan Bezçi, sonuçların hayırlı olması dileğinde bulundu. Rakibi ile arasındaki farkın büyük olmadığını belirten Bezçi, "Arkadaşlarımız iyi çalışmış, onları da tebrik ediyorum" dedi.

Bundan sonraki dönemde ilişkin de konuştan Bezçi, yarı kalan projelerin yanı sıra yeni projeleri de hayatı geçirerek Ankara için çalışmaya devam edeceklerini ifade etti.

Zeliha Köksal

Everything left to God! What God appreciate. He ...

Will show us a light we walk towards there, or fall over the cliff...

After this life, there is another life. The people eating to satiety their stomach in this world and not thinking of poor, how they survive the suffering of other lives?

As Kayseri Provincial representative of the International Civil Initiative Newspaper in an interview with the locals a mother's cry who said "Either we get out or completely collapse," echoed to my lines. She is married and a mother of four children, woman of our country, the only sacred presence of the Turkish nation explains like this.

When I asked them "What is your problem? How are you looking for the solution?

"We have financial difficulties. We live problem of unemployment like many people. Especially in winter life is unbearable, with the difficult circumstances that the winter months brought together it is almost impossible to find a job. We don't have insurance since my husband work whenever he finds a job. The fee which we paid for the medicine is minimum 30 TL although children make use of the law for under the age of 18. Do you think the parents who don't have this 30 TL what kind of a miserable life they have? If we collect this 30 TL from our neighbors we are able to take the child sick to the doctor otherwise he is lying down at home without going to the doctor. We owe everywhere, they say be up to one's ears in debt. We are in that situation and so that now we have become not ask anything from anyone. Because of that even though we are hungry we sit at home hungry without telling anything

to anyone, if we don't have firewood we are sitting in cold rooms together with the children. This year when all of the children are sick due to cold home we moved to my father's home to get warm to the outside of the city and we stayed there. In that time children couldn't go to school since we don't have money for ticket. I cannot use my fridge for four months since there is no food to put in. Everyday I am thinking of food. I damned as a mother when my little daughter asked me "mom why there is no food in the fridge". Do you know how much this situation difficult for a mother? Children starved fruit. We don't have any remedy, life is hard and everything left to the God. She finished her words by saying "what God appreciate, he will show us a light we walk towards there, or fall over the cliff"

Father working for minimum wage in Highways, says: In Turkey financial difficulties are huge. Three children and their needs are met half in education, food and dressing. We cannot close the gap and it is not possible with this salary. I and the others like me work on minimum wages are spend more power and labor compared with permanent laborers. They earn 2000 TL we earn 800 TL. We don't want to be permanent but we want our salaries to be 1250-1500 TL. I have been working at the same place for 14 years. I don't have friend at court that I will be permanent. After mobilizing all my existence for my family but I cannot think of anything else to pray to God in our desperate situations as a solution.

"God is remedy of helpless..."

Another mother is saying this: "I am praying God that he should solve our problems since nobody is asking about our situation and doing something. I am purchasing stale bread every day since my money is enough to afford this. My children have not been able to eat freshly baked bread for years. When my husband is jobless I prepared patties 3 TL for a kilo instead of 20 TL and I purchased stale bread with that money. As children grow older our problems are growing too. When they getting older they see the difference and seeing the difference they are becoming rebellious. Our children cannot bear this and their psychology is distorted, since their psychology is distorted there are some discomforts. The medicine proposed by doctors not correct discomforts, how should correct?

Is everything passing through happiness and morale? How can our children be happy with this material trouble? How their morale is good? We are in a very difficult situation..."

Again a brother trying to confront all the challenges says this: "I came from army last year. My father passed away years ago. I have my mother, my wife I have just married and three siblings at home. I need to support them in their education. I work in organized industry with a minimum wage. For a family of this kind this minimum wage is very few... Unfortunately it is not enough for 250 TL rent, electric, water and fuel charges, food and education expenses. Necessarily we have to take credit. Our boss who knows we have credit debt pays our salaries 10 or 20 days delay because he knows that I and the others

like me are in need of this job. I pray God and tell him nobody understand us other than you please help us. I and we are patient for a better life one day."

Tears of a mother are floating who says «I am breast cancer, I even not able to be sorry for my illness. My life is full of troubles. Our house is rental and I have 3 children. As parent we are not able to purchase and do what children want therefore we feel shame against our children. We are on stress. When we are not able to purchase a bus ticket for our children they have to walk for kilometers. I don't want to be like my friends who pray for damn of rulers to God. The people hurt do this pray. Everything left to God! What God appreciate we expect him to stop this order one day..."

I request from the rulers of Turkey to find a solution to the problems of the poor. They should improve state economy that much each family should live in peace.

After this life, there is another life. The people eating to satiety their stomach in this world and not thinking of poor, how they survive the suffering of other lives?

And there will be an everlasting life over there.

I ask this from the parties of this government, they should definitely read Surat al-Baqara the verse 177. In yet another verse, those who go to hell Angels ask "Why are you in hell?" Their reply is; "We didn't show any effort to feed the poor"

Yours respectfully

Silent Revolution in Ankara Chamber of Commerce

It has been said a silent revolution took place at the last elections of the Ankara Chamber of Commerce (ATO) which Sinan Aygun has been the chairman for many years. There have been many surprises in the committee. While very old experienced managers accepted the situation with sorrow, one of the biggest surprises was Faik ÖZTÜRK who is the mediatic face ATO. Faik ÖZTÜRK is known for his close friendship with Sinan Aygün. It is said that Faik ÖZTÜRK who has been Arts and Entertainment Committee Chairman of ATO for 16 years, hasn't had a rival candidate for the presidency of the committee so far. However, this time Faik ÖZTÜRK lost the Entertainment Committee Presidency against the opposite list. It is said that ÖZTÜRK showed a

strong response for not being elected to the entertainment industry Committee in which he had been in for many years.

Ankara Chamber of Commerce Board Members' elections were held after the election of Assembly Members. Mustafa Deryal was spoken to be very lucky and was able to get the presidency. Then the news that it was agreed on a single list was spread. In fact, it did not happen and ATO entered the elections with two lists. The board elections were resulted in the election of Salih Bezci as the director of the board. At the elections held in ATO building, Bezci received 108 votes out of the 187 members and became the director for the second time. His rival Mustafa Deryal received 73 votes, and six ballots were regarded as invalid.

After the elections, the new board of directors of ATO is as follows:

"Turhan Yılmaz, Galip Yeşilbaş, Ferhat Ertürk, Recai Kesimal, Hifzı Kuruşa, İbrahim Uyanık, Ayhan Atalay, Erdoğan Yıldırım, Mehmet Aypek ve Koray Güngör Şanal."

After winning the election Bezci made a brief statement and well wished about the results.

Indicating that there is no big gap between his competitor and him, Bezci remarked that "Our friends have worked very hard, I congratulate them."

Bezci also spoke about the next period, he stated that they would continue to work for Ankara by implementing new projects as well as ongoing projects.

Muhammed
İkbal SAYLIK

Birinci cumhuriyetin sonu (mu?)

Birinci cumhuriyetin kurucu partisi CHP'ydı; bu partinin bugün gösterdiği direnç de kurucusu olduğu dönemin can çekiyor olmasındandır. İkinci cumhuriyetin kurucu gücü de AK Parti olacak; bu süreçte Kurtler de güçlü bir aktör olarak yer alacaktır. Böylece birinci cumhuriyetin en çok baskı uyguladığı ama tam olarak dönüştürmeyi başaramadığı iki büyük aktör, yeni dönemin belirleyici unsuru olacaklardır.

Içinde bulunduğu barış süreci içinde herkes bir şekilde saflarını belirlemek için gayret gösteriyor.

Barış sürecini destekleyenler ve karşı çıkanlara bakılacak olursa şaşılacak bir durum yaşanmıyor.

Beklendiği gibi milliyetçi, ulusalçı, Kemalist, sol ve laik çevrelerle Ergenekon uzantıları olanca güçleriyle sürecin karşısında duruyorlar.

CHP'den yana bazı beklentiler vardı, ancak bu partinin bugün bulunduğu nokta da çokları için beklenmedik değil.

Özellikle ülkedeki tüm karanlık odaklarla işbirliğine girerek Silivri'de sahneye koydukları son provokasyon tiyatrosu da bekledikleri etkiye yapmadı.

CHP'de her ne kadar ulusalçı-yenilikçi kanatların varlığı konuşuluyor olsa da gelinen nokta itibariyle parti ulusalçı kesimin kontrolündedir; genel başkan sadece sembolik bir kişilik olarak kalmıştır.

Partinin ve dolayısıyla genel başkanın ipleri, başını Muhamrem İnce, Nur Serter ve Süheyl Batum gibi isimlerin çektiği Ergenekoncu-ulusalçı kanadın elindedir.

Ülke çok önemli bir süreçten geçenken bu konuda engelleyici bir siyaset izlemeleri yetmiyormuş gibi bir de cumhuriyet tarihinin en önemli davası olan ve bürokratik vesayetin kırılmasında dönem noktası olma özelliği taşıyan Ergenekon davasını engellemek için her yola başvuruyorlar.

CHP uzun bir süredir Ergenekon uzantısı marjinal grupların başını çektiği cephenin peşine takılmış, büyük bir belirsizliğe doğru gitmektedir.

Aslında bu yaşananlar, her ne kadar süreç karşıtı mücadeleler

olarak görülse de, aslında gördüklerimiz, artık ömrünü tamamlamış olan birinci cumhuriyetin son nefesini verişeridir.

Cumhuriyet kuruluşu itibariyle geçmişti inkâr ve reddetme üzerine kuruldu; dolayısıyla eskiye ait ne varsa yok sayıldı.

Bu yok sayma ve inkâr sadece eski devlet sistemiyle sınırlı kalmadı; toplumsal yapı açısından da aynı politika izlendi; toplumu oluşturan farklı unsurlar inkâr edildi, yok sayıldı, tek tip bir toplum anlayışı benimsendi.

Bu anlayışa göre herkes Türk olacak, laik ve milliyetçi bir görüşe sahip olacaktır.

Farklı düşünün ve bu sistematik inkâr politikalarına karşı çıkanlar çeşitli bahanelerle susturuldu, yok edildi.

Menemen olayı, Şeyh Said isyanı gibi olaylar rejime bulunmaz bir fırsat verdi farklılıklar sindirmek için.

Birinci cumhuriyet adını verebileceğimiz bu dönem, bu asimilasyon politikalarını uygularken en çok direnci toplumun iki kesiminden gördü; toplumun büyük bir kesimini oluşturan muhafazakâr ve dindar kitleler ve Kurtler.

Uygulanan politikalar toplumun geri kalanında büyük oranda başarıya ulaşmışken bu iki kesim tam anlamıyla dönüştürülemedi.

Birinci cumhuriyet, önce 1924, sonra 1961 ve 1982 anayasaları ile katı bir bürokratik vesayet sistemi kurmuştu.

Amaç, devleti yöneten bürokratik oligarşiyi sağlama almaktı.

Çift başlı bir yürütme sistemiyle "devlet içinde devlet" diye tabir edilecek bir yapı kurularak, bu sistemin sorunsuz sürdürülmesi hedeflenmişti.

Birinci cumhuriyete karşı ilk ciddi eleştiri ve tehdit ise merhum Özal ile ortaya çıktı.

Çünkü vizyon sahibi ve demokrat bir düşünce yapısına sahip olan Turgut Özal, mevcut sistemle ülkenin kabuğunu kırımayacağını, 1920'lerde ve 1930'larda öngörülen hedefler dışında bir hedefi olmayacağı için küçük, kendi halinde, kapalı bir toplum olarak yaşayacağının farkındaydı.

Bu kabuğu kırmak ve büyük bir ülke olmak için öncelikle yapısal bir değişim gerektiğinin farkında olan merhum Özal, bu oligarşik yapı için ciddi bir tehdit oluşturmaya başlayınca, devlet içinde o dönemde güçlü olan bürokratik oligarşının refleksleri sayesinde kısa zamanda devre dışı bırakılabildi.

Sonraki dönemlerde yine sistemin dışladığı ve ezdiği kesimlerden dindar ve muhafazakâr kitlelerin temsilcisi olarak öne çıkan Refah Partisi de sistem için tehdit oluşturmaya başlayınca yine benzer bir refleksle hemen devre dışı bırakılabildi.

2002'de iktidara gelen AK Parti yine sistem dışı unsurların temsilcisiyi ve varlığı bürokratik devlet için ciddi bir tehdide dönüşmüştü çünkü daha önceki Refah Partisi deneyiminin aksine daha güçlü bir halk desteğiyle ve tek başına iktidara gelmişti.

AK Parti de temelde sistemle sorun yaşayan ve büyük bir ülke olmak için yapısal bir dönüşümü inanın bir parti olduğu için devleti dönüştürmeyi zaruri görüyordu.

Ancak daha önce izlenen stratejiden farklı bir şekilde davranışarak, 2002-2007 arası ilk iktidar döneminde önce AB reformlarını gerçekleştirdi, yapısal değişikliklere imza attı ve bu şekilde devlet içinde kökleşmiş bürokratik oligarşije ciddi bir darbe vurdu.

2007'ye kadar olan dönemde birinci cumhuriyetin gizli-akıl tüm unsurları bu dönüşümü çok ciddi bir direnç gösterdiler; darbe-muhtıra girişimleri, AK Parti hakkındaki kapatma davası, 367 krizi, cumhuriyet mitingleri bu direnişin ilk akla gelen örnekleri.

Ancak AK Parti tüm bu badirelerden ufak hasarlarla bile olsa sağ çıkmayı başardı.

Ama asıl dönüm noktası 12 Eylül 2010'da yapılan referandumdu.

O referandumla yapılan güçlü yapısal değişiklikler sonucu bu oligarşının tabiri caizse beli kırıldı.

O dönemde referandumda bu kadar direnç gösterilmesinin, karşı çıkışmasının sebebi de köhnemis rejim artıklarının bu tehdidin farkında olmasıydı.

Bu noktada halkın da her dönemde artan bir teveccühle AK Parti'yi desteklemesi, devletin dönüştürülmesi sürecinde iktidarın elini güçlendiren önemli bir faktör olmuştur.

Evet, geldiğimiz noktada birinci cumhuriyet artık fiilen tükenmiştir, can çekişmekteydi.

Resmen sona ermesini de önce Kurt sorununun resmen tarihe karıştığı ve sonra sistemde yeni bir dönüşümün gerçekleşeceği gün göreceğiz.

İkinci cumhuriyet olarak adlandırılacağımız yeni dönemde eskisine nazaran en önemli fark yönetim sisteminde olacaktır.

Önce 1924 ve daha sonra da 1961 ve 1982 anayasaları ile bürokratik oligarşije güçlü bir zemin hazırlayan mevcut sistemin yerini başkanlık sisteminin alması en önemli fark olarak ortaya çıkmaktadır.

Birinci cumhuriyetin kurucu partisi CHP'ydı; bu partinin bugün gösterdiği direnç de kurucusu olduğu dönemin can çekiyor olmasındandır.

İkinci cumhuriyetin kurucu gücü de AK Parti olacak; bu süreçte Kurtler de güçlü bir aktör olarak yer alacaktır.

Böylece birinci cumhuriyetin en çok baskı uyguladığı ama tam olarak dönüştürmeyi başaramadığı iki büyük aktör, yeni dönemin belirleyici unsuru olacaklardır.

Temelleri sağlam atılacak, adil, eşit ve özgürlük bir demokrasi üzerinde inşa edilecek bu yeni dönem, Sayın Bakanın sık sık dile getirdiği 2023 ve sonrasında 2071 vizyonunun da temelini oluşturacaktır.

Muhammed
İkbal SAYLIK

End of the first Republican era (?)

In the very current peace process, every segment of the society is struggling to choose the side in which they want to stand.

As for the pro peace and the anti peace fronts, the supporters are already known, there is no surprise seen in both camps.

As expected, the nationalists, Kemalist groups, leftist, secularists and supporters of the Ergenekon are opposing the process with all their power.

Although there were some expectations that the CHP would support the peace process, the current position of the party is not surprising for many.

Especially the latest provocation they have staged in Silivri together with the dark chambers of the country did not create the influence they were expecting.

Despite the existence of a reformist wing in the party, the CHP is currently under control of the traditionalist and nationalistic secularist wing, the chairman now has only a symbolic power in the party.

The party and the chairman are both under control of this group represented by names like Muhammed İnce, Nur Serter and Süheyl Batum.

In addition to their anti peace stance during this very critical process, they are doing everything to put the Ergenekon case, which is the most critical case of the republican history in order to end the bureaucratic tutelage system, into a deadlock.

CHP nowadays has become a wagon in the train lead by pro-Ergenekon marginal groups.

Although these acts seem as policies targeting the peace process at the beginning, in fact they can be considered as the last breaths of the first republic, which in fact has completed its lifespan actually.

The republic was established on the basis of ignoring and denying everything from the past.

This policy was not only limited to the state mechanisms but it also

CHP was the founder of the first Republic; this is why they resist to the current reforms and peace process nowadays. The founder of the second Republic will be AK Party; in addition Kurds will be a powerful actor in this new era. Thus the two segments, which were oppressed mostly by the first republic but resisted to the oppression, will be the actors of the new period.

included ignorance and denial of social structure; the state aimed creating a uniform society.

According to this policy every citizen was supposed to be Turk, secular and nationalistic.

The segments, which opposed or did not accept the systematic denial policies, were silenced with different methods.

Events like the Menemen incident, and the Rebellion of Sheikh Said had given a wonderful opportunity to the regime to oppress different segments.

This period, which we can also name as the first republican era, had seen the biggest resistance to its policies from two segments in the society; the first one was the conservative pious segment forming the backbone of the society, and secondly from the Kurds.

Although the policies of the regime were successful on other segments of the society, the pious people and the Kurds were not transformed totally.

The first republican era had established a solid bureaucratic tutelage with the constitutions of 1924, 1961 and 1982; the aim was to secure the bureaucratic oligarchy.

With the two-headed execution system, they managed to create a system described as "state within the state" aiming flawless running of this structure.

The first serious critic and threat to this system came from late president Turgut Özal.

Having a visionary and democratic perspective, Özal knew that it would be impossible to become a powerful country in the region and the world with the current system.

He was aware that with the current system Turkey would be a country with a closed society envisaged in the 1920s and 1930s.

When Özal formed a major threat to this bureaucratic tutelage system, he was easily eliminated through the reflexes of this system present within the state mechanisms.

In the later years there was another threat to this system when the Refah (Welfare) Party (RP), which was the representative of the conservative and pious segments of the society, won the elections; however this threat was eliminated with a similar reflex of the state.

AK Party, which is also the representative of the large segments oppressed by the system turned into a major threat to this system when it won the elections in 2002, because unlike the RP experience, this party was supported by a large majority of the society.

Being a political group basically oppressed by the system and believing into a major structural change to become a big country, AK Party saw it necessary to transform the state.

Unlike the previous experiences, they followed a different strategy; in their first term of 2002-2007, AK Party focused on EU reforms to transform the state; in this way they managed to weaken the bureaucratic oligarchy within the state mechanisms.

Until 2007, all mechanisms of this oligarchic system showed major resistance to the reforms of AK Party; the first examples we can recall of this resistance are coup attempts, the case filed at the Constitution Court to close AK Party, the crisis of 367 and the republic demonstrations in 2007.

However AK Party managed to survive from all these plots with minor injuries.

The real milestone in transformation of the state, however, was the referendum in September 12th, 2010.

It was through this referendum that the tutelage system was defeated by the civilian authority.

The reason for the big resistance we had seen at that time to the referendum was that the remnants of this tutelage system were aware of the threat against them.

A critical point here was the large public support to AK Party, which increased in each election term.

Now we are at the point of end of the first republican era; it is being transformed through the hands of AK Party.

The system will be officially expired the very day when the Kurdish problem is solved and a new state administration system is adapted.

The main difference we will see in the second republican era would be the change in the administration structure; that is the transition from parliamentary system to the presidential system.

CHP was the founder of the first Republic; this is why they resist to the current reforms and peace process nowadays.

The founder of the second Republic will be AK Party; in addition Kurds will be a powerful actor in this new era.

Thus the two segments, which were oppressed mostly by the first republic but resisted to the oppression, will be the actors of the new period.

This new period, which will be established on a solid, just and free democracy will form the basis of the 2023 and the 2071 vision voiced by Prime Minister Erdoğan.

SAYOKAN, BAKAN KILIÇ'LA HAK ETTİĞİ KONUMA KAVUŞACAK...

Üniversiteler ile Sayokan Ankara Alplik Okullarının ortaklaşa düzenlediği Sayokan Şöleni, Sayokan Alplarının kaynaşması ve Sayokan'ı tanıtmaya amaçlı Ankara Altınpark da yapıldı. Ankara bölgesinde ilk defa gerçekleşen bu organizasyona Kırıkkale Üniversitesi, Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Altınpark Alplik Okulu, Maltepe Alplik Okulu, Öveçler Alplik Okulu katıldı. Etkinliğin kısa sürede karar verilmesinden dolayı resmi yazışmaların yetişemediğinden Kırıkkale Polis Meslek Yüksek Okulu katılmadı. Etkinliği Ünlü Televizyon sunucusu TRT kökenli aynı zamanda Radyo programcısı ve sunucusu Zeynep Köşker sundu.

Sayokan Dünya Federasyonu adına Başkan Yardımcısı Yaşa TANRIVERDİ, Spor Bakanı Suat KILIÇ' dan sonra Sayokan Federasyonu Başkanı Selim YÜCEORAL, Başkent Platformu Genel Başkanı Dr. Mustafa KURT, Anfa Genel Müdürü Mustafa Musa AKSU, Başkent platformu Kırgızistan temsilcisi Saibzhan SALIZHANOV, ve birçok Sivil Toplum Örgütü ve Sayokan sevenlerinin katılımlarıyla gerçekleşti.

110 kişi Sayokan alpinin (sporcu) katıldığı bu tanıtım amaçlı oyunların ilk ayığı Hızır günlerinin başladığı 5 Mayıs 'ta gerçekleştirildi. (Sayokan Cenkleri (Şampiyonları) bu ayda yapılabilir)

Altınpark Alplik Okulu'nun ev sahipliğinde Altınpark Akarsu Spor Salonunda gerçekleştirilen şölene 30' dan fazla almina'na (Bayan öğrenci) nin katılması dikkat çekti.

Konuşmalarında

Sayokan Dünya Federasyonu adına Başkan Yardımcısı Yaşa TANRIVERDİ; Sayokan Sporunun Dünyada Hızla Büyüdüğünü Dünyada, Ülkemizden daha çok Sayokan Sporunun yaygın olduğunu ve yakında Gençlik Spor Bakanlığı bünyesine gireceğini belirtti.

Başkent Platformu Genel Başkanı Dr. Mustafa KURT konuşmasında yerel yönetimlere, iş adamlarına, spor severlere ve Eski sayokan başkanı olan Spor Bakanı Suat KILIÇ' seslenerek Türk savaş sanatı Sayokan'a Bakanın sahip çıkmasını istedi.

Aybarlar adına Aybar Murat Çekiç ise ;

Sayokan Sporunu yapan Alpların görmezden gelinmesine karşı Sayokan Alplarının göstererek burada olduklarıını belirtti.

Yabgu Nihat Yiğit'in bulup kurduğu Sayo-

Sayokan, kökleri Orta Asya'ya dayanan Türklerin tarihinde bulunan bilgilerin derlenip, stratejileri oluşturulmuş, güç, kuvvet, dayanıklılık, hız ve çeviklik gelişmelerini en yüksek noktaya çıkartmayı amaçlayan bunu yaparken de sakatlanmayı ve hastalıkları en aza indirmeyi planlayan ruhsal ve bedensel eğitim çalışma bütünü olan bir Türk savaş sanatıdır.

ABD, İngiltere, Almanya, Belçika, İran, Mısır, Kazakistan, Gürcistan ve Azerbaycan başta olmak üzere tam 14 ülkede ve Türkiye'nin bir çok şehrinde ise 24 adet Alplik okullarında eğitimi veriliyor.

Savaş Sanatları Uzmanı (Yabgu) Nihat Yiğit tarafından tarihimizdeki savaşlarda kullanılan teknikleri araştırması sonucunda 1999 yılında ortaya çıkan Sayokan, Savaş Sanatları Ustaları Dünya Federasyonu ve Uluslararası Savaş Sanatları Ustaları Federasyonu tarafından analiz edilerek, resmi bir branş olarak dünyaya tanıtılmaya başlanmıştır.

"Bir kişinin 9 Ay gibi kısa sürede kendini savunabileceği ve Sayokan'ın tekniklerini öğrenebileceği bir eğitim olması yeterli olacaktır. Her yaştan insanımız bu sporu öğrenebilir, Sayokan sadece erkeklerle has bir spor da değil, kadınlarında uygulayacağı bir spordur. Verdığımız eğitimlerde seviyeleri aşan öğrencilerimiz, cenklere katılma şansı bularak, ödüller de kazanabiliyorlar."

İki programı olan Sayokan'da, Alagan Alplik (A) eğitim programında 9 ile 24 yaş arasındaki insanların bu programı yapabileceği gibi aynı zamanda Sayokan'ın Kahramanlık Oyunlarına da hazırlıyor. Basagar Alplik (B) programında ise orta yaş üstü insanların istifade edebileceği ve herhangi bir saldırida kişinin kendisini korumasını sağlayan bir eğitim veriliyor.

Sayokan, Malazgirt Savaşı'nda Alparslan'ın ordusu düşmanı alt etmede kullandığı 4 Hilal ve 4 Bölge stratejiyi günümüze taşıyarak, hilal ayak hareketiyle rakibi hilal içeresine hapsedip rakibi yenme teknikleri uygular.

Belirli seviyeleri bulunan Sayokan'da her bir seviyede farklı kuşak bağlanıyor. Manas Kapısı'nda Beyaz Kuşakla başlanırken, Toy Kapısında Gökçin (Mavi) Kuşak, Kunt Kapısı'nda Sarı Kuşak, Mamak Kapısı'nda Alçin (Kırmızı) Kuşak, Kazan Kapısı'nda da 4 bulung Kuşak denilen, içerisinde beyaz, mavi, sarı ve kırmızı renklerin olduğu kuşak bağlanır. Bu kuşaklardan sonra Siyah kuşağa geçilir ve kapılardan geçerek, seviye yükselir. Ayrıca, Sokak Mangandaları ve kapkaçlılardan korunmayı öğrenmek için Sayokan'a gelen kadınlarımız ise kendine güveninin arttığını vurguladı.

Polis olmak için yapılan mülakatlarda Sayokan'ın önemi çok büyük. Sayokan'da eğitim gören gençler, Polis alanında fiziki yeterlilik sınavlarını rahatlıkla geçebiliyorlar.

Son olarak Sayokan Sinema ve Dizi çekimlerinin çekileceğini bitirdi.

Ok Yumruktan Orağa. Tırpanından Osmanlı Tokat'ına bütün silahlı bir veya birden çok kişilerin saldırılmasına karşı savunma gösterileri bayanlar için kapkaç teörüne karşı savunma ve Aybarların Müthiş gösteriler ile devam etti.

Bayanların yapılan şiddetlere karşı bayanların kendilerini savunmaları gösterileri yapıldı.

Küçük, Orta ve büyük boy katogorisinde cenklar yapıldı.

Programın sonuna doğru tekrar söz alan Aybar Murat Çekiç Tüm katılanlara teşekkürlerini ilettirdi.

Son olarak Zeynep Köşker Bu tür organizasyonların en kısa sürede tekrarlayarak bizleri bir araya getirmenizi temenni etiklerini belirtti.

Programın sonunda Aybarlara katılımları için Plaket takdim edildi.

CALL FROM SAYOKAN TO MINISTER OF YOUTH AND SPORTS SUAT KILIÇ

The Sayokan Festival organized jointly by universities and Sayokan Ankara Alplik School was held at Altınpark Ankara for socializing the Sayokan Alps and introducing Sayokan to the public. The first organization held in Ankara was attended by Kırıkkale University, Middle East Technical University, Altınpark Alplik School, Maltepe Alplik School and Öveçler Alplik School. Kırıkkale Police Vocational School was not able to participate due to the official procedures. The activity was introduced by the famous TV speaker Zeynep Köşker, who is also a radio programmer and worked in the TRT.

The festival was attended by Vice President of the Sayokan World Federation Yaşar TANRIVERDİ, After Minister of Youth and Sports Suat KILIÇ the President of Sayokan Federation Selim YÜCEORAL, Chairman of the Capital City Platform Dr. Mustafa KURT, General Director of ANFA Mustafa Musa AKSU, Kyrgyzstan Representative of the Capital City Platform Saibhan SALIZHANOV, representatives of NGOs and Sayokan fans.

The introductory games, to which 110 Sayokan Alps (sportsman) participated started on May 5, the first day of the Hızır days (Sayokan Battles (Championships) are organized in this month). It was also worth noting that more than 30 Alminas (female students) participated to the event at Altınpark.

During his speech, Yaşar Tanrıverdi, Vice President of the World Sayokan Federation said that the Sayokan is growing very fast in the world and that it was more common in the world than it is in Turkey and added that they expected the Sayokan to be included within the frame of Ministry of Youth and Sports soon.

Chairman of the Capital City Platform Dr. Mustafa Kurt addressed the local administrations, businessmen, sports fans and Minister of Youth and Sports Suat Kılıç, who was the former President of Sayokan and asked them to direct their interest to Sayokan.

On behalf of Aybars, Aybar Murat Çekiç;

Sayokan, which is formed of the first syllables of the Turkish words of "Savaşçının Yolu ve Kani" meaning "Warrior's Way and Blood", is the first Turkish art of war aiming to introduce Turkish culture to the youth.

Sayokan was founded after compiling the information from the history of Turks in the Central Asia. It is an integration of spiritual and physical work aiming to peak power, resistance, speed and agility and on the contrary minimize risks of injury and sickness.

This sport is being taught in 14 countries like USA, England, Germany, Belgium, Iran, Egypt, Kazakhstan, Georgia and Azerbaijan, and in 24 Alplik schools throughout Turkey.

It was first found by Yabgu (Master of Arts of War) Nihat Yiğit in 1999 after his research on techniques used in the wars in our history and was introduced as an official branch after it was analyzed by the Federation of Masters of Arts of War and International Masters of Arts of War Federation.

"9 months would be enough for someone to learn how to defend himself/herself through Sayokan techniques. People from

every age can learn Sayokan; besides it is not a sport for men, women can also learn Sayokan. Students passing levels will find chance to participate in battles and win awards".

Sayokan has got programs; in Aagan Alplik (A) training program, students between ages 9 and 24 are trained for participating to Sayokan Heroic Games. In the Basagar Alplik (B) Program on the other hand, people above the middle ages are trained to defend themselves against any assaults.

Sayokan has carried the 4 Crescents and 4 Zones tactics used by Sultan Alparslan at the Battle of Malazgirt to our age, and implements the techniques to defeat the opponent by using crescent foot techniques to compress the opponent inside a crescent.

Sayokan has got different levels each with a different belt. The Manas Gate starts with the White Belt; Toy Gate with Blue Belt, Kunt Gate with Yellow Belt, Mamak Gate with Red Belt and Kazan Gate with mixture of 4 belts, which includes white, blue, yellow and red. After these belts the final one is the black belt.

In addition there are defense tactics for women against street rogues and pickpockets. Sayokan is also important to achieve the physical tests in access to police schools. Those trained by Sayokan masters can easily achieve these exams.

It was also announced that new movies and serials will be shot about Sayokan.

The event continues with all defensive tactics against attacks, defensive tactics for women against pickpockets and wonderful shows of Aybars. Women also showed defense tactics against violence.

Then there were battles in the small, middle and big categories.

At the end of the program, Aybar Murat Çekiç thanked all guests for their participation to the event.

Finally Zeynep Köşker said they hoped continuation of such events to bring all parties together. At the end of the program, all Aybars were presented plaques for their participation.

Başkent Platformu'nun ev sahipliğinde Ankara'da gerçekleştirilen ilk Genel Kurul'a 81 ili temsilen katılım sağlayan Başkanlar oybirliği ile yeni dönemde görev alacak yönetim ve denetim kurulunu belirledi...

TÜRKİYEDE BİR İLK GERÇEKLEŞİYOR

Ankara (Sivil İnisiyatif) – Türkiye Bütün Sivil İnisiyatif oluşumu ilk genel kurulunu Ankara'da Altınpark Seyr-ü Sefa Toplantı Salonunda, 81 il başkanının katılımıyla gerçekleştirdi.

Genel Kurulu bir konuşma ile açan, Bütün Sivil İnisiyatif oluşumu sözcüsü İdris Ortakaya, Başkent Platformu çalışmaları sonrası oluşturulan "Bütün Sivil İnisiyatif oluşumu"nun misyon ve vizyon olarak "insanı yaşıat ki devlet ya şasın" anlayışını esas aldığına belirterek "hizmette önceliğimiz birlik ve beraberlik üzerine olacaktır" dedi.

Başkent Platformu bünyesinde 900'e yakın sivil toplum kuruluşunun bulunduğu hatırlatan Ortakaya "ülke gündeminin bu yoğunluğunda, tüm sivil inisiyatif gruplarının bir araya gelerek bir platform oluşturmaları ve böyle ulvi bir çatı altında toplanmaları manidardır. Bugün burada Edirne'den Ardahan'a, Adana'dan Erzurum'a, Diyarbakır'dan Konya'dan İzmir'den, İstanbul'dan Hakkari'den ve yurdumuzun 81 ilinden Başkanlarımızın katılması bizleri onurlanmıştır" diye konuştu.

Katılım sağlayanlara misyon ve vizyon hakkında bilgiler aktaran Ortakaya, şunları söyledi:

Bütün Sivil İnisiyatif oluşumu, Türkiye'nin 81 ilinde, ilçesinde, beldeerde, mahallesinde ve köylerinde, ülkemizin her karış toprağında yaşayan insanları ve tüm dünya insanlarını kucaklayan, din, dil irk, mezhep, siyasi düşünce ayrımı yapmaksızın, **insanı sadece insan olarak gören ve değer veren** sivil bir inisiyatiftir.

Bütün Sivil İnisiyatif oluşumu, sivil

toplum faaliyetlerinin etkinleştirilmesi çerçevesinde ülkemiz ve dünya insanların sivil inisiyatif bilinci ile bütünlitmeyi, bu bilinc ve şuurla organize olarak gönülleri buluşturmayı öncelik olarak kabul etmiştir. Öğrencilerin, çalışanların, kadınların erkeklerin, yaşlıların, gençlerin velhasıl tüm insanlığın sivil toplum kuruluşları nezdinde hareket etmesinin gerekliliğini, sorunların paylaşımını ve mevcut problemlerin ortak akıl ile çözümünü hedeflemektedir.

Bütün Sivil İnisiyatif oluşumu, tüm kişi, kurum ve kuruluşların sosyal dayanışma amacı etrafında birleştirilmesini sağlayarak, sosyal faaliyetler, eğitim, kültür, gelişim gibi alanlarda örgütlenmesini, birlik ve beraberlik ile güç birliği oluşturulabilmesini temel ilke olarak benimsemiştir.

Bütün Sivil İnisiyatif oluşumu, toplumun, sivil inisiyatif etrafında toplanmasını ve hak arama konusunda her türlü yasal hakkın kullanılmasını sağlanmanın, insanın ruh ve beden sağlığı için gerekli olduğuna inanmıştır.

Bütün Sivil İnisiyatif oluşumu, Yaşlılar, Kadınlar, Gençler, öğrenciler, işçi ve işsizleri, yardıma muhtaç kişi veya kişileri, tüketici konumdan kurtararak üretici konuma getirmelerini sağlayacaktır. Keza, sivil toplum kuruluşlarına sağlanan hibe programları ile istihdama yönelik mesleki, eğitici çalışmalar için ihtiyaç duyulan "koordinasyon merkezi" oluşturulması yakın gelecek planları içeresindedir.

Bütün Sivil İnisiyatif oluşumu, İl, ilçe, belde, mahalle ve köylerimizdeki birbirine benzer sivil toplum kuruluşlarını bir araya getirerek ortak akıl çerçevesinde projeler üretmelerine öncülük

ederek, kuvvet teşkil etmelerini, böylece bağımsız ve özgür bir sivil toplum var olmasını önemsemektedir.

Bütün Sivil İnisiyatif oluşumu, kişi kurum, kuruluşlar ve sivil toplum kuruluşlarının olumlu gelişmelerini takdir ederken beraberinde, olumsuz faaliyetlere karşı hukuk çerçevesinde demokratik hakların kullanılması hususunda vatandaşlarımızın bilinçlendirilmesini sağlayarak sosyal sorumluluğunu her daim yerine getirecektir.

Bütün Sivil İnisiyatif oluşumu, Hukuka bağlı, temel insan haklarına saygılı, devletimizin ülkesiyle ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü savunan, milli, manevi, ahlaki, evrensel değerlere sahip üstün vasıflı bir toplum oluşturmak ve insan odaklı bir sivil bilinçle örgütlenmesini yürektektir.

Bütün Sivil İnisiyatif oluşumu, Toplumumuzun huzur ve barış içinde yaşamasına; kişilerin milli ve manevi değerlere bağlı olarak, temiz bir çevrede, ruhsal ve bedensel yönde sağlıklı olarak yetişip geliştirilmesine katkıda bulunmak maksadı ile; ilgili ve yetkili kurum, kuruluş yöneticileri ile işbirliği yaparak, kanunlar çerçevesinde projeler geliştirmek, neticesinde daha hızlı, daha kaliteli, daha verimli, daha çağdaş hizmet alabilen ve hizmet verebilen bireylerin

Bütün Sivil İnisiyatif Platformu, İl, ilçe, belde, mahalle ve köylerimizdeki birbirine benzer sivil toplum kuruluşlarını bir araya getirerek ortak akıl çerçevesinde projeler üretmelerine öncülük ederek, kuvvet teşkil etmelerini, böylece bağımsız ve özgür bir sivil toplum var olmasını önemsemektedir.

yaşadığı bir toplum öngörüsü ve hedefi ile yola çıkmıştır.

İdris Ortakaya, sözlerini şöyle tamamladı:

"Hepimizin yüreği, bu ülke için çarpıyor. Varlığımız; çocuklarımız, torunlarımız, geleceğimiz için. Birlik ve Beraberliğimiz, Toplumsal Bütünleşmemiz için; Bizler varsak, Bu Ülke var. Bizler varsak, Gelecek var".

Yapılan oylama sonucunda ise İdris Ortakaya Genel Başkanlığı seçildirken, yeni yönetim ve denetim kurulu da belirlendi.

The chairmen representing 81 provinces participated the first General Assembly that was held in Ankara hosted by The Capital Platform determined the management and supervisory board...

FIRST TIME IN TURKEY

Ankara (Non-Governmental Initiative) – Entire non-governmental initiative entity organized its first general assembly meeting in Ankara Sufi-ü Sefa Altınpark with the participation of 81 provincial chairmen.

İdris Ortakaya who is the spokesman of entire non-governmental initiative entity opened the General Assembly with a speech and said that “entire non-governmental initiative entity” grounds on the understanding of “let the people live so that the state is alive” as a mission and vision and remarked that “our prior service will be on unity and solidarity”.

Ortakaya reminded that there are approximately 900 non-governmental organizations within the Capital Platform and added that «although the fact that the agenda of the country, is busy all civic initiative groups coming together and creating a platform and getting under one roof is meaningful. Today we are honored that provincial chairmen coming from the 81 cities from Edirne to Ardahan, Erzurum to Adana, Diyarbakır to Konya, İzmir to İstanbul are here with us. Ortakaya relay information on mission and vision to the participants and stated that:

Entire non-governmental initiative entity, is a civilian initiative which serves all people in Turkey's 81 provinces, county, town, district and villages, people living in the territory of every inch of our country and the people of the whole world without making any religion, language, race, creed, political opinion distinction, **that considers and values human as only being human**.

Entire non-governmental initiative entity, gives priority to bring volunteers together within the aware-

ness and consciousness of enabling the activities of people of our country and the World together. It aims at students, workers, women, men, the elderly, young people acting with a sense of civic integration initiative, sharing the problems and finding out resolutions by the collective wisdom.

Entire non-governmental initiative entity, was established on a basic principle of the consolidation of all persons, institutions and organizations around to be organized in areas such as education, culture, development that are joined with the unity collaboration.

Entire non-governmental initiative entity, believes that the society should gather together around the civil initiative and ensuring the use of all kinds of legal redress is necessary for the soul and body health of people.

Entire non-governmental initiative entity will collaborate with seniors, women, youth, students, workers and the unemployed, the person or persons in need of aid by freeing them from being the consumer and make them to be the manufacturer. Similarly, for “coordination center” that is needed for employment programs and grants for non-governmental organizations, occupational, educational studies is a plan for the near future.

Entire non-governmental initiative entity, attaches importance of bringing together civil society organizations similar together in regions, counties, towns, districts and villages to produce projects within the framework of the collective wisdom so that so that there is a free and independent civil society.

Entire non-governmental initiative entity, while appreciating the positive attitudes and developments

of persons, institutions, organizations and civil society organizations, will fulfill its social responsibility at all times by providing awareness to use democratic rights of citizens under the law in case of negative actions.

Entire non-governmental initiative entity, depends on the law, respects for fundamental human rights, defends indivisible integrity of the state with the country and nation, aims at to create a society that cherishes national, spiritual, moral and universal value, with a highly skilled, people-oriented organization will conduct a civic awareness.

Entire non-governmental initiative entity, Set off with the goal of forecasting a society where individuals are capable of servicing and getting service in a peaceful and secure and clean environment, with a healthy mind and body as a way to catch up with the purpose of contributing to the development of projects within the framework of the law, in collaboration with the managers of the relevant and competent institutions, organizations.

İdris Ortakaya, finished by saying:

Entire non-governmental initiative entity, attaches importance of bringing together civil society organizations similar together in regions, counties, towns, districts and villages to produce projects within the framework of the collective wisdom so that so that there is a free and independent civil society.

“Our hearts beat for this country. Our presence is for our children, our grandchildren, and for our future. Our unity is for our Social Integration; If we exist we have this Country. If we exist we have a future”.

As a result of the voting, İdris Ortakaya was elected as a Chairman, new board of directors and auditors were also determined.

ULUSLARARASI *Sivil İnisiyatif*

32 Haziran / June 2013
SİVİL İNİSİYATİF / GOVERNMENT INITIATIVE

Amade Nikah ve Balo Salону
Antares ve Nata-Vega'dan sonra Actiy'de

Düğün, toplantı, yemek, nikah, kokteyl, gala organizasyonları ile hizmetinizde.

Amade Wedding Hall- Ballroom
After Antares and Nata-Vega and then Acity
is at your service for your banquets, weddings, cocktails, gala organisations.

Tel/Phone :+90 (312) 352 33 44
www.amadebalosalonu.com